Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 5 (261)
Joi
1 februarie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Temelie sigură pentru noi și importante succese

Hotărîrea cu care clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, traduc în viață programul stabilit de Congresul al IX-lea al P.C.R. își găsește expresia în mod elocvent în recentul **„Comunicat cu privire la îndeplinirea planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a Republicii Socialiste România pe anul 1967“.**

Și în cel de-al doilea an al cincinalului s-au obținut noi și importante succese. Sintetizîndu-le, Comunicatul precizează că „Planul producției globale în industrie a fost îndeplinit și depășit de toate ministerele și organizațiile economice ; rezultate bune s-au obținut și în agricultură, atît la producția vegetală, cît și la producția animală ; volumul de investiții planificat a fost realizat integral ; s-au intensificat relațiile economice externe ale țării ; a crescut eficiența economică în toate domeniile de activitate și au fost obținute noi realizări în ridicarea nivelului de trai al populației“.

Rezultatul aplicării consecvente a politicii partidului de industrializare socialistă a țării se oglindește și de această dată în faptul că ramura conducătoare a economiei a înregistrat, în primii doi ani ai planului cincinal, un ritm mediu anual de creștere de 12.6 la sută, care depășește prevederile pentru această perioadă. Astfel, industria mijloacelor de producție s-a dezvoltat într-un ritm mediu anual de 12,8 la sută, iar producția bunurilor de consum într-un ritm mediu de 12,3 la sută. Faptul că în 1967 planul producției globale industriale a fost îndeplinit în proporție de 102,7 la sută, realizîndu-se peste prevederi o producție de 5,7 miliarde de lei, a contribuit la mai buna satisfacere a nevoilor economiei, la punerea la dispoziția populației a mai multor bunuri de consum, la crearea de disponibilități pentru export. Reține în mod deosebit atenția faptul că, datorită importantelor investiții alocate industriei, **în 1967 au intrat în funcțiune circa 200 de capacități și obiective industriale.**

(Continuare în pag. a 3-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a împlinit 50 de ani

Scumpe tovarășe Ceaușescu,

La a 50-a aniversare a zilei tale de naștere, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri te felicită din toată inima și îți urează ani mulți, sănătate și fericire.

Cu acest prilej, partidul, clasa muncitoare, întregul popor, aducîndu-ți un cald omagiu, dau o înaltă prețuire activității pe care o desfășori încă din fragedă tinerețe în mișcarea muncitorească, meritelor tale remarcabile în lupta pentru eliberarea socială și națională a poporului român, abnegației și energiei cu care slujești interesele vitale ale națiunii noastre socialiste, cauza socialismului și păcii în lume.

Devotat trup și suflet poporului, animat de un fierbinte patriotism, ai înfruntat, ca militant al partidului comunist, prigoana regimului burghezo-moșieresc, temnița și represiunile polițienești, te-ai distins ca încercat conducător al organizației revoluționare de tineret, ai participat activ la luptele conduse de partid împotriva fascismului, pentru eliberarea țării, pentru victoria revoluției populare.

În anii construcției socialiste, îndeplinind cu nețărmurit devotament sarcini de mare răspundere, ai adus o valoroasă contribuție, împreună cu ceilalți conducători ai partidului, la întărirea politico-organizatorică a partidului, la opera de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii, la organizarea statului nostru socialist, cîștigînd stima și considerația întregului popor român.

Noi toți cunoaștem rolul de seamă pe care îl ai în activitatea Comitetului Central, în elaborarea politicii marxist-leniniste, creatoare a partidului nostru, în fundamentarea programului de desăvîrșire a construcției socialiste adoptat de Congresul al IX-lea al partidului, a măsurilor hotărîte de recenta Conferință Națională, îndreptate spre perfecționarea organizării și conducerii întregii vieți sociale, precum și în dezvoltarea științei, învățămîntului, artei și culturii.

În îndeplinirea înaltelor funcții încredințate de partid și popor se evidențiază preocuparea ta stăruitoare pentru dezvoltarea orînduirii noastre socialiste, întărirea unității dintre clasa muncitoare, țărănime și intelectualitate, a frăției dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare. Este binecunoscută atenția neslăbită pe care o acorzi creșterii continue a rolului partidului ca forță conducătoare în societate, dezvoltării activității sale politice, organizatorice, ideologice și de formare a cadrelor, promovării principiului conducerii și muncii colective, întăririi unității rîndurilor partidului. Exigența și principialitatea partinică, studiul atent al realității, legătura strînsă cu organele de partid, obștești și de stat, cu masele largi populare, dinamismul și perseverența cu care muncești constituie un exemplu însuflețitor.

Afirmarea viguroasă a României socialiste în concertul națiunilor lumii, prestigiul ei internațional sînt rezultatul politicii externe a partidului și statului nostru, la elaborarea și înfăptuirea căreia ai un remarcabil aport. Se bucură de aprecierea și sprijinul unanim al întregului popor activitatea neobosită pe care o desfășori în fruntea Comitetului Central al partidului pentru întărirea prieteniei și colaborării frățești a României cu toate țările socialiste, pentru dezvoltarea legăturilor de solidaritate internaționalistă cu partidele comuniste și muncitorești, cu forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru unitatea sistemului socialist mondial și a mișcării comuniste internaționale. În același timp, desfășori o activitate rodnică pentru dezvoltarea relațiilor țării noastre cu celelalte state, indiferent de orînduirea lor socială, pentru afirmarea largă în viața internațională a principiilor independenței, suveranității, egalității în drepturi, pentru colaborare și prietenie între popoare.

La această aniversare jubiliară, prilej de bucurie pentru noi toți, te îmbrățișăm cu căldură și îți dorim, scumpe tovarășe Ceaușescu, noi succese în munca pe care o desfășori pentru înfăptuirea mărețelor idealuri ale partidului nostru, pentru propășirea patriei și fericirea poporului român, pentru triumful ideilor socialismului și păcii în lume.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CONSILIUL DE STAT
AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

București, 26 ianuarie 1968.

Iubite tovarășe Ceaușescu,

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viață, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, țăranii cooperatori din întreaga țară vă transmit Dumneavoastră, fiu credincios si devotat al partidului și poporului român, cele mai calde felicitări, dorindu-vă mulți ani fericiți, sănătate și succese în slujba partidului și a patriei noastre socialiste.

Marile înfăptuiri ale poporului nostru în construcția economică și socială, în dezvoltarea și înflorirea fără precedent a orînduirii socialiste, eforturile depuse de Partidul Comunist Român pentru întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale sînt indisolubil legate de activitatea Dumneavoastră creatoare, de munca rodnică și plină de abnegație pe care o desfășurați în fruntea partidului și statului nostru.

Activitatea începută de Dumneavoastră încă din fragedă tinerețe, pentru realizarea celor mai înalte idealuri ale clasei muncitoare, ale întregului nostru popor, constituie un exemplu de muncă neobosită, de fermitate și intransigență revoluționară, ce îndeamnă și însuflețește pe fiecare comunist, pe fiecare om al muncii la înfăptuirea politicii înțelepte a partidului.

Măsurile pe care conducerea partidului și statului le-a luat pentru dezvoltarea agriculturii socialiste pe baze noi, grija pe care Dumneavoastră personal o acordați zi de zi ridicării satului nostru pe treptele progresului și civilizației trezesc un nemărginit ecou în conștiința harnicei noastre țărănimi cooperatiste, hotărîtă să-și pună în valoare întreaga sa pricepere și energie creatoare pentru sporirea continuă a rodniciei pămîntului străbun, mărirea avuției naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului.

Vă asigurăm că țărănimea cooperatistă, alături de vrednica noastră clasă muncitoare, sub conducerea și îndrumarea permanentă a partidului, nu va precupeți nici un efort pentru a traduce în viață sarcinile stabilite de Congresul al IX-lea și Conferința Națională ale P.C.R., menite să situeze România pe culmi tot mai înalte.

Permiteți-ne, iubite tovarășe Ceaușescu, să vă urăm încă o dată ani mulți de viață, putere de muncă pentru binele poporului român și propășirea patriei noastre socialiste.

UNIUNEA NAȚIONALA
A COOPERATIVELOR AGRICOLE
DE PRODUCȚIE

București, 26 ianuarie 1968

COORDONAREA mijloc de sporire a eficienței activității științifice

Acad. prof. Gr. OBREJANU

Sîntem martorii unei tot mai ample pătrunderi a activității de cercetare științifică în toate domeniile economiei naționale. Asistăm la o permanentă diversificare a acestei activități, corespunzător cu dezvoltarea multilaterală a ramurilor producției materiale. Complexitatea care caracterizează, în aceste condiții, cercetarea impune coordonarea întregului efort științific ca un element esențial în asigurarea eficienței științei.

În condițiile actuale ale intensificării producției agricole, cercetarea a căpătat un caracter tot mai complex, fiind angrenate pentru a răspunde cerințelor acestui sector și discipline specifice altor domenii de activitate economică (chimia, industria alimentară și ușoară, construcția de mașini, economia apelor, economia forestieră etc). Totodată, cercetările agricole s-au dezvoltat continuu și în cadrul institutelor de învățămînt superior agronomic, în unitățile Academiei R.S. România, ale Comitetului de stat al geologiei etc. Sînt activități diverse a căror coordonare revine Consiliului Național al Cercetării Științifice, prin comisia sa de științe agricole, silvice și hidroamelioratii. S-au obținut, în acest sens, unele progrese : o îmbunătățire a conținutului tematicii științifice, o mai strînsă legătură între unitățile de cercetare.

O analiză a ansamblului activității științifice cu caracter agricol, a planurilor tematice, scoate în evidență faptul că, în anumite domenii, prioritare pentru economie, cercetarea nu este încă în măsură să dea răspunsurile așteptate.

În momentul de față, de pildă, statul depune eforturi considerabile pentru a asigura agriculturii tractoare, mașini, utilaje, instalații pentru irigat, îngrășăminte chimice și substanțe fitofarmaceutice. **Dar acestei tehnici superioare trebuie să-i fie corelat un bogat fond de soiuri și hibrizi de mare productivitate, capabili să reacționeze la condițiile create. Apar deci, încă**

(Continuare în pag. a 5-a)

LUNA CĂRȚII LA SATE

de Victor EFTIMIU

Nu încape îndoială că în cadrul revoluției noastre culturale, „Luna cărții la sate“ constituie una din manifestările cu semnificații profunde în uriașa acțiune de ridicare a nivelului conștiinței țărănimii. Devenită de-acum tradițională, această manifestare atrage în fiecare an către miracolul cărții alte zeci de mii de cititori. Încîntătoarelor obiceiuri specifice calendarului de iarnă în mediul rural — șezătorilor și clăcilor — li se adaugă astfel, cu un spațiu infinit mai larg de desfășurare și cu un ecou de mare amplitudine, sărbătorile cărții din luna februarie.

În anii trecuți am avut prilejul să mă număr și eu printre scriitorii care s-au deplasat la sate, pentru a se întîlni, la biblioteci sau la căminele culturale, cu sutele de tineri și vîrstnici, țărani cooperatori, tractoriști sau intelectuali ai satului contemporan. Am fost martor al interesului major și al entuziasmului cu care mulțimea vine să asculte versurile sau povestirile poeților și prozatorilor, la emoția cu care ea urmărește cuvîntul acestor oaspeți cu frunțile pline de vise și luceferi.

Gradul de cunoștințe al maselor de oameni ai muncii de la sate a crescut enorm în ultimele două decenii. În fiecare an, tirajul cărților și broșurilor trimise lor sporește neîncetat. Deosebit de librăriile, punctele de librărie și auto-librăriile satelor, aprovizionarea cu cartea în mediul rural se realizează în prezent și printr-o nouă formă modernă de deservire, „cartea prin poștă“, cu ajutorul căreia volumele ajung la cititor fără deplasări și căutări cît de cît obositoare. Mai trebuie socotiți, în vastul angrenaj de difuzare a cărții la sate, și cei aproximativ zece mii de difuzori voluntari de volume literare sau științifice, proveniți din rîndul cadrelor didactice, bibliotecarilor și al altor activiști obștești.

E de mirare că mulți, foarte mulți țărani au azi biblioteci personale ? Că la concursurile pe care le organizează radioul, televiziunea ori organele agricole pe tot cuprinsul țării, pentru cei de la sate, participanții dau răspunsuri care stîrnesc uimirea prin prospețimea și profunzimea cunoștințelor etalate ?

La Băile Felix, unde am fost de curînd, am stat de vorbă cu cîțiva tractoriști, care îmi mărturiseau că volumul de literatură le-a devenit tot atît de necesar ca și pîinea și apa. Și trebuie să recunoaștem deschis că meseria lor nu prea le oferă multe ceasuri de tihnă, pentru lectură.

Fiecare „Lună a cărții la sate“ este menită să cîștige noi prieteni pentru librărie, să înscrie noi izbînzi în patrimoniul culturii noastre contemporane, demonstrînd mereu, în mod strălucit, grija pe care partidul și guvernul o poartă țărănimii, pentru cultivarea ei spirituală, în pas cu ridicarea bunăstării materiale.

ÎNMÎNAREA DRAPELULUI ȘI DIPLOMEI DE UNITĂȚI FRUNTAȘE

COOPERATIVELOR AGRICOLE CLASATE PE LOCUL I LA CONCURSUL PORUMBULUI, FLORII-SOARELUI ȘI CARTOFULUI

Sîmbăta trecută, cooperativele agricole din comunele Miloșești și Gheorghe Doja, raionul Slobozia, clasate primele pe țară la concursul porumbului și al florii-soarelui în anul 1967, au primit drapelul și diploma de unități fruntașe, acordate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. Distincțiile au fost înmînate de tovarășul Vasile Vîlcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, care i-a felicitat pe cooperatori pentru rezultatele deosebite obținute în producție.

Cooperatorii agricoli din Miloșești sînt cunoscuți de mai multă vreme pentru rezultatele bune obținute la cultura porumbului ; în anul trecut, ei au realizat cea mai mare producție întîlnită pînă acum în cooperativă : 5390 kg de boabe la hectar de pe suprafața de 770 de hectare. Unele brigăzi și echipe au depășit media pe cooperativă : cele conduse de Ion Bundă (6 024 kg/ha), Neagu St. Vasile (6 220 kg/ha) și altele. Diferențele de producție dintre brigăzi și echipe se datoresc mai ales faptului că nu toți cooperatorii au înțeles să respecte cu strictețe atît densitatea recomandată pentru fiecare hibrid dublu cultivat, cît și calitatea lucrărilor de întreținere.

La cooperativa agricolă din comuna Gheorghe Doja s-au realizat, în medie de pe 374 de hectare, 2 660 kg de floarea-soarelui la hectar. Hărnicia cooperatorilor, împletită cu recomandările științei, și-a spus din plin cuvîntul. Pe întreaga suprafață a fost aplicat un complex de măsuri agrotehnice din care n-au lipsit pregătirea corespunzătoare a solului și fertilizarea lui, respectarea unei densități optime și buna întreținere a culturilor. La toate acestea s-a adăugat retribuția suplimentară, fapt care a stimulat interesul cooperatorilor pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan. Unele echipe, printre care și cea condusă de Ilie Stroie, au realizat, în medie, peste 3 000 kg de floarea-soarelui la hectar, ceea ce dovedește că există încă rezerve de sporire a producției.

Cu prilejul înmînării distincțiilor, tovarășul Vasile Vîlcu a recomandat cooperatorilor să folosească cît mai rațional baza tehnico-materială, să utilizeze fondurile de investiții pentru dezvoltarea unor activități direct productive, să pună la maximum în valoare resursele menite să ducă la sporirea producției în toate sectoarele de activitate, îndeplinirea obligațiilor contractuale, creșterea veniturilor și a valorii zilei-muncă, la dezvoltarea pe mai departe a cooperativelor agricole.

Tot săptămîna trecută a fost înmînat drapelul și diploma de unitate fruntașă cooperativei agricole din comuna Tudora, raionul Fălticeni, clasată pe locul I la concursul cartofului.

Potrivit regulamentului concursurilor organizate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, fiecare din aceste cooperative fruntașe beneficiază de un premiu în valoare de 25 000 de lei.

DIN SUMAR:

● CÎMP LARG DE DESFĂȘURARE FORȚELOR DE PRODUCȚIE (Pag. 2) ● INSTANTANEE ÎN ALB ȘI NEGRU (Pag. 2) ● Masă rotundă : RELAȚIA ORGANIZARE — TEHNOLOGIE MODERNĂ ÎN I. A. S. (Pag. 3) ● Colțul apicultorului : PROGNOZA CULESULUI LA MANĂ (Pag. 3) ● Puncte de vedere : SE POATE CALCULA PREȚUL PĂMÎNTULUI ? (Pag. 4) ● SUB VRAFUL DE HÎRȚOAGE, ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC RESPIRĂ GREU (Pag. 5) ● Anchetă : O CĂCIULĂ LA 15 ANI (Pag. 6)

Cîmp larg de desfăşurare forţelor de producţie

Profesia de pedolog m-a purtat pe o mare parte din teritoriul ţării; sînt întinse locurile pe care le-am străbătut cu piciorul. Cunoaşterea de la sursă, în amănunt, a condiţiilor pedoclimatice, a formelor de relief şi aşezării forţelor de producţie, a posibilităţilor de creştere a acestora în raport cu bogăţiile naturale ale fiecărei zone şi cu necesitatea obiectivă a dezvoltării economice armonioase, înscrisă la loc de frunte în politica partidului, mi-a permis să-mi dau seama că împărţirea administrativă în regiuni şi raioane a devenit astăzi necorespunzătoare.

Referindu-mă la latura strict administrativă, Banatul oferă, cred, cele mai pregnante argumente în favoarea organizării judeţelor şi municipiilor. Regiunea cu teritoriul cel mai întins şi cu centre urbane dintre cele mai mari din ţară are unele din cele mai mici raioane. Populaţia raionului Bozovici — şi el nu-i singurul în această situaţie — nu depăşeşte 25 000 de locuitori, iar a centrului raional abia ajunge la 3500, o bună parte din aceştia fiind lucrători administrativi. Exagerînd poate, dar exagerînd pe linia adevărului, un localnic mai hîtru spunea că în comuna Bozovici s-au creat în miniatură aproape toate serviciile centrale, iar la un băştinaş revin cinci funcţionari, mulţi din afara raionului. La polul opus, există în regiune raioane ca Arad şi Timişoara, fiecare cu o populaţie de peste 100 000 de locuitori, sumă în care nu se include populaţia oraşelor de reşedinţă şi nici a unui mare număr de comune din jur subordonate administrativ celor două centre urbane. O şi mai pronunţată discordanţă se constată în privinţa repartizării pe raioane a întreprinderilor economice. Limitîndu-ne la cooperativele agricole, e de semnalat faptul că, alături de raioane ca Lugoj şi Timişoara, care au fiecare aproape 60 de unităţi, se găsesc, la antipod, raioane ca Moldova Nouă şi Orşova.

Deşi între raioane sînt astfel de deosebiri flagrante, structura şi dimensiunile aparatului administrativ nu diferă decît în foarte mică măsură. De adăugat la toate acestea şi faptul că, existînd două verigi teritorial-administrative superioare localităţilor, fiecare voind să-şi demonstreze necesitatea, atribuţiile s-au fărîmiţat şi amestecat.

Crearea judeţelor şi municipiilor, măsură primită cu o imensă satisfacţie de oamenii muncii, înlătură radical o organizare administrativă depăşită, care nu mai corespunde actualului stadiu de dezvoltare şi repartizare a forţelor de producţie şi limitează la minimum posibilităţile de perfecţionare a aparatului de stat, căruia i se cere în noua etapă să devină mult mai suplu, mai mobil, mai operativ. Studiind harta administrativă care reflectă propunerile Comisiei centrale de partid şi de stat, am rămas adînc impresionat de profunzimea lucrării. Fiecare unitate administrativ-teritorială este armonios închegată.

Perimetrul Caraş-Severin, de exemplu, reprezintă un teritoriu de o surprinzătoare unitate. Omogen ca relief şi sol, hidrografic şi climatic, cu păduri, păşuni şi livezi, cu bogăţii minerale în adîncuri şi cu o industrie care le valorifică, Caraş-Severinul formează, totodată, şi o unitate psihică şi lingvistică, manifestată îndeosebi în creaţii folclorice de o uimitoare frumuseţe, în portul femeilor şi arhitectura caselor. Timişul, în schimb, formează ceea ce numim curent unitate în diversitate.

Formarea judeţului Arad împlineşte o statornică dorinţă a locuitorilor raioanelor Criş şi Ineu, care au gravitat totdeauna spre oraşul de pe Mureş şi nu către Oradea, centrul regional de care aparţin în prezent. În Arad toate ramurile agriculturii au condiţii optime de dezvoltare, însă cultura legumelor în cîmp, sere şi solarii conferă încă de pe acum o puternică individualitate judeţului. Cooperativele Grăniceri, Olari, Sîntana, Şimand, Macea, Dorobanţi, Curtici dispun deja de sere şi solarii ce ocupă, laolaltă, zeci de hectare, iar suprafaţa lor este în continuă şi neîncetinită creştere.

Probabil că limitele judeţelor mai pot suporta unele neînsemnate rectificări, în funcţie de dorinţa locuitorilor vreunui sat sau de alte considerente de natură pronunţat locală. Unii colegi din centrul universitar Timişoara chiar opinează pentru trecerea unor comune cum sînt Măureni şi Lăţunaş de la judeţul Timiş la Caraş-Severin. Ei îşi fundamentează propunerea pe argumente ca distanţa dintre comunele respective şi centrele judeţene, actualul mers al trenurilor, locul de muncă al unor locuitori şi locul de desfacere a produselor agricole. Dacă se are în vedere că fiecare cetăţean îşi va rezolva treburile curente în comuna sau oraşul său, la centrul judeţean mergînd mai ales pentru probleme ce constituie o deviaţie de la situaţia normală, se înţelege că argumentul legat de distanţă păleşte în faţa argumentului mult mai consistent al echilibrului economic, social şi cultural ce trebuie asigurat fiecărui judeţ. Pe aceleaşi considerente mi se pare indicată ataşarea la municipiul Turnu Severin — creîndu-se zona Porţilor de Fier — a oraşului Orşova şi comunelor aflate pe ţărmul viitorului lac de acumulare.

Faptele relatate mă determină să-mi dau fără rezerve acordul pentru delimitarea în judeţe a Banatului, aşa cum este prevăzută în propunerile Comisiei centrale. De altfel, luînd în calcul nu unul sau altul din factori, ci toate elementele determinante în conexiunea lor, eu nu întrevăd rectificări ale limitelor de judeţe nici în partea de nord-vest a ţării, nici în cîmpia Dunării şi nici în Dobrogea, teritorii pe care le cunosc bine.

Rămîne ca după legiferarea organizării judeţelor şi municipiilor, organele judeţene de partid şi de stat să delimiteze cu aceeaşi pricepere comunele şi oraşele, încheind cu succes unul din obiectivele de anvergură din actuala etapă, obiectiv de care depinde într-o măsură considerabilă dezvoltarea în continuare a societăţii noastre şi care interesează nemijlocit întreaga populaţie a ţării.

Prof. dr. docent C. V. OPREA
de la Institutul agronomic
din Timişoara

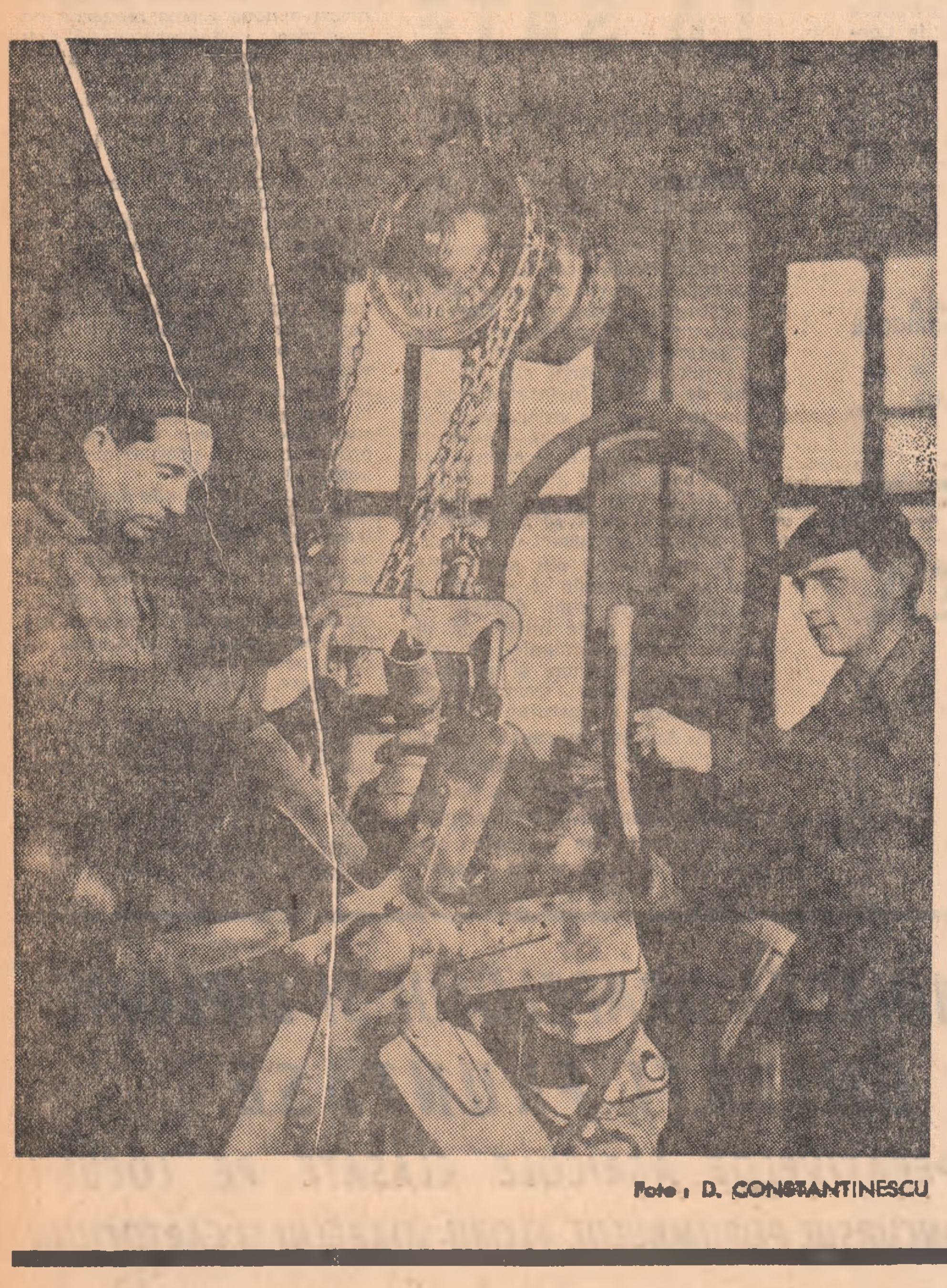

Foto: D. CONSTANTINESCU

Indiferent de gradul reparaţiei sau reviziei tehnice, la S.M.T. Titu, regiunea Bucureşti, caracteristicile tehnice ale motoarelor de tractor sînt determinate, în mod obligatoriu, pe bancul de rodaj. De acest lucru se ocupă cu multă grijă mecanicul Ion Iacob şi ajutorul său, Gheorghe Porojan (fotografia din stînga).

O imagine des întîlnită la multe brigăzi de tractoare din ţară. Zestrea de oţel a staţiunilor de maşini şi tractoare, în valoare de miliarde de lei, stă tot timpul anului sub cerul liber, supusă influenţei nefaste a intemperiilor. Aspectul din fotografia de mai jos este luat de la o brigadă de tractoare a S.M.T. 23 August, regiunea Dobrogea. O publicăm în speranţa că Departamentul mecanizării o să ia măsurile ce se impun.

Foto: C. TEODORA

Buletin agrometeorologic

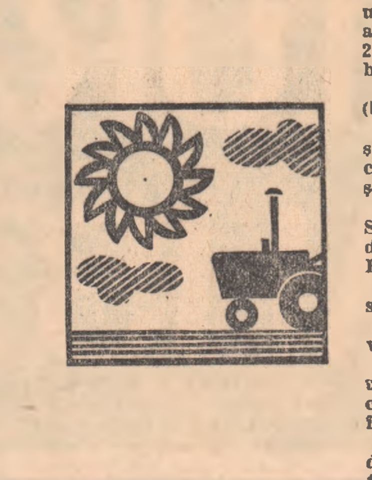

Evoluţia vremii de la 23—29 ianuarie 1968. Vremea a fost relativ călduroasă şi umedă, cu cerul mai mult noros în Transilvania, Banat şi Moldova, unde au căzut aproape zilnic ninsori slabe. În sudul ţării, cerul a fost variabil, exceptînd zilele de 25—26 ianuarie, cînd s-a acoperit şi au căzut precipitaţii sub formă de zăpadă, iar în Dobrogea şi local în Bărăgan sub formă de lapoviţă şi ninsoare.

Temperaturile maxime ale aerului au oscilat între 6° (la Rîmnicu Vîlcea) şi —4° (la Sighet), iar temperaturile minime au fost cuprinse între —16° (la Dej) şi —4° (la Sulina).

În sol la adîncimile de 5 şi 10 cm, temperaturile medii zilnice au oscilat între 0 şi —3°. În majoritatea zonelor agricole, solul a fost îngheţat în stratul superficial (1—10 cm), exceptînd parte din Moldova şi Bărăgan, precum şi unele zone din Cîmpia Vestică şi estul Transilvaniei, unde îngheţul a pătruns la adîncimi cuprinse între 11 şi 25 cm.

Cantităţile de apă provenite din precipitaţii au oscilat în general între 5 şi 10 mm. Solul a fost acoperit cu zăpadă în Transilvania (10—30 cm), Banat, mare parte din Moldova şi regiunile subcarpatice (5—15 cm). În rest (Cîmpia Română, Dobrogea şi parte din Podişul Sucevei), solul a fost descoperit sau cu petece de zăpadă.

Condiţiile meteorologice din acest interval au permis infiltrarea apei în sol, în special în sudul ţării.

În săptămîna ce s-a încheiat, condiţiile agrometeorologice au fost, în general, favorabile iernării culturilor de toamnă.

Timpul probabil pentru intervalul 1—7 februarie 1968. Vremea va fi în general umedă, cu cerul mai mult noros. Vor cădea ninsori temporare. Vîntul va sufla potrivit, cu intensificări de scurtă durată din sectorul estic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —14° şi —4°, iar maximele vor oscila între —6° şi 4°. Ceaţă locală.

Temperatura solului va coborî în stratul arabil între —1° şi —5°, iar rezervele de apă în sol vor continua să crească. În general, condiţiile de iernare a culturilor de toamnă vor fi, şi în acest interval, satisfăcătoare.

Agenda lucrărilor în legumicultură

Ultima săptămînă n-a adus modificări vizibile în ritmul şi stadiul lucrărilor ce se desfăşoară în sectorul legumicol. Datele centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii pun în evidenţă, în unele cazuri, realizări care se situează chiar sub nivelul celor înregistrate în săptămîna precedentă.

Pînă la data de 26 ianuarie au fost livraţi cooperativelor agricole de producţie 36 104 mc cherestea, din care au intrat în unităţi 33 108 mc, ceea ce reprezintă 48 la sută din cantitatea prevăzută. Se apreciază că, deşi Ministerul Economiei Forestiere a luat, în ultima vreme, o serie de măsuri, **livrarea cherestelei continuă să se desfăşoare anevoios.** Resimt aceasta îndeosebi regiunile Hunedoara, Mureş-Autonomă Maghiară, Bucureşti şi Argeş, care au primit cantităţile cele mai mici de cherestea.

Deşi perioada în care ne aflăm reclamă folosirea din plin a răsadniţelor, totuşi livrarea acestora către cooperativele agricole abia a început. Întreprinderilor agricole de stat li s-a livrat 78 la sută din cantitatea totală de răsadniţe repartizată.

Asupra realizării la timp a solariilor, o influenţă considerabilă o va avea asigurarea cu lemnul C.R. necesar. Întrucît din cota trimestrului IV al anului trecut nu s-au livrat aproximativ 23 765 mc lemn C.R., există pericolul nerealizării în termen util a peste 300 de hectare de solarii.

În regiunile Argeş, Oltenia, Ploieşti şi altele nu au început livrările de prefabricate. Din cele nouă regiuni care au repartizate prefabricate, livrările au început, dar se desfăşoară lent, numai în cinci.

Ministerul Industriei Chimice este şi el solicitat. Unităţilor agricole le este necesară o însemnată cantitate de folii de polietilenă. Au primit din aceasta numai 33 la sută.

PRIETENUL DV. VĂ SFĂTUIEŞTE

AGRONOMUL

Controlaţi cartofii de sămînţă însilozaţi

În timpul păstrării cartofilor, evoluţia a doi factori trebuie urmărită îndeosebi: temperatura şi umiditatea atmosferică

Temperatura. Prin variaţiile ei produce modificări în compoziţia chimică a tuberculilor, deci le poate schimba însuşirile. Temperatura măreşte sau micşorează procesele de respiraţie şi transpiraţie, favorizează sau împiedică îmbolnăvirea cu ciuperci sau bacterii, opreşte sau activează încolţirea, influenţînd astfel însuşirile seminale ale cartofilor de sămînţă. Deci, atenţie!

Este considerată optimă temperatura cuprinsă între 1—4°C, care se realizează printr-o aerisire corespunzătoare.

Termometrul este absolut necesar, iar controlul temperaturii trebuie să se facă neapărat zilnic. Înregistrarea temperaturii zilnice este obligatorie, întrucît numai prin observarea variaţiei ei se poate aprecia felul în care se păstrează cartofii şi se poate interveni prompt.

Umiditatea. La o temperatură de păstrare de 2—3°C este recomandată o umiditate de 85—90 la sută. Excesul de umiditate, asociat cu o temperatură prea ridicată, favorizează dezvoltarea diferitelor boli provocate de ciuperci şi bacterii.

Între simptomele, mai frecvente, ale unei păstrări necorespunzătoare, care trebuie să constituie semnale de alarmă, se înscrie şi înnegrirea miezului cartofilor. Aceasta dovedeşte o temperatură prea ridicată şi o slabă aerisire în stratul cartofilor depozitaţi. O temperatură ce depăşeşte 4°C, în mijlocul stratului, este cauza încolţirii timpurii a tuberculilor. Începutul de putrezire a cartofilor este pus în evidenţă de mirosul urît din depozit, cît şi de ridicarea temperaturii la 6—8°C în timpul gerurilor mari. O aerisire puternică a silozului este absolut necesară. În timpul cald din cursul zilei, în coama sau pereţii silozului se fac copci, care se astupă peste noapte.

În sfîrşit, tuberculii stricaţi trădează prezenţa unei infecţii cu ciuperci sau bacterii, favorizată de o temperatură şi umiditate prea ridicate, cît şi de o slabă aerisire.

HORTICULTORUL

Pregătiţi-vă pentru semănatul cepei ceaclama

Pentru reuşita culturii de ceapă ceaclama o importanţă deosebită o are alegerea corespunzătoare a terenului. El trebuie să fie plan, fertil, lipsit de buruieni, cu structura bună şi cu umiditate suficientă. Ca plante bune premergătoare recomandăm cartofii, ardeii, vinetele, fasolea, mazărea, castraveţii, dovleceii, pepenii etc.

Iată, pe scurt, cîteva măsuri ce trebuie luate în această perioadă, în vederea însămînţării în cîmp a cepei ceaclama. Arătura de toamnă se grăpează şi se lucrează cu cultivatorul. Numai în caz de absolută nevoie terenul se ară cu plugul fără cormană, se netezeşte şi se mărunţeşte cu grapa, după care urmează tăvălugitul. O dată cu lucrările solului se administrează îngrăşămintele necesare.

Semănatul cepei ceaclama trebuie început cît mai de timpuriu, în „ferestrele" iernii sau primăvara devreme. În acest scop seminţele trebuie pregătite în vederea grăbirii germinării lor; ele se umectează într-o soluţie de sare potasică, în concentraţie de 1—2 la sută, la care se mai adaugă şi 0,05 la sută borax, timp de 10—12 ore. Seminţele se ţin 2—3 zile acoperite cu prelate sau saci umezi, la o temperatură de 20—25°C; după care se zvîntă uşor şi se însămînţează în terenuri suficient de umede.

Norma de sămînţă la hectar este de 8—10 kg, în amestec cu 1 la sută seminţe de plante indicatoare.

Semănatul propriu-zis cere o temeinică instruire a mecanizatorilor, cît şi o reglare perfectă a semănătorilor SU 29 sau A 761 (Saxonia). **Adîncimea de semănat recomandată este de 2—3 cm**; distanţele între rînduri sînt de 25 cm; cînd se seamănă în benzi se lasă 50—60 cm între benzi şi 15—20 cm între rînduri.

Cultura cepei ceaclama este mai avantajoasă decît cultura prin arpagic, permiţînd o economie de circa 2500 lei la materialul de plantat şi reducerea numărului de braţe de muncă necesar.

ZOOTEHNISTUL

Grăbiţi alegerea ouălor pentru incubaţie

Ne aflăm în plină perioadă de incubaţie la păsări. Asigurarea ouălor este o acţiune de primă importanţă. În afara celor provenite din fermele de păsări ale cooperativelor, trebuie să depunem o muncă stăruitoare pentru colectarea întregului disponibil de ouă obţinute de la păsările membrilor cooperatori, aşa încît, folosind integral capacităţile de incubaţie şi celelalte mijloace de care dispunem, să asigurăm ecloziunea unui număr cît mai mare de pui.

Trebuie să urmărim ca ouăle alese să provină de la găini cît mai bune, sănătoase, bine hrănite şi în vîrstă între 1 1/2 — 3 ani. Fecunditatea ouălor este, în general, corespunzătoare cînd la 10—15 găini a fost asigurat un cocoş. În perioada cînd se strîng ouăle pentru incubaţie, este necesar ca păsările să primească o hrană cît mai bună, variată şi bogată în toate elementele nutritive. Pentru preîntîmpinarea răspîndirii unor boli păgubitoare nu este bine să recoltăm ouă provenite de la păsări necontrolate şi neavizate de medicul veterinar. Cît priveşte calităţile ouălor pentru incubaţie, acestea nu trebuie să aibă coaja nici prea groasă, nici prea subţire, iar suprafaţa ei să fie netedă. Ouăle cu vîrfurile prea ascuţite sau prea rotunde se elimină. Nu se aleg, de asemenea, nici ouăle prea murdare, chiar dacă le-am spăla. În privinţa prospeţimii ouălor cea optimă este între 2—10 zile. Ea se controlează cu ovoscopul sau pur şi simplu cu lanterna, lampa sau lumînarea, în dreptul unui paravan de carton cu un orificiu cît mărimea oului. Se aleg ouăle care au camera de aer cît mai mică la partea mai groasă, cu gălbenuşul la centru, cu coaja uniformă. Pînă la punerea lor la incubaţie, ouăle se păstrează în camere curate, cu temperatura de 8—10 grade, se întorc zilnic şi se transportă cu grijă, fiind ferite de lovituri, zdruncinături sau îngheţ.

INSTANTANEE ÎN ALB ŞI NEGRU

Vin scuţii!

Mijloc de ianuarie. Vînt tăios. Pe Borcea frigul pare şi mai aspru. O barcă plină cu îngrijitori din sectorul ovin al fermei nr. 11 a I.A.S. Pietroiu înaintează cu greu spre baltă, strecurîndu-se printre scuţi, cum denumesc localnicii sloiurile ce curg pe Dunăre. Oamenii zoresc să se ducă la treburi.

Deodată, un sloi de gheaţă loveşte barca pe dedesubt. O pîrîitură surdă şi apa începe să pătrundă înăuntru.

Ce-i de făcut? Îngrijitorii îşi iau căciulile din cap şi încep să astupe spărturile cu ele. Dar încă un sloi despică fundul bărcii pe o lungime şi mai mare. Apa, în barcă, creşte. Jos mantalele de ploaie! Una cîte una acestea sînt introduse în spărtură. În zadar! Şi doar pînă la mal n-ar mai fi mult...

— Uite un scut mai gros. Săriţi pe el! strigă unul dintre oameni. Cu grijă, toţi coboară din barcă şi se înşiruie pe sloiul plutitor.

Dar iată şi o altă barcă. Sînt muncitorii Gheorghe Lupoi şi Dima Gogoncea, care i-au zărit pe naufragiaţi şi au înţeles primejdia. Barca acestora se apropie cu atenţie şi-i culege unul cîte unul.

Peste un ceas — aşa cum ne-a relatat mecanicul fermei, Gheorghe Florescu, la saivane, oamenii se aflau la datorie.

„Muşchetarii" la pepeni

Cheful tinerilor a durat pînă spre orele 23. După ce au băut cît au băut împreună cu ceilalţi, trei dintre amici s-au retras făcînd.. opinie separată. Băieţi cu gusturi rafinate şi aventuroşi nevoie mare — Alexandru Trifan, Gheorghe Trifan şi Didel Dănilă, din comuna Fereşti, raionul Vaslui — aveau spre miezul nopţii poftă de pepeni. Tarlaua cu pepeni a cooperativei agricole Telejna îi atrăgea ca un magnet.

Conştienţi de caracterul cît se poate de material al străjilor puse la pepenii proprietate obştească, cei trei chefliii şi-au luat măsuri în chip de.. araci. Cu asemenea spade se duceau în copilărie ca muşchetarii lui d'Artagnan. Acum puteau servi pentru a croi, la nevoie, pe cineva în cap ori pe spinare.

Dar şi paza tarlalei s-a dovedit bună. Chiar foarte bună. Paznicii Neculai Catruţă şi Neculai Eşanu i-au observat şi au strigat la ei, respingînd astfel, cu uşurinţă, primul atac. Intimidaţi la primul contact cu inamicul „muşchetarii" s-au retras. Şi, „regrupîndu-şi forţele", au revenit. Răzbunînd încăpăţînarea paznicilor cu leziuni care au necesitat ulterior îngrijire medicală „muşchetarii" s-au retras apoi în pas alergător de pe cîmpul de luptă, lăsînd în urma lor nu numai probe pentru medicul legist, ci şi pepeni stîlciţi în focul bătăliei (250 de kg., după constatările făcute la faţa locului de către tehnicianul agronom şi tehnicianul horticol, imediat după comiterea infracţiunii).

Mai tîrziu, adică recent, în faţa instanţei, cei trei teribili „muşchetari" s-au transformat în trei îngeraşi.

Concluzia (sau mai bine zis sentinţa):

În loc să se răcorească cu pepenii cooperativei agricole o singură seară, „muşchetarii" au intrat la răcoare după cum urmează: Gheorghe şi Alexandru Trifan pe cîte 6 luni, iar Didel Dănilă pe 3 luni închisoare corecţională, toţi laolaltă fiind obligaţi să plătească solidar daunele pricinuite cooperativei.

Adio, substanţă activă

Corespondentul nostru Simion Vulcan, vicepreşedinte al Uniunii raionale Cehu Silvaniei a cooperativelor agricole, vă invită să vă imaginaţi un tren cu zeci de vagoane pline cu îngrăşăminte chimice. Plouă, ninge, vagoanele sînt descoperite, iar superfosfatul expediat în vrac din Năvodari se transformă în bulgări mari, ca de piatră. În alte vagoane, tot descoperite, plecate de la combinatul chimic Tg. Mureş, se află azotat de amoniu, ambalat în saci de hîrtie. Nici urmă de hîrtie, iar azotatul nu mai este azotat. Rînd pe rînd, îngrăşămintele sînt descărcate pe zăpadă, în gările ce deservesc cooperativele agricole din Nadişul Român, Urteleo, Băseşti, Urmeniş. De aici, după alte trambalări, ajung în posesia beneficiarilor. Vai de ele! Sînt amestecate cu noroi şi zăpadă. Adio, substanţă activă, adio bani, adio recoltă!

Oameni cu... cherestea

Aveţi nevoie de ciment, de ţiglă şi mai ales de cherestea? Adresaţi-vă cu încredere preşedintelui cooperativei agricole Vima Mică, raionul Lăpuş. Dumnealui vă serveşte operativ. A mai dat şi altora 10 000 kg de ciment, 3 metri cubi de cherestea, cîteva mii de bucăţi de ţiglă. Nu dă din magazia lui, ci din a cooperativei agricole. Vă trece pe un tabel şi deveniţi debitori. Asta însă nu înseamnă că veţi plăti. Nicidecum! Nimeni nu urmăreşte recuperarea debitelor cooperativei. Au oamenii... cherestea!

Speculă... motorizată

Ulciorul nu merge de multe ori la apă, glăsuieşte zicala. În cazul lui Ion Gh. Iancu, zis Ghiorlan, am putea adăuga: nici canistra nu merge de multe ori după vin şi ţuică, deşi este din plastic...

Ghiorlan este cunoscut în comuna Lipia, din raionul Urziceni, ca unul căruia nu-i place să muncească în rînd cu oamenii. În loc să urmeze drumul drept al onestităţii, el a apucat-o pe căi lăturalnice, pe care le străbătea în goana maşinii proprii. Din asta trăia. Cum putea trăi din asta? se vor întreba, pe drept cuvînt intrigaţi, cititorii. Foarte simplu: maşina nu-l transporta numai pe el, ci şi cantităţi însemnate de ouă, făină, porumb boabe şi, mai ales, ţuică şi vin.

„Afacerea" a început prin 1964, cînd Iancu zis Ghiorlan şi-a cumpărat un „Trabant". După o bucată de timp, mulţumind „Trabantului" pentru serviciile pe care i le-a adus, Ghiorlan l-a schimbat pe un Moskvici. Cum afacerile continuau să prospere, acest instrument de „muncă" a fost înlocuit, după o altă perioadă, cu un alt tip de Moskvici. „Graficul" speculei motorizate creştea văzînd cu ochii şi după cîtva timp iată-l pe Ion Iancu gata să ia un Moskvici şi mai bun. Descoperise, pasămite, o adevărată comoară la cooperativa agricolă Monteoru, din raionul Buzău. De aici, împreună cu alţi speculanţi, din comuna Gruiu, raionul Răcari — ca Istrate Cristache şi Dumitru Agheorghiesei — cumpăra mari cantităţi de ţuică şi vin, pe care le vindea apoi în alte sate, cu suprapreţ.

Pînă la urmă, justiţia a curmat afacerile... motorizate ale acestor speculanţi. Pneurile maşinii s-au dezumflat, iar firma „Ghiorlan şi ceilalţi"... a dat faliment.

„Minunea" din Calvini

Un fenomen curios se petrece în comuna Calvini, raionul Cislău. Pămîntul a început să „crească"! Se lăţeşte şi se lungeşte, văzînd cu ochii. Lotul ajutător dat în folosinţă cooperatorului Pavel Aldea, de pildă, a „crescut" de la 30 de ari la 1,40 hectare! Creşteri asemănătoare se constată şi la alte loturi, între care şi la cele deţinute de Ilie Pasăre, Dumitru Mirică, Gheorghe şi Constantin Berciu, Nica I. Mareş etc. Scade însă, treptat, suprafaţa arabilă a cooperativei agricole, iar membrii consiliului de conducere nu „găsesc" care este explicaţia acestei... minuni.

Tovarăşi de la uniunea raională a cooperativelor agricole, daţi-le o mînă de ajutor! Explicaţi-le dv în ce constă fenomenul!

INSTANTANEE ÎN ALB ŞI NEGRU

RELAȚIA ORGANIZARE — TEHNOLOGIE MODERNĂ ÎN I.A.S.

MASĂ ROTUNDĂ

În Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a P.C.R. se arată că „Îmbunătățirea organizării producției și a muncii constituie o necesitate imperioasă nu numai în industrie, ci în toate ramurile economiei naționale". **Raportul subliniază, totodată, că esențială în reușita acțiunii de perfecționare a organizării producției și muncii este studierea tuturor laturilor procesului de producție și în special a punctelor critice existente în organizarea internă a întreprinderilor. Pe această temă, revista noastră a organizat o masă rotundă cu specialiști din unele întreprinderi agricole de stat din țară. Consemnăm, pe scurt, principalele probleme dezbătute.**

Recent, Consiliul Superior al Agriculturii a elaborat o tematică cu privire la organizarea științifică a producției și a muncii valabilă pentru toate unitățile sale. Principalele obiective ce trebuie urmărite în această amplă acțiune sînt obținerea unui volum de producție și a unei productivități a muncii mai ridicate față de prevederile planului cincinal în condițiile reducerii prețului de cost al produselor.

Ing. C. MARDARE, directorul Trustului regional Iași al întreprinderilor agricole de stat, apreciază că : „prin trecerea specialiștilor la conducerea directă a fermelor s-au creat premisele organizării producției nu pe bază de imaginație și voluntarism, ci pe baze științifice. Prezența specialiștilor la locul unde se hotărăște soarta producției a condus la o corelare judicioasă, în timp și spațiu, a tuturor etapelor procesului de producție, începînd cu pregătirea tehnică și încheind cu livrarea produselor. Putem pune pe seama organizării mai bune a producției și a muncii un însemnat procent din realizările unităților agricole de stat din regiunea noastră. Anul trecut, încă de la data de 20 decembrie, fermele zootehnice din regiunea Iași depășiseră cu 4 145 de hectolitri planul de livrări la laptele de vacă. Întreprinderea agricolă de stat Tg. Frumos, de exemplu, a obținut în 1967, un beneficiu de opt milioane de lei, mai mult cu șase milioane de lei față de prevederi".

„Nu cred că exagerez — **adaugă ing. A. BULEU, șeful fermei nr. 7 a I.A.S. Odobești** — afirmînd că rezultatele de producție și economice pe anul 1967 se datoresc fructificării optime a potențialului tehnic și uman de care dispune ferma noastră.

Un lucru bun cred că am realizat în domeniul organizării recoltării producției. Măsurile luate ne-au permis să recoltăm, simultan, toate parcelele cu aceleași soiuri. Avînd în vedere faptul că drumurile de acces din podgorie sînt destul de dificile ne-am îndreptat atenția spre raționalizarea circuitelor de transport, așa încît strugurii au „umblat" în condiții cît se poate de optime. Țin să menționez, de asemenea, că operația de transport a fost sincronizată aproape perfect cu cea a culesului. Mult timp însă s-a pierdut cu descărcarea strugurilor din remorci la punctul de prelucrare. Ne gîndim — și în acest sens ne-ar putea ajuta și direcția tehnică din departamentul nostru — să mecanizăm în viitor operația de descărcare".

„Noi avem o experiență bună în ceea ce privește manipularea și transportul produselor agricole — **a intervenit ing. M. TUDORAN, directorul I.A.S. Medgidia.** Pentru transportul strugurilor, bunăoară, am adaptat la remorci un fel de bene. Am reușit astfel să micșorăm la minimum volumul de lucru și să eliminăm munca manuală.

Un rol important în acțiunea de organizare a producției și a muncii îl are tehnologul șef al întreprinderii. Lui îi revine sarcina de a aplica în practică cuceririle științei și tehnicii, de a elabora tehnologii noi de lucru, de a stabili cele mai potrivite metode de programare și urmărire operativă a producției.

„În perioada scurtă care a trecut de la înființarea I.A.S. Cotnari — **relatează ing. L. JIANU, tehnologul șef al unității** — am avut posibilitatea să depistăm unele deficiențe în organizarea producției și a muncii, precum și cauzele care le generează. A fost necesar, printre altele, să înlocuim vechea tehnologie de lucru din sectorul viticol. Fișa tehnologică, pe care am întocmit-o pentru cultura viței de vie, cuprinde lucrările ce trebuie executate și cu ce mijloace materiale, formația de lucru cea mai potrivită etc. Am constatat cu acest prilej că, la lucrările solului, există un consum apreciabil de muncă. Prin adaptarea tractoarelor U-26 și U-27 pentru lucrări în vie — arat și prășit —, precum și a unor mașini agricole, s-a reușit să se micșoreze volumul de muncă de la 200—210 z-o/ha la 150—160 z-o/ha".

„Fără organizarea corespunzătoare a producției și a muncii — **afirmă ing. D. BONCOTĂ de la Departamentul I.A.S.** — nici introducerea progresului tehnic nu poate aduce folosul scontat. Se întîmplă ca în locul unei creșteri a productivității muncii să asistăm la o reducere a ei datorită faptului că insuficient aprofundată, noua tehnologie sporește consumul de muncă materializată într-o proporție mai mare decît reduce consumul de muncă vie. Datorită organizării defectuoase a producției și a muncii la nivel de unitate, introducerea progresului tehnic este, uneori, aparentă. De aceea, la direcția tehnică din departamentul nostru există o preocupare susținută atît pentru adoptarea unor tehnologii noi de lucru în diferite sectoare de activitate, cît și pentru elaborarea metodelor de organizare a producției care să facă eficiente noile tehnologii. Anul trecut, bunăoară, la întreprinderea agricolă de stat Dragalina, profilată în cultura grîului, am experimentat, cu foarte bune rezultate, un nou flux tehnologic de lucru. Prin aplicarea acestei tehnologii, folosind cupluri de cîte două mașini la un tractor, numai la semănat, productivitatea muncii s-a dublat. Tot la această unitate s-au aplicat, pentru prima oară, standarde de calitate (cu notații de la 0—100) pentru principalele lucrări. Sistemul s-a dovedit eficient, deoarece toate fermele au obținut, în medie, 98,5 puncte.

Alt aspect important al activității de organizare științifică a producției și a muncii ne-a fost prezentat de ing. V. CIUCIU, directorul I.A.S. Brebeni, regiunea Argeș. „Un domeniu care ne oferă mari spații de acțiune — **explică el** — este cel legat de specializarea producției. Unitatea noastră este specializată în cultura grîului, de la care am obținut, în fiecare an, producții bune. În ansamblul preocupărilor legate de adîncirea specializării ne lovim însă de o mare greutate : instabilitatea structurii planului de producție. În 1966 am avut în plan bunăoară, să cultivăm 500 de hectare cu mazăre și am fost dotați ca atare cu utilajul mecanic corespunzător. Mazărea ne-a fost scoasă însă din plan în anul 1967. În aceste condiții utilajul de care aminteam a fost redistribuit la alte unități, firește pe cheltuiala statului. Anul acesta am primit din nou sarcina să cultivăm 500 hectare cu mazăre. Ca urmare, am solicitat iar dotarea unității cu mașini pentru recoltarea mazării.

Un alt exemplu. În campania din vara trecută, unitatea noastră fiind dotată cu combine, echipate cu buncăre ne-am organizat munca ca atare. La baza de recepție a Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole, și bănuiesc că situația a fost generală, în toată țara, am avut însă o surpriză. Baza respectivă nu era organizată decît pentru primirea grîului ambalat în saci. Dacă Departamentul I.A.S. ar fi luat legătura în timp util cu conducerea C.S.V.P.A., acesta ar fi putut, cu siguranță, să ia măsurile de rigoare potrivit noilor condiții create în agricultură".

„Ferma pe care o conduc — **ne spune ing. T. POPOVICI, de la I.A.S. Bădălani, regiunea Galați**, este profilată pe cultura legumelor. Întreaga activitate a fermei este organizată pe echipe specializate — pentru recoltare, sortare și ambalare, pentru combaterea bolilor și dăunătorilor etc. Între membrii echipelor există o interdependență lucrativă, iar cîștigul lor se condiționează reciproc. Astfel, am ajuns să folosim, anul trecut, pe cele 10 hectare cultivate cu roșii, cu 28 la sută mai puțini muncitori decît în vechiul sistem de organizare.

Din discuțiile purtate în jurul mesei rotunde a reieșit faptul că realizările de pînă acum nu reprezintă decît stadiul incipient al unui proces ce va constitui de aici înainte o permanență a activității economice a întreprinderilor agricole de stat. Tematica privind analiza problemelor de organizare științifică a producției și a muncii elaborată de Consiliul Superior al Agriculturii, cuprinde o gamă foarte largă de măsuri ce trebuie întreprinse în unitățile agricole de stat. Se preconizează, astfel, înființarea la nivel de departamente și unități, a unor colective care să se ocupe de studii și cercetări privind organizarea științifică a producției și a muncii.

Analiza organizării producției pe baze științifice va trebui să se concretizeze într-un plan de măsuri care să aibă ca rezultat perfecționarea metodelor de conducere, de programare și urmărire a producției, de îmbunătățire a activității fiecărui sector, în scopul asigurării unei eficiențe economice maxime.

Masă rotundă organizată de
Adela CUMPĂNAȘU
și Sabin CERCELARU

Revista „Agricultura socialistă" invită pe specialiști, cercetători, economiști, cadre din învățămîntul superior, colectivele care participă la organizarea științifică a producției și a muncii — amplă acțiune inițiată de partid și de stat — să-și împărtășească experiența pozitivă acumulată, să-și exprime punctele de vedere în legătură cu aceste probleme.

TEMELIE SIGURĂ

(Urmare din pag. 1)

Însemnate rezultate s-au obținut și în dezvoltarea intensivă, multilaterală a agriculturii — ramură de bază a economiei, care are un rol tot mai important în realizarea progresului general al țării, în formarea venitului național, în ridicarea bunăstării poporului.

În anul trecut, s-a întărit baza tehnico-materială a agriculturii, ca urmare a alocării din fondurile centralizate ale statului a unor investiții însumînd 6 miliarde de lei, cu 13,8 la sută mai mult decît în 1966. Redate în graiul lapidar al cifrelor, aceste investiții s-au concretizat în dotarea agriculturii cu aproape 8 300 de tractoare fizice, 4 000 de semănători mecanice, peste 4 900 de combine pentru păioase, 850 de combine pentru porumb, precum și cu alte mașini noi.

În întreprinderile agricole de stat au intrat în producție noi complexe avicole cu o capacitate de 520 000 de locuri, a crescut capacitatea în complexele de creștere și îngrășare industrială a porcilor, precum și în îngrășătoriile de taurine ; a intrat în funcțiune fabrica de nutrețuri combinate de la I.A.S. Băilești, regiunea Oltenia, s-au dat în folosință 33 ha de sere legumicole.

Valoarea investițiilor în agricultură este însă și mai mare, avîndu-se în vedere faptul că, din fonduri proprii și credite acordate de stat, cooperativele agricole au dat în funcțiune, anul trecut, 971 de grajduri pentru 92 000 de bovine, 419 îngrășătorii și maternități pentru 66 000 de porcine, 568 de saivane pentru mai mult de 400 000 de ovine, precum și 145 de sere cu o suprafață de 41 ha.

Merită, de asemenea, consemnat faptul că, în 1967, au fost amenajate pentru irigații alte 127 000 ha, din care peste 90 000 ha în cooperativele agricole. Planul de punere în funcțiune a suprafețelor amenajate pentru irigat s-a realizat însă numai în proporție de 80 la sută. Pe suprafețe improprii altor culturi au fost plantate în masiv circa 18 000 ha cu viță de vie și circa 17 000 ha cu pomi fructiferi

Urmarea firească a dezvoltării bazei tehnice-materiale, a măsurilor de perfecționare a organizării întreprinderilor agricole de stat, a continuării acțiunii de consolidare economică-organizatorică a cooperativelor agricole, a muncii harnice a tuturor lucrătorilor din agricultură este obținerea în 1967 a unei producții globale agricole mai mari decît cea din anul precedent. Este semnificativ faptul consemnat de Comunicat că, **în primii doi ani ai cincinalului, producția globală agricolă a crescut într-un ritm mediu anual de 7,5 la sută, depășind pe cel prevăzut în planul cincinal, că, în aceeași perioadă, s-a realizat un ritm mediu anual de creștere a productivității muncii de 9,5 la sută. Producția de cereale obținută anul trecut a depășit 13,5 milioane tone, din care 5,9 milioane tone de grîu-secară și peste 6,8 milioane tone de porumb, situîndu-se printre producțiile cele mai mari din agricultura României.** Socotind media producției de cereale realizată în primii doi ani ai cincinalului, rezultă că ea depășește cu circa un milion de tone prevederile planului cincinal pentru această perioadă. Rezervele de sporire a producției vegetale nu au fost însă epuizate. Dimpotrivă, în Comunicat se menționează faptul că la unele culturi principale, cum sînt porumbul, legumele, planul nu a fost îndeplinit și ca urmare a neînsămînțării integrale a suprafețelor planificate.

Potrivit recensămîntului animalelor din 3 ianuarie 1968, și în această ramură agricolă s-au dobîndit, în 1967, rezultate bune. Astfel, efectivele de animale au sporit, față de datele recensămîntului din 3 ianuarie 1967, cu 2,6 la sută la bovine, 6,3 la sută la porcine, 1,8 la sută la ovine și 6,3 la sută la păsări. Totodată, producția animală a înregistrat creșteri la toate sortimentele.

Sporirea producției vegetale și animale a dus la alimentarea fondului de stat cu cantități mai mari decît s-au livrat în 1966, cu 29,7 la sută la grîu-secară, 8,1 la sută la floarea-soarelui, 13,6 la sută la carne, 6,7 la sută la lapte, 10,3 la sută la lînă și 5,6 la sută la ouă. Ținînd însă seama de cererile sporite în produse agroalimentare ale oamenilor muncii, trebuie spus că, în sfera circulației mărfurilor, așa cum rezultă din Comunicat, în anumite perioade din 1967 s-au manifestat unele neajunsuri în aprovizionarea populației cu carne, pește, ouă, legume și fructe.

Anul 1967 a marcat un nou pas în înfăptuirea politicii partidului de îmbunătățire a nivelului de trai al tuturor categoriilor de cetățeni ai patriei noastre. Dezvoltarea ramurilor producției materiale a asigurat creșterea venitului național cu 7,5 la sută față de 1966. Totodată, prin măsurile luate de partid și guvern, veniturile bănești ale populației au crescut — în anul trecut față de 1966 — cu 9,1 la sută, cele ale familiilor de salariați sporind cu 8,9 la sută, iar cele ale familiilor de țărani — cu 9,8 la sută. În 1967 s-a generalizat sistemul de pensionare a membrilor cooperativelor agricole de producție — expresie a politicii partidului și statului nostru socialist de creștere continuă a nivelului de viață a țărănimii, a întregului nostru popor. Pe baza veniturilor sporite, un număr însemnat de locuitori din mediul rural și-au construit noi locuințe.

Statul nostru a făcut eforturi însemnate pentru îmbunătățirea nivelului de trai al populației, cheltuind importante fonduri pentru finanțarea acțiunilor social-culturale, respectiv pentru învățămînt, cultură și artă, sănătate și prevederi sociale etc. De asemenea, în 1967 au fost electrificate circa 1 000 de sate, la sfîrșitul anului numărul acestora ridicîndu-se astfel la peste 9 500.

Rezultatele din anul trecut demonstrează realismul prevederilor planului cincinal, constituie o temelie sigură pentru noi și importante succese în înfăptuirea sarcinilor trasate de Conferința Națională a partidului privind progresul continuu și multilateral al României socialiste pe drumul prosperității și civilizației.

COLȚUL APICULTORULUI

Prognoza culesului la mană

Pe lîngă nectarul și polenul furnizat de întinsele lanuri de culturi entomofile (floarea-soarelui, rapiță, coreandru, leguminoase perene, bostănoase etc.), finețe naturale, zmeurișuri, arbori și arbuști etc., albinele culeg anual și însemnate cantități de mană.

Mana sau roua de miere este de origine animală sau vegetală. Pentru apicultură însă o deosebită importanță economică prezintă mana de proveniență animală, produsă de anumite insecte care se hrănesc cu seva plantelor, îndeosebi de aphidae (păduchi de frunză) și lecaniidae (păduchi țestoși). Aceste insecte produc, în toate regiunile țării și în special în zonele forestiere, importante cantități de mană, care contribuie la realizarea unor recolte însemnate de miere de mană, de cea mai bună calitate.

Astfel în regiunea Hunedoara, raionul Hațeg, la punctul Marginea (1200 m altitudine), s-a înregistrat, în perioada 1960—1965, un spor mediu la cîntarul de control de 41,5 kg de miere de mană (miere de brad) de foarte bună calitate, solicitată în mod special și la export.

Culesuri importante de mană s-au înregistrat și în regiunile Argeș, București, Dobrogea, Galați etc., unde în ultimii ani, în urma culesului la mană din pădurile de stejar, fag, plop, salcie, s-au obținut recolte de 10—20 kg de miere pe familie de albine.

Întrucît producțiile de mană sînt determinate de densitatea și gradul de răspîndire a producătorilor de mană de la an la an, în vederea prevenirii deplasărilor neeconomice și organizării raționale a stupăritului pastoral este important să cunoaștem din vreme perspectivele la culesul de mană. În acest scop este necesar ca încă din timpul iernii, cît și în primăvară timpuriu, să se efectueze o serie de observații și înregistrări, pentru stabilirea prezenței și densității ouălor și a larvelor de insecte producătoare de mană.

În anotimpul de iarnă, după căderea frunzei, depistarea ouălor se face cu mai mult randament, acestea fiind ușor de remarcat pe ramurile sau trunchiul arborilor. Lucrările de identificare și control al zonelor cu perspective de cules se fac atît în pădurile situate la șes sau în lunci (păduri de foioase), cît și în cele din zona montană (păduri de rășinoase). Detectarea unui număr mare de ouă și larve constituie premise sigure pentru un an bun de mană.

Iată cîteva indicații practice în vederea orientării pe teren a celor care efectuează lucrările de identificare a producătorilor de mană și de delimitare a zonelor cu perspective la culesul de mană.

Prezența mușuroaielor de furnici de pădure ; **cu cît numărul lor este mai mare pe unitatea de suprafață, cu atît și densitatea producătorilor de mană este mai mare și, respectiv, perspectiva de cules mai bună.**

Prezența țestelor vechi (uscate) în pădurile de rășinoase, ca și în cele de foioase, **este un indiciu valoros pentru detectarea cu ușurință a producătorilor de mană, deoarece dezvoltarea tinerelor generații are loc, în apropierea acestora.** Prezența manei uscate pe ramuri **constituie un alt indiciu sigur de orientare asupra perspectivelor de cules. În timpul vegetației, un semnal prețios îl constituie** circulația furnicilor pe trunchiul și ramurile arborilor. **Cu cît activitatea furnicilor este mai mare, cu atît perspectivele de cules sînt mai bune.**

Pentru completarea prognozei culesului de mană, pe lîngă elementele menționate mai sus, trebuie să luăm în considerație evoluția factorilor meteorologici (de la cel mai apropiat punct meteorologic) atît pentru perioada secreției manei, cît și pentru cea premergătoare.

Ing. Ion V. CÎRNU
de la Stațiunea centrală de apicultura și sericicultură

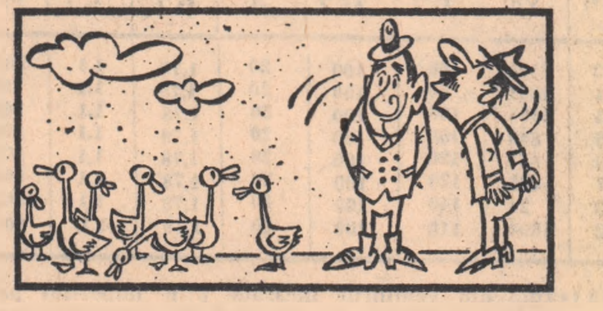

— Poți să-mi planifici și mie o răpire, luna asta ?

Desen de Nic. NICOLAESCU

Agrosem

Magazinele și depozitele AGROSEM au pus în vînzare fără repartiție, cu plata în numerar și virament, cantități însemnate de semințe de gazon și de alte ierburi perene, gulii furajere și sorg hibrid.

SEMINȚE GARANTATE Agrosem

ADRESAȚI-VA DIN TIMP TUTUROR MAGAZINELOR ȘI DEPOZITELOR AGROSEM DIN ȚARA.

PE TEME SANITAR-VETERINARE

Subnutriția și efectele ei

În cooperativele agricole din raioanele Ineu, Marghita și Criș, regiunea Crișana, au fost înregistrate în anii 1966 și 1967 următoarele mortalități la animale : Ineu, în 1966—261 de bovine ; în 1967 —559 de bovine ; respectiv 1 781 și 1 257 de porcine și 2 481 și 5 419 de ovine. Păstrînd aceeași ordine a anilor și speciilor observăm pentru **Marghita :** 624 — 649 ; 2 943 — 4 394 ; 7 471 — 7 314, iar pentru **Criș :** 286—661 ; 2 449 — 3 831 ; 3017 — 3856. Așadar, cu excepția porcinelor la Ineu și a ovinelor la Marghita, mortalitățile sînt mai mari în 1967 decît în 1966.

Privite sub aspectul cauzelor morții, pierderile de animale se datoresc în principal carențelor de alimentare. „Ajunse la mizerie fiziologică, multe vite mor subalimentate", ni s-a spus adesea de către medicii veterinari.

Carențe de alimentare ! Dinamica culturilor de nutreț din cooperativele agricole ale raionului Ineu arată astfel, pe ultimii patru ani : în 1964, plantele de nutreț au ocupat 12,9 la sută din suprafața arabilă ; în 1965 — 11,4 ; în 1966 — 8,9 ; în 1967 — 8 la sută. Deci suprafețele afectate culturilor furajere au scăzut continuu și **aceasta în condițiile cînd efectivele de animale au crescut cu peste 50 la sută, iar producțiile medii de furaje au continuat să rămînă scăzute ! Fără să mai vorbim că în cooperativele care dețin tristul record de a avea cele mai multe mortalități, furajele sînt prost conservate și gospodărite, se risipesc.** Cooperativa agricolă din Șicula reprezintă, sub acest aspect, un fel de etalon : aproape tot fînul îl are mucegăit, cocenii înghețați și risipiți. Lucrează aici, pe lîngă alți tovarăși răspunzători de starea zootehniei, și un medic veterinar — **Mircea Rusu.** În întreaga regiune, la 275 de cooperative lucrează 140 de medici veterinari, număr după cum se vede mai mult decît rezonabil. Dar spre deosebire de alți medici — din lunga listă vom cita pe **Geza Horvath** de la Suplac și pe **Gheorghe Poșan** de la Biharia, a căror activitate confirmă adevărul că „e mai bine să previi decît să vindeci" — doctorul Rusu nu se omoară cu firea cînd e vorba de a ajuta cooperativa să pună ordine în zootehnie.

Nu este, din păcate, singurul asemenea caz. Medicul veterinar **Ioan Tabără,** de la Chijic, crede că-și cîștigă simpatia cooperatorilor cinstind la crîșmă, în vreme ce animalele cooperativei arată deplorabil.

Dar să revenim. S-a vorbit adesea despre importanța culturii trifolienelor pentru îmbunătățirea calitativă a bazei furajere. La cooperativa agricolă din Ucuriș, această importanță a fost înțeleasă așa : trifolienele au ocupat, în 1963 — 129 de hectare ; în 1964 — 84 ; în 1965 — 55 ; în 1966 — 32 de hectare. Producția medie de fîn de trifoliene a oscilat între 2 000—5 000 kg la hectar. Carențele în alimentație s-au resimțit din plin — în producție și în numărul mare de animale pierdute. Abia de anul trecut, „prin schimbarea echipei" (președinte, inginer, medic) — formularea aparține medicului veterinar **Aurel Despi** de la consiliul agricol regional — lucrurile au început să se îndrepte, dar neajunsurile nu pot fi lichidate de la o zi la alta. Am dat acest exemplu fiindcă stări de lucruri asemănătoare continuă să dăinuie în alte **unități, fără ca „echipa" să-și propună** în mod serios înlăturarea lipsurilor.

În statistica privind mortalitățile este și **rubrica :** „mortalități prin accidentări sau răpiri". Pe regiune au fost „accidentate sau răpite" 88 de bovine, 274 de porcine, 478 de ovine și 8 719 păsări. Dacă se întîmplă, într-adevăr, accidentări (ele trebuie discutate sub aspectul răspunderii celor care le-au săvîrșit, doar accidentele n-au apărut din senin !), în schimb cuvîntul „răpiri" sună destul de curios și, în cazul cînd răpirile se petrec, ar merita, firește, niște măsuri mai aspre. **Numai că asemenea măsuri nu se iau.** La cooperativa agricolă Grăniceri s-a observat, la un moment dat, că lipsesc 195 de gîște. 40 dintre ele au fost găsite în satul vecin, la Șiclău. Restul, dispărute ? **Să** nu ne grăbim, fiindcă încă șapte au fost descoperite la **Dimitrie Vorindan** tot din Șiclău. Și, coincidență, soția lui Verindan este verișoară cu **Lucreția Ciobanu**, fostă astă-vară îngrijitoare la păsările coperativei din Grăniceri ! În acest timp, președintele cooperativei, **Teodor Brad,** și brigadierul zootehnic, **Gheorghe Vesa,** care se vaită că au mai dispărut șapte porci și patru oi, nu izbutesc să descopere oul lui Columb ; să dea animalele în răspunderea directă a îngrijitorilor. **Chiar nu poate fi eliminată rubrica „răpiri"?**

Despre mortalitățile la ovine. Medicul veterinar **Aurel Despi**, inginerul **Zeno Gîrban** și alți specialiști cu care am discutat apreciază că peste 70 la sută din mortalitățile la ovine se datoresc fasciolozei. Climatul umed al regiunii, finețele situate pe terenuri joase, provoacă greutăți dintre cele mai mari în combaterea distomatozei. Condițiile specifice ale regiunii au fost înțelese, drept pentru care s-a aprobat ca medicamentele de combatere a gălbezei la bovine, și anume vitolinul, să fie procurate cu fonduri de la bugetul sfaturilor populare. Consiliul agricol regional și uniunea cooperatistă consideră însă indicat ca efectele acestei măsuri să fie extinse și la ovine — specie cu deosebită pondere în Crișana. În practica actuală, acțiunea de combatere a distomatozei, care pretinde o deosebită energie (în 1967 au murit în regiune 30 424 de ovine), nu poate fi condusă cum ar trebui. Mulți medici veterinari, primind vitolin pentru tratarea bovinelor, îl folosesc, în împrejurări fortuite, la o parte din ovine, adesea în perioade nepotrivite și astfel parazitul supraviețuiește la animalele netratate, perpetuînd pericolul. Calcule judicioase demonstrează că aplicarea măsurii menționate ar aduce însemnate beneficii, exprimate în sporuri de carne, lînă, lapte. Se așteaptă încă avizul Ministerului de Finanțe.

Reducerea cît mai mult cu putință a mortalităților la animale trebuie să angajeze energia și răspunderea tuturor factorilor de răspundere din zootehnia regiunii. Din totdeauna, țăranul nostru a dovedit o grijă aproape afectuoasă față de animale și moartea unei vite a luat pentru el proporții de dramă. Motivul este dintre cele mai practice ; ne-o spune tot țăranul : „Cu vitele scoți sărăcia din casă !".

Teoharie OPREA

ÎNTREPRINDEREA REGIONALĂ
MATERIALE DE CONSTRUCȚII
TIMIȘOARA,
CALEA SAGULUI Nr. 104,
VINDE

Unităților agricole socialiste, pe bază de comenzi, orice cantități de amendamente calcaroase cu conținut de 98 la sută carbonat de calciu de granulație 0 sau 0—1 mm., la prețul de 36 lei/tonă.

Informații suplimentare se obțin la serviciul desfacere, telefon 1 41 60 — Timișoara.

CIFRELE DE PLAN ÎN DEZBATEREA MECANIZATORILOR

Investigaţii colective în domeniul vast al rezervelor interne

Anul 1967 a fost rodnic pentru colectivul de mecanizatori de la **S.M.T. Bărcăneşti**, regiunea Ploieşti. Pe graficul întrecerii, la volumul de lucrări au fost înscrise, la sfîrşitul anului, peste plan, 17,8 procente, adică 34 000 de hantri. Importante realizări au consemnat mecanizatorii şi la reducerea cheltuielilor de producţie, înregistrînd la acest capitol o economie mai mare cu 280 000 de lei faţă de angajamentul luat la începutul anului. Veniturile realizate de staţiune au depăşit, de asemenea, nivelul stabilit iniţial, plusul cifrîndu-se, în final, la suma de aproape 3 milioane de lei. A crescut într-o măsură însemnată nivelul calitativ al lucrărilor executate pe suprafeţele ce aparţin celor 33 de cooperative agricole deservite de staţiune, fapt concretizat în producţiile medii la hectar, care sînt la grîu cu 121 kg, iar la porumb cu 185 kg mai mari decît prevederile de plan.

Făcînd bilanţul anului trecut, ing. **Gheorghe POPESCU**, directorul S.M.T. Bărcăneşti, a prezentat, totodată, în adunarea colectivului de mecanizatori care a avut loc recent, şi sarcinile de plan ce revin staţiunii în 1968. Volumul de lucrări creşte faţă de anul trecut cu peste 10 la sută. „Realizarea acestei sarcini — a arătat vorbitorul — este pe deplin posibilă, ca urmare a dotării unităţii cu noi mijloace mecanice şi într-o gamă mult mai variată faţă de anul trecut. Activitatea tehnico-economică a staţiunii se va îmbunătăţi şi ca urmare a introducerii şi aplicării în acest an a principiului gestiunii economice proprii".

Această măsură, cu ample implicaţii în munca de viitor a colectivului de mecanizatori, a suscitat din partea lor un viu interes, oglindit în discuţiile purtate în jurul planului de producţie şi a celui de măsuri tehnico-organizatorice.

Mecanicul de sector **Dinu COSTICĂ** a insistat, în cuvîntul său, asupra obligativităţii îndeplinirii sarcinilor de plan la toţi indicatorii, de către toate brigăzile şi de către fiecare tractorist în parte. „În anul trecut, arăta vorbitorul, unele brigăzi au îndeplinit sarcinile în proporţie de 150 la sută, în timp ce altele s-au situat sub plan. 101 tractoare nu şi-au realizat volumul şi sortimentul de lucrări prevăzute. Este clar că aceste brigăzi şi tractoare au trăit şi trăiesc din munca celorlalte. De aceea, se vădeşte necesitatea unei mai bune organizări a brigăzilor, a unei omogenizări în ce priveşte pregătirea tehnică a mecanizatorilor. **În acelaşi timp propun ca primele de producţie să fie acordate nu numai în funcţie de îndeplinirea volumului de lucrări, ci şi de nivelul cheltuielilor consumate**".

Reluînd această idee, inginerul **Ion BUŞU** a subliniat necesitatea îmbunătăţirii calităţii reparaţiilor şi prelungirii termenului de exploatare a maşinilor şi agregatelor, între reparaţiile generale. De asemenea, pentru a se economisi timp, mai ales în perioadele de vîrf din campanii, el a propus ca **brigăzile** să fie dotate cu aparate de sudură electrică.

„Aplicarea principiului gestiunii economice proprii, spunea tov. **Valeriu STĂNESCU**, contabilul şef al staţiunii, ne obligă la **luarea unor măsuri concrete pentru eliminarea cheltuielilor neproductive, pentru închiderea acelor canale prin care circulă uneori risipa de materiale, piese, carburanţi şi lubrifianţi. Dacă maşinile noastre nu vor mai funcţiona în gol, dacă normele de consum vor fi respectate şi, pe cît posibil, reduse, dacă se va face un pontaj precis şi real al operaţiunilor efectuate, dacă nu se vor mai pierde piese şi scule, vom putea scădea substanţial cheltuielile noastre de producţie, vom produce mai mult şi mai ieftin.** Acestea sînt, de altfel, cîteva din condiţiile aplicării gestiunii economice proprii."

Inginerul şef **Mihai RIŞNOVEANU**, şefii de brigadă **TRAIAN POPESCU** şi **Dumitru PĂUN** au subliniat **necesitatea lărgirii gamei de lucrări, a folosirii tuturor maşinilor şi agregatelor de care dispune staţiunea.** Avînd în vedere creşterea continuă a parcului tehnic, ei şi-au propus să depisteze lucrări şi operaţiuni noi. În special, au precizat ei, va trebui să se extindă volumul transporturilor.

În continuare, toţi cei care au luat cuvîntul s-au referit pe larg la probleme ce urmau să fie incluse în planul de măsuri tehnico-organizatorice, în vederea măririi gradului de mecanizare a lucrărilor agricole, în special la cultura porumbului, a sfeclei de zahăr, cartofului, în viticultură şi legumicultură. Multă atenţie s-a acordat şi **problemelor legate de îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale mecanizatorilor, a celor privind protecţia muncii.**

În încheierea dezbaterilor, mecanizatorii de la S.M.T. Bărcăneşti s-au angajat să muncească cu eforturi sporite pentru îndeplinirea şi depăşirea substanţială a sarcinilor ce le revin în acest an.

N. RUSU

ADUNĂRILE GENERALE DIN COOPERATIVELE AGRICOLE

EXIGENŢA este marca fruntaşilor

Cînd ai mari şi late doar vreo 1 300 hectare de teren arabil, din care irigi 13, cînd numai jumătate din suprafaţă e cernoziom, cultivi 63 la sută din fondul funciar cu cereale şi nu dispui de sere şi solarii, cînd anul te sîcîie cu inundaţii primăvara, la semănat, şi cu secetă la întreţinerea culturilor, producîndu-ţi pagube, cînd via — vreo 100 de hectare — e total compromisă de un îngheţ tîrziu şi cînd, după toate acestea, ţi-ai planificat şi un venit bănesc de peste 6,9 milioane de lei, dorinţa de a depăşi prevederile pare mai degrabă nechibzuinţă decît îndrăzneală. Şi totuşi... Titulara acestor date, cooperativa agricolă Nerău din regiunea Banat, şi-a realizat în 1967 performanţa propusă, depăşind cu peste un sfert de milion veniturile planificate. Raportată la condiţii, performanţa unităţii constituie, credem, un record.

De la mult la mai mult

— Dar, nicidecum un record absolut — remarcă **Iosif DEMETER**, preşedintele cooperativei. La floarea-soarelui poate că n-am fi izbutit să dobîndim mai mult decît cele 2 984 kg recoltate la hectar, dar la grîu, porumb, sfeclă de zahăr, lapte de vacă se puteau obţine producţii mai mari...

Preşedintele n-are vreme de explicaţii mai ample. Mai e vreo jumătate de oră pînă să înceapă adunarea generală a cooperatorilor pentru dezbaterea dării de seamă şi a planului de producţie şi financiar şi, în răstimpul ăsta, multe amănunte se cer puse la punct. Preşedintele prezintă adunării o dare de seamă amplă, documentată, din care lipseşte retorismul, dar nu şi interpelarea: „3 264 kg grîu şi 5 382 kg de porumb la hectar nu sînt recolte rele. Dar nici deosebit de bune. O fi fost anul vitreg, nimic de zis, însă cum de a obţinut brigada întîi cu 382 kg mai mult grîu şi cu 467 kg mai mult porumb la hectar decît brigada a doua ?

Că şi pămîntul, şi sămînţa, şi îngrăşămintele au fost aceleaşi ? De ce unii dintre cooperatori au recoltat 7 000 kg de porumb la hectar, iar alţii numai pe jumătate ? În vară vă aduceţi aminte cîte lucrări necorespunzătoare a găsit comisia de recepţie. Praşilele au fost refăcute, ce-i drept, dar răritul ? Cum mai putea fi refăcut răritul ?".

Şi darea de seamă se derulează ca o continuă comunicare a referentului cu sala. Ascultînd-o ai în faţă imaginea realizărilor obţinute prin munca cooperatorilor. Se trece repede peste faptul că — exceptînd ardeiul pentru boia care, nu din vina unităţii, a fost slab valorificat — la toate celelalte produse s-au obţinut preţuri superioare celor prevăzute ca urmare a calităţii deosebite. La tona de sfeclă de zahăr, bunăoară, pentru care s-au cheltuit doar 4 zile-muncă, s-a încasat un preţ mai mare cu 19 la sută decît cel înscris în buget.

Dar adunarea parcă stabilise convenţia de a nu se lăsa antrenată în discutarea realizărilor, de a nu se legăna nici o clipă pe aripile incontestabilelor succese ale cooperativei. Din darea de seamă şi din discuţii se desprinde evident o singură preocupare : **aceea de a afla şi stabili cum se poate dobîndi mai mult. Marcela Cumpănaşu** sau **Ana Pantea** sau poate altcineva, în orice caz o femeie îndrăgostită de legumicultură, a observat că realizări ca cele ale cooperativei din Tomnatic le sînt şi lor la îndemînă şi imediat, ca o reacţie în lanţ, au curs propunerile :**„să fie sporită cu 15 hectare suprafaţa destinată cultivării cepei," „cu cinci cea destinată roşiilor", „cu două cea pentru ardei". „Mai întîi de toate să sporim suprafaţa la vinete, cele 56 128 kg la hectar, recoltate anul trecut, dovedesc că ne pricepem să le cultivăm". „Putem învăţa să cultivăm la fel de bine mazăre şi castraveţi"** — a replicat un alt cooperator şi propunerea sa, supusă discuţiei, ca şi celelalte, **a fost acceptată de adunare laolaltă cu acestea.** Acceptarea a obligat adunarea să reconsidere propunerea lui **Adalbert Bodri**, făcută anterior, aprobînd cumpărarea nu a patru motoare şi pompe de irigat, cît ceruse acesta, ci a 15 bucăţi din fiecare. Această sarcină a impus schimbări operative în planul financiar. Schimbările sînt relativ neînsemnate la capitolul cheltuieli, fiindcă amenajările se execută de cooperatori, iar pompele, de tip Tomnatic, costă puţin.

Pe seama cărei culturi cresc suprafeţele repartizate legumelor ? Aparent, pe seama bazei furajere, a cărei suprafaţă se reduce de la 153 la 93 de hectare. Aceasta, în timp ce efectivul de animale creşte, structura turmei se îmbunătăţeşte (54 la sută din taurine au fost în 1967 vaci şi junici şi au dat în medie 3 334 de litri de lapte), iar la suta de hectare de teren cooperativa va livra statului aproape 11 000 kg de carne. **Faptul este cu putinţă fiindcă unitatea extinde suprafeţele de pe care va strînge într-un an o recoltă de cereale şi una de furaje, iar circa 100 de hectare de păşune naturală vor fi reînsămînţate, sporindu-li-se astfel de aproximativ trei ori potenţialul de producţie. Deci, de pe o suprafaţă mai mică, unitatea va realiza, de fapt, cantităţi de nutreţ mai mari.**

La propunerea inginerei **Maria Fenoş** şi a brigadierului **Eremie Ardeleanu,** adunarea a luat în considerare şi o serie de căi de sporire a producţiei ce nu ţin de rezervele interne ale cooperativei, ci de **sprijinul consiliilor agricole raional şi regional.** Este vorba de folosirea seminţei poliploide pe întreaga suprafaţă cultivată cu sfeclă de zahăr şi a erbicidelor pe circa 100 de hectare cultivate cu porumb.

— Dacă anul trecut am fi cultivat sfecla poliploidă pe întreaga suprafaţă, venitul dobîndit de cooperativă la această cultură ar fi fost cu 450 000 de lei mai ridicat. Prin erbicidarea porumbului — a continuat inginera — realizăm un consum de muncă de peste zece ori mai redus la tona de boabe. Iar cu braţele de muncă, ştiţi cu toţii, nu ne putem plînge că n-am avea ce face.

Ce nu s-a spus

În spiritul înaltei exigenţe dovedite de adunare, exigenţă care stă bine unei cooperative fruntaşe şi îi explică rezultatele, găsesc de cuviinţă să fac cîteva observaţii. Avînd în vedere producţia din 1967, mai mare cu 50 la sută decît cea planificată, adunarea a hotărît dublarea suprafeţei cultivate cu ardei pentru boia. Dar anul trecut, beneficiarul, fabrica „Avîntul" din Oradea, abia a [illegible] luat — mai mult de nevoie decît de voie — cantitatea de ardei planificată şi înscrisă limpede în contract. **Ce se va întîmpla anul acesta cînd, fără ca fabrica să-şi fi manifestat dorinţa de a încheia contract, cooperativa a dublat suprafaţa ?** O astfel de întrebare adunarea nu şi-a pus. O a doua chestiune se referă la faptul că, deşi vreo 600 din cele 1 300 de hectare ale cooperativei sînt afectate de excesul de umezeală, problema n-a fost adusă în discuţia adunării. Şi ar fi fost necesar, fiindcă, dintre toate unităţile care iau parte la lucrările de hidroamelioraţii executate prin cooperare, tocmai Nerăul pare să fi avut pînă acum contribuţia cea mai mică. Să fi uitat cooperatorii şi consiliul de conducere de cele vreo sută de hectare cu grîu şi floarea-soarelui calamitate integral ? Să-şi fi spus că dacă se lucrează în cooperare pot să-şi drămuiască efortul ? Întrebările vizează simple presupuneri ce pot fi lesne dezminţite de participarea largă a cooperatorilor din Nerău la lucrările de hidroamelioraţii. Alături de erbicidare şi sămînţa poliploidă, de creşterea gradului de fertilizare şi îmbunătăţire a structurii culturilor, desecarea constituie, în cazul cooperativei din Nerău, o cale sigură de sporire considerabilă a recoltelor.

M. CALIANU

Şedinţă a consiliului de conducere al cooperativei agricole din comuna Maltezi, raionul Feteşti. Se analizează prevederile înscrise în planul de producţie şi financiar pe 1968, care va fi în curînd prezentat adunării generale. Anul trecut, veniturile realizate de cooperativă s-au cifrat la peste 5 milioane de lei. In acest an, cooperatorii şi-au propus să obţină rezultate şi mai bune.

Foto : F. BICIUŞCA

PUNCTE DE VEDERE

Se poate calcula PREŢUL PĂMÎNTULUI ?

Pentru agricultură, pămîntul a fost din totdeauna şi rămîne principalul mijloc de producţie. De aceea, administrarea cu grijă şi folosirea cît mai completă a teritoriului de care dispune agricultura ca ramură şi fiecare unitate agricolă în parte constituie o sarcină de prim ordin.

Pentru alte activităţi — industriale, de transporturi etc. — pămîntul nu constituie principalul mijloc de producţie, însă le este necesar pentru aşezarea în spaţiu a mijloacelor lor de producţie.

Desigur, scoaterea din circuitul agricol a anumitor suprafeţe este un fenomen firesc. **Aceasta nu înseamnă însă că se poate face risipă de teren. În documentele de partid şi de stat s-a arătat de nenumărate ori faptul că aceste suprafeţe trebuie să fie bine calculate, scoaterea din circuitul agricol făcîndu-se cu o anumită procedură şi aprobări prealabile.**

În sistemul actual economic-financiar, unde se ţine tot mai mult seama de contribuţia fiecărui sector şi unitate în parte la crearea venitului naţional, se pune cu acuitate problema gospodăririi cu chibzuinţă a pămîntului şi decontării schimburilor, indiferent de ce natură sînt ele, ce se fac între sectoare.

În ţara noastră, pentru construcţiile industriale sau de altă natură, soluţiile constructive nu iau în calcul valoarea pămîntului folosit. Aceasta încurajează tendinţa de a se scoate din circuitul agricol terenurile cele mai plane, pe care se adoptă soluţii, la prima vedere mai ieftine, dar care pentru economia naţională sînt neeconomice. Se ştie că, în general, tot statul investeşte sume mari pentru recuperarea de noi terenuri pentru agricultură. De data aceasta, însă, cheltuielile sînt făcute de sectorul agricol, iar industria rămîne cu un beneficiu nejustificat.

Plecînd de la principiul autogestiunii şi al schimburilor echivalente, precum şi al calculării eficienţei economice, atît pe ramuri de producţie, cît şi pe ansamblul economiei naţionale, se pune problema evaluării pămîntului ce-şi schimbă proprietarul şi iese din sfera producţiei agricole. Ca urmare, consider necesar ca **sumele destinate recuperării de noi terenuri să fie luate în calculul proiectelor de construcţii pentru industrie sau alte activităţi extraagricole.** Totodată, **cheltuielile suplimentare necesare pentru adoptarea soluţiilor pe terenurile mai proaste, cu relief mai frămîntat sau mai depărtate de anumite centre să fie comparate cu valoarea pămîntului scos din circuitul agricol.** De fapt, este vorba de valoarea produselor ce se pierd şi a cheltuielilor suplimentare impuse de recuperarea de noi terenuri, care să producă aceleaşi recolte ca şi cele scoase din circuitul agricol. Problema este destul de complicată, deoarece **trebuie determinată valoarea pămîntului în raport cu categoriile de folosinţă** — arabil, păşune, fîneaţă, vie, livadă, apă, neproductiv, pădure etc. — **şi cu gradul de fertilitate al acestor categorii de folosinţă.**

Intervin şi probleme legate de forma de proprietate. Dacă se scoate din circuitul agricol pămînt ce aparţine întreprinderilor agricole de stat se schimbă numai posesorii în cadrul aceleaşi forme de proprietate, fiecare însă cu gestiunea sa separată. Dar, în cazul cînd un teritoriu proprietate a cooperativelor agricole de producţie capătă o altă destinaţie se schimbă şi proprietarul, lezîndu-se astfel interesele cooperatorilor, stăpîni ai pămîntului şi produselor obţinute de pe acesta. Problema evaluării pămîntului se pune nu numai pentru terenurile necesare la construcţii, şosele etc., ci şi la instalaţii permanente sau sezoniere făcute în alt scop decît cel agricol, ca stîlpi de înaltă tensiune, instalaţii de foraj etc., care împiedică executarea lucrărilor, reduc productivitatea muncii şi sustrag teren agriculturii.

La stabilirea cît mai corectă a sumei de plătit pentru pămîntul scos din circuitul agricol este necesar să se ţină seama de anumite considerente. După cum se ştie, pentru terenurile agricole statul încasează anumite venituri sub formă de impozite. Acestea sînt de două feluri : impozit pe suprafaţă, ce se încasează direct, şi impozit prin preţuri, ce se încasează indirect, ultimul neaparînd ca venit al sectorului agricol, dar care este, totuşi, creat de el. Dacă se reduce producţia, scade şi impozitul pe circulaţia mărfurilor. În acelaşi timp, statul realizează beneficii din vînzarea anumitor mijloace de producţie (fixe şi circulante) ce revin proporţional pe suprafaţa respectivă. Toate acestea constituie beneficii pe care statul le încasează de pe fiecare porţiune de teren, în raport cu calitatea şi intensitatea procesului de producţie, şi pot fi stabilite cu ajutorul următoarei formule :

$Vs = I + V + B$, în care :

Vs = venitul statului ;

I = impozite la ha ;

V = impozitul pe circulaţia mărfurilor ;

B = beneficiu prin valorificarea produselor industriale.

În afară de partea de venit a statului, proprietarii de pămînt —unităţile de stat sau cooperatiste — încasează un anumit venit net, care îmbracă diferite forme, ca beneficii, venit al cooperativelor etc. Pentru a reda cît mai fidel volumul acestuia, este necesar să se ia în calcul venitul net obţinut în raport cu categoria de folosinţă sau structura culturilor, pentru a se crea o medie a venitului net (Vn). În felul acesta, $Vs + Vn$ reprezintă venitul pe un an ce se pierde prin scoaterea din cultură a unor terenuri şi nefolosirea lor în scopuri agricole. Dar, pămîntul se înstrăinează, definitiv sau temporar, pe o perioadă mai lungă. De aceea, venitul anual trebuie înmulţit cu un anumit număr de ani, care să ducă la acoperirea pierderilor succesive. În acest sens, **propun ca perioada respectivă (A) să fie egală cu 20 de ani, ţinînd seama că dobînda la C.E.C. este de 5 la sută şi cota medie a amortizării mijloacelor fixe din agricultură este de circa 5 la sută.** Prin urmare, orice sumă de bani (în cazul nostru contravaloarea pămîntului) depusă la C.E.C. se poate recupera integral în 20 de ani ; în aceeaşi perioadă, mijloacele fixe (şi pămîntul este un asemenea mijloc) se amortizează complet. Deci, şi într-un caz şi în altul, valoarea pămîntului se recuperează în acest timp.

În perioada de compensare a pierderilor statului şi ale întreprinderilor agricole, pe care noi o luăm convenţional de 20 de ani, productivitatea muncii lucrătorilor din agricultură va creşte şi ea, ceea ce va duce, desigur, la obţinerea de sporuri suplimentare de producţii faţă de anii anteriori efectuării schimbării destinaţiei terenurilor. **Este necesar să se introducă un coeficient de corecţie (K), care să reprezinte această creştere şi, deci, veniturile suplimentare ce s-ar fi putut obţine în perioadele următoare, ca urmare a activităţii producţiei agricole.** Acest coeficient este, desigur, foarte greu de calculat. De aceea, **propunem să se plece de la ritmul de sporire a producţiei agricole prevăzut în planurile de perspectivă.**

Sporirea veniturilor din agricultură se poate realiza şi prin regimul preţurilor de valorificare. Acest venit suplimentar (P), pe care l-ar încasa producătorii agricoli sau statul prin valorificarea produselor agricole, trebuie să fie luat în consideraţie. Ne referim atît la sporirea preţurilor produselor agricole prin valorificarea lor cît mai superioară şi completă, cît şi la ridicarea preţurilor peste nivelul lor actual, adică în perioada cînd se fac calculele de evaluare a pămîntului. Schimbarea preţurilor de contractare, fără o schimbare a preţului de valorificare a produselor agricole, nu face decît să schimbe proporţia între Vs şi Vn.

Pot să se întîmple cazuri cînd, prin scoaterea din circuitul agricol a unor teritorii, pe acestea să fie situate anumite construcţii sau alte investiţii ce trebuie mutate în altă parte. Cheltuielile suplimentare (Cs) ocazionate de schimbările efectuate — de exemplu, demontarea construcţiilor şi reconstruirea acestora, transportul materialelor, organizarea de noi drumuri, aprovizionarea cu energie electrică şi apă etc. — este necesar să fie adăugate la valoarea pămîntului. De asemenea, trebuie să fie luate în consideraţie şi cheltuielile suplimentare ce se vor face pentru transporturile efectuate în plus (Tc) datorită îndepărtării construcţiilor, precum şi cele ce reprezintă mijloacele de producţie suplimentare, folosite pentru recuperarea producţiei pierdute prin scoaterea de teritoriu din sfera agriculturii (Ms).

Atunci cînd datorită amplasării teritoriului scos din circuitul agricol este necesară efectuarea de transporturi mai lungi şi deci cheltuieli suplimentare, acestea trebuie să fie luate în consideraţie. Astfel, în cazul construirii unei autostrăzi, care taie în două terenul unei unităţi agricole, unitatea respectivă este obligată ca, pentru efectuarea lucrărilor şi transportarea producţiei, să facă abateri de la drumul cel mai scurt, prin locurile de trecere ale autostrăzii. Cheltuielile necesitate de aceste ocoliri se pot calcula astfel :

$Ts = (Vp + Vm) \cdot Ds \cdot Kt$, în care :

Ts = cheltuieli pentru transporturile suplimentare (lei) ;

Vp = volumul producţiei totale (tone) ;

Vm = volumul muncitorilor şi materialelor de transportat (tone) ;

Ds = distanţa suplimentară (km) ;

Kt = cheltuieli pentru o tonă kilometru (lei).

Aceste considerente duc la următoarea formulă a evaluării pămîntului în cazul folosirii lui în alte scopuri decît cele agricole :

$$Ep = [(Vs + Vn) K \cdot P + (Ts + Tc)] \cdot A + Cs + Ms$$

Formula respectivă exprimă valoarea totală a pămîntului, pe care cei ce-l folosesc în alt scop decît agricol (industrie, transport, cultură, agrement etc.) trebuie să-l plătească. În cazul cînd pămîntul a fost proprietate de stat, întreaga sumă intră în bugetul acestuia ca venituri realizate de agricultură. Însă, în cazul cînd pămîntul a fost proprietate a cooperativelor agricole sau proprietate particulară, întreaga sumă se împarte între stat şi proprietari astfel :

Statul ia :

$$Vs \cdot A \cdot K \cdot P$$

iar cooperativa :

$$[(Vn \cdot K \cdot P) + (Ts + Tc)] \cdot A + Cs + Ms$$

Pentru a exemplifica felul cum se poate stabili valoarea pămîntului scos din circuitul agricol, în raport cu indicatorii elaboraţi de Institutul de cercetări pentru economie agrară şi cu diferenţierile de fertilitate stabilite prin aprecierea economică a terenurilor agricole, prezentăm în tabelul nr. 1 rezultatele studiilor făcute în regiunea Banat.

TABELUL 1

INDICATORI DE CALCUL A VALORII PĂMÎNTULUI

Clasa de apreciere	I	V 1)	B 2)	Vn	Ts 3)	Tc 3)	A	K 4)	P 3)	Cs 3)	Ms 5)
I	55	3131	313	2196	80	100	20	1,78	1,1	200	32
II	54	1912	191	1391	80	100	20	1,78	1,1	200	38
III	50	1555	155	1181	100	100	20	1,78	1,1	200	45
IV	47	1059	105	843	100	100	20	1,78	1,1	200	54
V	46	780	78	858	120	100	20	1,78	1,1	200	58
VI	44	479	47	495	120	100	20	1,78	1,1	200	76
VII	41	231	23	24	140	100	20	1,78	1,1	200	83
Media	49	1318	132	1004	110	100	20	1,78	1,1	200	56

1) din producţia de cimp ; 2) luat convenţional 10 la sută din veniturile încasate prin impozitul pe circulaţia mărfurilor ; 3) convenţional ; 4) ritmul mediu de sporire a venitului net din producţia vegetală a cooperativelor agricole din regiunea Banat pe 1959—1966 (3,9) 20 = 78 ; 5) după unele rezultate preliminare obţinute din studiile făcute în cooperativele agricole din regiunea Banat şi coeficientul de 0,4, care reprezintă producţia la 100 ha medie pe ţară prevăzută pentru 1970 de terenuri ce ies din sfera producţiei agricole.

Pe baza calculelor efectuate a rezultat următoarea valoare a unui hectar de pămînt, redată în tabelul nr. 2, ce s-ar scoate din circuitul agricol, în raport cu clasa de apreciere economică a terenurilor agricole.

TABELUL 2

EVALUAREA PAMÎNTULUI

Clasa de apreciere economică a terenului	Valoarea totală a unui ha	din care partea ce revine :	
		statului	cooperativei
I	225 252	137 020	88 232
II	141 158	84 468	56 680
III	117 405	68 922	48 483
IV	82 694	47 423	35 271
V	71 258	35 400	35 858
VI	43 996	22 321	21 675
VII	14 783	11 552	3 231
Media :	100 256	58 700	41 556

Aşa cum rezultă din calcule, valoarea totală a unui hectar este destul de ridicată, variind între 14 783 de lei şi 225 252 de lei, pe regiunea Banat înregistrîndu-se, în medie 100 256 de lei. Este interesant de relevat faptul că, în primele patru clase de apreciere economică a terenurilor agricole, în condiţiile cele mai bune, statul ar trebui să încaseze sume mult mai mari decît cooperativele, pe cînd în condiţii mai proaste (clasele V-VIII) diferenţele sînt mai mici. Şi în acest caz se face o redistribuire a rentei diferenţiale.

Din cele cîteva date arătate mai sus rezultă că problema evaluării pămîntului este de mare însemnătate pentru activitatea gestionară a agriculturii, avînd în vedere că anual ies din circuitul agricol suprafeţe mari de teren. Se apreciază că, pentru fiecare 100 km de autostradă, de exemplu, se scot din circuitul agricol 400—500 ha, în mare parte teren arabil. Obligaţia celorlalte activităţi decît agricole de a include în devizul de cheltuieli şi pămîntul ar duce la o mai raţională folosire a acestuia.

Ing. S. HARTIA
şef de secţie
la Institutul de cercetări
pentru economie agrară

INFORMAŢII

Pe baza prevederilor Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R din 27—28 martie 1967, în primăvara anului trecut au fost constituite, după cum se ştie, primele 4 întreprinderi agricole de stat etalon — la Dragalina, Murfatlar, Arad şi Mihăileşti.

În afară de acestea, conducerea Departamentului întreprinderilor agricole de stat a pregătit condiţiile materiale necesare şi a hotărît organizarea, începînd din luna ianuarie a acestui an, a încă 16 unităţi etalon la : Sînandrei, Giurgiu, Rădăuţi, Tohani, Cîmpulung, Botoş, Dunărea, Mihai Viteazu, Orăştie, Băileşti, Biharea, Cîmpia Turzii, Segarcea, Izvorul, Poarta Albă şi Tg. Frumos.

★

Începînd cu data de 1 ianuarie a.c., în locul Trustului de utilaj terasier din Bucureşti au luat fiinţă întreprinderile de mecanizare şi transporturi pentru lucrări de îmbunătăţiri funciare Bucureşti, Dobrogea, Brăila, Oltenia şi Banat, precum şi Întreprinderea de hidromecanizare şi transporturi navale — Cernavodă. Pentru coordonarea şi îndrumarea acestor întreprinderi, s-a înfiinţat Centrala pentru mecanizarea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare.

Cu aceeaşi dată au luat, de asemenea, fiinţă Trustul de construcţii pentru îmbunătăţiri funciare nr. 6 Crişana şi Întreprinderea de instalaţii şi montaje pentru lucrări de îmbunătăţiri funciare, cu sediul în oraşul Bucureşti.

★

În acest an vor fi organizate încă 8 staţiuni de maşini şi tractoare în comunele Găneasa — Argeş, Traian — Bacău, Cermei — Crişana, Tîrgu Lăpuş — Maramureş, Bahnea, regiunea Mureş-Autonomă Maghiară, Măgurele — Ploieşti, Melineşti — Oltenia şi Ilia — Hunedoara. Noile staţiuni de maşini şi tractoare vor fi amenajate în centrul zonelor pe care le vor deservi, în apropierea căilor de comunicaţie, rutiere şi de cale ferată.

Sub vraful de hîrţoage învăţămîntul agrozootehnic respiră greu

Starea de lucruri ni se pare simptomatică. Faţă de anii săi de început, învăţămîntul agrozootehnic de masă dă în prezent semne de lîncezeală, de anchiloză. În multe locuri, lecţiile au un caracter cu totul formal, în altele nu se ţin cu săptămînile. Remarca este fondată pe o seamă de constatări făcute în numeroase unităţi agricole din regiunea Oltenia.

PE APUCATE

E vorba de modul în care se face **mobilizarea cursanţilor şi predarea lecţiilor la cooperativa agricolă din Ţuglui, raionul Craiova.** Aici funcţionează, printre altele, două cercuri de învăţămînt pentru cultura plantelor de cîmp — unul de anul I, iar celălalt de anul III —, ambele conduse de inginerul agronom al cooperativei, **Eufrosina Leoveanu.** La jumătatea lunii ianuarie, la amîndouă cercurile numărul lecţiilor predate era cu 5 mai mic decît cel stabilit în grafic. Frecvenţa cursanţilor nu trecea, **după spusele lectorului,** de 50 la sută. Am subliniat sursa de informare, deoarece o evidenţă a participării **la cursuri nu există. Carnetele de lector, menite să fie tocmai un instrument de înregistrare a frecvenţei şi de urmărire a felului în care îşi însuşesc cursanţii cunoştinţele, aveau încă filele imaculate.**

— Nu le-am completat, se scuza lectorul, fiindcă, sinceră să fiu, nici eu nu ştiu pe cine să trec în ele şi pe cine nu. Unii au fost înscrişi la începutul anului şi cu totul alţii vin de fiecare dată la lecţii. Mobilizarea şi predarea se face pe apucate. Cînd se adună mai mulţi cooperatori, ţin lecţia.

SE CAUTĂ UN LECTOR

Cele menţionate în legătură cu modul de a privi învăţămîntul agrozootehnic nu-i caracterizează numai pe cei de la Ţuglui. **La cooperativa agricolă din Moi, raionul Gorj,** activitatea cercurilor de învăţămînt a fost abandonată imediat după deschiderea cursurilor. Start greşit ? Nu. Alta e cauza. O consemnăm nu fără stupefacţie : s-a căsătorit inginera. Plecarea din localitate a inginerei Ioana Coculescu, lector şi coordonator al activităţii de învăţămînt, a făcut ca totul în această privinţă să rămînă baltă. Deşi, după cum atestă deciziile de numire, ca lectori au fost recrutate şi unele cadre didactice din comună.

— Ce să facem ?, ridică din umeri **Dumitru Corlău,** preşedintele cooperativei.

— Cum să procedăm ? se întreabă şi ing. **Sabin Ţuculină,** vicepreşedinte al consiliului agricol raional, în sarcina căruia cad problemele propagandei agricole.

În orice caz, i-am ruga ca, în eventualitatea că găsesc vreo soluţie, s-o comunice şi **cooperativelor agricole din Argetoaia şi Melineşti, raionul Filiaşi,** unde, de asemenea, cercurile pentru cultura plantelor de cîmp, anul II, îşi pierduseră suflul după prima lecţie ţinută.

TEORIA , SINE PRAXIS...

Exemplele de cercuri rămase cu mult în urma graficelor de predare a lecţiilor sînt numeroase. Am dori să relevăm însă un alt aspect deficitar al procesului de învăţămînt agrozootehnic, şi anume caracterul pur teoretic al lecţiilor. **În cele aproape 20 de unităţi agricole vizitate — printre care cooperativele din Glodu, Secuiu şi Teasc, raionul Craiova, Băbiciu şi Gostavăţ, raionul Caracal, Filiaşi, Brădeşti şi Răcari, raionul Filiaşi, etc., — la nici unul din cercuri, deşi unele ajunseseră la lecţia a 10-a şi chiar a 11-a, nu se ţinuse pînă la jumătatea lunii ianuarie măcar o aplicaţie practică. Mai mult, se constată că la majoritatea lecţiilor nu se foloseşte nici material didactic.** Oare la **cooperativa agricolă din Glodu, raionul Craiova,** nu s-ar putea organiza aplicaţii practice la cercul de pomiviticultură de anul I ? Fireşte că da. Aşa cum, cu un plus de interes din partea lectorului, ing. **Aurora Marinescu,** ar fi posibil să se utilizeze la lecţii diafilmele existente, fie procurîndu-se un epidiascop, fie împrumutîndu-l pe cel al şcolii elementare. De asemenea, la **cooperativa agricolă din Secuiu,** lectorii nu folosesc la predare nici un fel de material didactic. Se plîng că nu-l au. În schimb, planşele primite în acest scop, pentru care s-au cheltuit importante sume băneşti, sînt întrebuinţate aici ca hîrtie de scris.

Cu totul insuficient se face apel şi la film. De altfel, pînă zilele trecute doar circa 50 la sută din numărul cooperativelor agricole din regiune încheiaseră convenţii cu întreprinderea regională cinematografică. În plus, există numeroase cercuri unde cursanţii nu au nici manuale.

— Abia am reuşit să fac rost de unul pentru mine, spunea **ing. Tatiana Goga, lector la cercul de cultura plantelor de cîmp, anul II, de la cooperativa agricolă din Răcari.**

I-am făcut un serviciu, informînd-o că la cooperativa vecină, din Filiaşi, există un dulap plin de manuale nefolosite de nimeni.

FETIŞUL HÎRTIILOR

Am adus la cunoştinţa organelor agricole regionale o parte din deficienţele constatate. La fiecare din observaţiile noastre, însă, tov. **Ştefan Voiculescu, şeful serviciului de învăţămînt şi propagandă de la consiliul agricol regional,** ne-a pus în faţă, drept contra-argument, una sau mai multe hîrtii de mai mare sau mai mică dimensiune şi importanţă. „Spuneţi că nu se folosesc diafilmele ? Priviţi, ne-a arătat dînsul, noi le-am repartizat pe raioane şi le-am expediat, cu adresă în regulă. Nu mai sînt planşele în unităţi ? Am dat indicaţii scrise să fie inventariate. Carnetele de lector ? Poftiţi desfăşurătorul ! etc., etc." La o singură observaţie n-a putut însă să ne prezinte o dovadă scrisă. Era vorba de **îndrumare şi control.** Îl rugasem să ne prezinte o situaţie privind modul în care factorii de răspundere s-au ocupat de învăţămîntul agrozootehnic. N-o avea. Aşa cum, de altfel, o asemenea situaţie n-am putut găsi nici la tov. ing. **Ion Vlădoiu, vicepreşedinte al uniunii cooperatiste regionale,** care are în răspunderea sa problemele propagandei agricole. Am fi încercat s-o facem noi. Ne-a fost însă imposibil. În carnetele de lector din unităţile vizitate n-am găsit nici o adnotare a organelor de îndrumare şi control. Şi, neavînd documente scrise...

P. VOICULESCU

INTERVIUL NOSTRU

După competiţia de iarnă a aromelor şi culorilor

Nimic mai plăcut şi mai interesant ca o competiţie în cadrul căreia printre criteriile principale de apreciere a protagoniştilor se numără aroma şi culoarea. O asemenea întrecere a avut loc recent în Capitală. Este vorba de etapa de iarnă a primului Concurs al celor mai bune soiuri de mere şi pere, organizat de Consiliul Superior al Agriculturii şi desfăşurat, aşa cum am mai anunţat, între 22—24 ianuarie. La solicitarea noastră, prof. dr. N. GHENA, decanul Facultăţii de horticultură din Bucureşti, membru al juriului de degustători, a binevoit să ne prezinte cîteva din consideraţiile sale cu privire la întrecerea din sezonul alb a aromelor şi culorilor.

— Înainte de toate — ne-a spus domnia sa — trebuie relevată însemnătatea deosebită a concursului. Acţiunile de acest gen au menirea nu numai de a evidenţia cele mai valoroase soiuri de pomi fructiferi, care valorifică la maximum condiţiile pedoclimatice din ţara noastră, ci şi de a contribui la cunoaşterea posibilităţilor de profilare a bazinelor pomicole, la generalizarea metodelor folosite de unităţile fruntaşe pentru obţinerea unor producţii mari şi de calitate, la stabilirea procedeelor şi tehnologiilor celor mai potrivite pentru păstrarea şi conservarea pe timp de iarnă a fructelor.

— Cum apreciaţi actuala ediţie a concursului ?

— Sezonul pentru degustare a fost judicios ales, iar examenul, cît se poate de sever. De remarcat că aprecierea organoleptică a fost completată cu minuţioase analize fizicochimice de laborator. Cît priveşte sortimentul, acesta a fost destul de bogat, cuprinzînd mai toate soiurile de iarnă valoroase, de mult sau mai recent introduse în cultură. De altfel, trebuie să precizez că, în concepţia modernă, sortimentul face parte integrantă din procesul tehnic. El reprezintă elementul de producţie cel mai de preţ în pomicultură, un comerţ cu fructe eficient fiind de neconceput fără soiuri valoroase, superioare.

— Juriul a ajuns deja la unele concluzii ?

— Rezultatele concursului nefiind definitivate, fireşte că nu se pot formula concluzii certe. Cîteva consideraţii se pot face însă. Bunăoară, avînd în vedere faptul că soiurile de măr recent introduse în cultură, cum sînt Golden delicious, Starking delicious, Starkrimson etc., solicită, pentru creştere şi rodire, condiţii deosebite de temperatură şi umiditate, concursul a relevat necesitatea alegerii celor mai corespunzătoare microzone pentru extinderea lor în cultură. La soiurile mai vechi, care în decursul timpului s-au adaptat condiţiilor de climă şi sol şi a căror arie favorabilă pentru cultură este deja cunoscută, problemele ce vor trebui să stea în atenţia specialiştilor sînt legate, în principal, de alegerea celor mai corespunzătoare tipuri din cadrul fiecărui soi. La soiul Ionathan de pildă se cer a fi selecţionate acele tipuri ale căror fructe prezintă o densitate mai mare a pulpei — ceea ce le face mai uşor de transportat şi conservat — şi care manifestă o rezistenţă sporită la atacul ciupercilor.

— Alte consideraţii ?

— Una, cu privire la probele de pere. Faptul că unele din acestea, îndeosebi cele din soiul Decana de iarnă, au conţinut fructe verzi ori care n-au întrunit calităţile gustative specifice soiului, într-un moment cînd în mod normal trebuiau să conţină maximum de astfel de calităţi, dovedeşte că în unităţile producătoare încă nu se respectă condiţiile de recoltare şi păstrare. De aceea, considerăm că, în viitor, o atenţie deosebită trebuie acordată momentului optim de recoltare, specific fiecărui soi, şi satisfacerii cît mai depline a cerinţelor de păstrare. În privinţa conservării, ideal ar fi ca în bazinele mari producătoare de fructe să ia fiinţă, în scurt timp. depozite cu atmosferă controlată.

P. VĂRĂSCU

ÎNSEMNĂRI DINTR-UN ATELIER DE CREAŢIE

Metal, lemn, plexiglas, cărămidă, beton. Simple materiale de construcţie. Le întîlnim pretutindeni, în jurul nostru, sub mii de înfăţişări. Le-am întîlnit şi în laboratorul de construcţii experimentale al Institutului de cercetări pentru îmbunătăţiri funciare şi pedologie. A acţionat şi acţionează aici, asupra lor, priceperea, înalta calificare, spiritul de inventivitate, pasiunea. Dintre multiplele realizări care jalonează cei doi ani de existenţă a laboratorului şi a secţiei de mecanică-modelaj vom individualiza cîteva. Ing. Constantin Lazăr, şeful laboratorului — *ne-a servit drept ghid.*

Precizie, economie de timp, economie de forţă

Sînt parametrii obligatori. De fapt ei constituie un adevărat mobil în crearea unui nou aparat, al unei noi instalaţii destinate cercetării.

Un mijloc de lucru cu care să se poată executa analize de sol cu precizie şi economie de timp au solicitat, de pildă, cercetătorii secţiei de fizica solului. Aşa s-a născut, cu sprijinul secţiei, laboratorul mobil. În cele două compartimente, bine dotate, ale laboratorului, construit pe un şasiu de autocamion Bucegi pot lucra şi trăi „în regim expediţionar" nouă persoane (după numărul paturilor existente).

Acum, de fapt de aproape un an, analiza probelor de sol se face „pe loc". S-au eliminat transporturile greoaie şi, o dată cu ele, posibilitatea erorilor.

Un motor şi un ghidon de motocicletă, un rezervor de benzină, un ventilator de... Trabant, o tijă de foraj sînt elementele esenţiale ale forezei mecanice pe care am aflat-o în plină experimentare. Realizarea ei impulsionează o activitate pe care, pînă acum, tehnica nu a ajutat-o : recoltarea probelor pentru cercetări pedologice. Cu o greutate de numai 200 kg, demontabilă şi transportabilă în elementele componente, foreza concepută şi realizată la I.C.I.F.P. rezolvă problema : execută foraje cu diametrul de 4—5 ţoli (1 ţol = 2,54 cm) la adîncimea de 10—12 m. Timpul necesar — în curs de determinare — nu va depăşi 4 ore. Ridicarea coloanei de prăjini este şi ea mecanizată. Cercetătorii nu se mulţumesc însă cu aceste performanţe. Ei urmăresc să realizeze acum foreze perfecţionate.

Pe Siret, la Ionăşeşti

Sîntem în zona Ionăşeşti-Cosmeşti. Apa Siretului curge liniştită între maluri de... cărbune şi beton. Oameni în halate albe — cercetători în secţia de hidraulică şi hidrologie — îi supraveghează înaintarea. De fapt, totul se petrece pe malul Dîmboviţei, în hala unde „modelul Siretului a fost realizat experimental. Scopul : determinarea tipului de priză pentru irigarea unei însemnate suprafeţe în această zonă. Deşi redus la scară, modelul repetă întocmai caracteristicile zonei în natură : adîncimea, viteza, debitul apei etc. Dintre diferitele tipuri de construcţie ce se vor putea experimenta deci în condiţii identice cu cele din natură, va fi ales cel optim . Printr-o operaţie inversă, de la mic la mare, el va fi transpus la locul indicat : pe Siret, la Ionăşeşti.

Ignorînd parcă geografia, diverse rîuri îşi dau întîlnire în sălile atelierului de mecanică-modelaj. Mureşul, în zona Fîntînele, a „părăsit" nu de mult atelierul, dar numai după ce datele experimentale au intrat în posesia proiectanţilor. Apa propriu-zisă e înlocuită, în unele cazuri, cu aerul, pus să „curgă" cu vitezele dorite, necesare experimentării între maluri de... mălai şi o placă de plexiglas (raportul aer — mălai este cel mai apropiat de cel realizat în natură de apă — aluviuni de nisip). Într-un astfel de model, recent realizat, se studiază acum scurgerile în zona bazinelor de aspiraţie la staţiile de pompare.

Experimentare şi... agrement

Închipuiţi-vă un mare parc străbătut de cîteva cursuri de apă. De-a lungul lor—diguri, stăvilare, prize de apă, staţii de pompare, instalaţii de automatizare, culturi irigate.

Acesta va fi, în mare, aspectul poligonului de hidraulică experimentală prevăzut să se amenajeze încă din acest an la Bucureşti, în zona stăvilarului Ciurel. Executant : atelierul de mecanică-modelaj. Beneficiar : secţia de hidraulică. Aşa cum ne-a informat inginerul Hîncu, *şeful acestei secţii, se vor efectua pe acest teren, în condiţii similare celor naturale, încercări experimentale destinate lucrărilor de hidroameliorații.*

Pe asemenea modele — unele cursuri de apă vor avea dimensiunile Dîmboviţei — experimentarea va cîştiga precizie, iar producţia, soluţii de mare eficienţă. Capitala va dobîndi — pe cale ştiinţifică — un nou loc de agrement, ceea ce nu este lipsit de interes.

Sonia MARCARIAN

Staţiunea experimentală Cluj. Printre preocupările importante ale laboratorului de protecţia plantelor se numără şi cele legate de combaterea ruginii la garoafe, cultură de bază în serele staţiunii. Metodele stabilite sînt acum generalizate şi în alte unităţi. În fotografie : ing. Iosif Székely, şeful laboratorului.

COORDONAREA ACTIVITĂŢII ŞTIINŢIFICE

(Urmare din pag. 1)

insuficient dezvoltate, lucrările de genetică şi ameliorarea plantelor în direcţia diversificării tipurilor de soiuri şi hibrizi, în raport cu cerinţele consumului, industriei şi exportului.

Pentru a asigura ţării o independenţă în ceea ce priveşte importul masiv de soiuri şi hibrizi, va trebui ca în viitorul apropiat să dispunem de un stoc de gene (resurse vegetale) suficient de bogat, care să permită amelioratorilor obţinerea de succese semnificative în munca de creaţie. În acest sens, este util, poate, de semnalat că, în cercetările de genetică, problema coordonării pe plan naţional şi chiar în cadrul diferitelor ramuri ale ştiinţei nu şi-a găsit încă rezolvarea corespunzătoare sub aspect organizatoric. Mai grav este faptul că nu s-a realizat prin coordonare o acţiune de amploare în direcţia pregătirii temeinice de geneticieni, care să asigure ridicarea nivelului de cercetare în acest domeniu măcar în perspectivă.

Cu aceeaşi atenţie trebuie privită **ameliorarea raselor şi tipurilor de animale.** Cercetările din acest domeniu capătă însă un caracter mai complex, generat de faptul că amelioratorii trebuie să creeze tipuri de animale corespunzătoare condiţiilor de creştere în complexele industriale, care diferă total de condiţiile de creştere din gospodăriile obişnuite. Totodată, **sistemele moderne de creştere a animalelor** în combinate impun noi orientări în **cercetările de patologie animală ca şi în cele de alimentaţie.**

Şi în alte domenii ale producţiei agricole, cercetările nu au dat în totalitate soluţiile aşteptate : **sînt necesare cercetări mai ample în legătură cu culturile forţate sau pe tărîmul atît de vast al combaterii bolilor şi dăunătorilor.** Un fenomen normal, de natură demografică, cum este cel al scăderii, în viitor, a numărului celor ocupaţi în agricultură, deschide orizonturi largi **cercetărilor privind mecanizarea lucrărilor.** Lista problemelor pe care cercetarea ştiinţifică e chemată să le rezolve cu prioritate în viitorul apropiat este încă mult mai cuprinzătoare. Multe din acestea privesc solul : **elaborarea, de către pedologi, a metodelor de ridicare a potenţialului de producţie a unor terenuri lipsite de fertilitate, urgentarea inventarierii şi caracterizării agroproductive a solurilor** etc. Rolul important pe care îl are **agrochimia** în ridicarea capacităţii de producţie a tuturor solurilor, în condiţii de irigare şi neirigare, impun ca **cercetările în acest domeniu să-şi capete forma organizatorică adecvată şi amploarea cuvenită. Nici cercetările legate de lucrările de prevenire şi combatere a eroziunii solului** nu şi-au găsit pînă în prezent o rezolvare corespunzătoare. În general, cercetările în domeniul îmbunătăţirilor funciare, deşi au căpătat în ultimul timp o formă organizatorică mai cuprinzătoare, nu dispun încă de condiţiile necesare recuperării rămînerii în urmă şi devansării cerinţelor producţiei.

Asemenea exemple mai pot fi încă citate. **Important este ca în momentul de faţă să se stabilească problemele prioritare în fiecare domeniu.** Desigur că evoluţia cercetărilor agricole de-a lungul anilor a impus dezvoltarea mai rapidă şi mai amplă a unora dintre ele, corespunzător cerinţelor unei anumite etape. A le menţine însă, în virtutea tradiţiei, pe primul plan al preocupărilor, în detrimentul problemelor pe care le aduce în actualitate progresul tehnic, înseamnă a rămîne în urma cerinţelor producţiei agricole moderne.

Promovarea domeniilor şi problemelor care trebuie să se găsească în centrul atenţiei în etapele următoare revine coordonării activităţii de cercetare ştiinţifică în ansamblul ei. Colaborarea şi conlucrarea între Comisia de ramură din C.N.C.S. şi Comisia departamentală de coordonare a cercetării trebuie să se manifeste în toate verigile şi să ducă la perfecţionarea continuă a conţinutului planului tematic şi la realizarea obiectivelor acestuia. Se simte, de asemenea, nevoia ca cele două comisii amintite să acţioneze mult mai operativ în soluţionarea problemelor stringente ale institutelor. Hotărîrile luate, în scopul evitării paralelismelor inutile, a folosirii mai raţionale a bazei materiale şi a cadrelor etc. trebuie însuşite şi aplicate de institutele de profil.

Prin realizarea acestor deziderate coordonarea îşi va atinge scopul : acela de a constitui un mijloc de sporire a eficienţei cercetării ştiinţifice.

Dotări moderne pentru cercetătorii de la Fundulea

Institutul de cercetări pentru cereale şi plante tehnice de la Fundulea, centru ştiinţific cunoscut şi apreciat în ţară şi peste hotare pentru rezultatele obţinute în cercetarea fundamentală şi practică, îşi dezvoltă simţitor baza materială. Aici se fac, începînd din acest an, însemnate investiţii, care vor fi utilizate pentru construirea de sere pe mari suprafeţe, unele cu climat dirijat, case de vegetaţie, mari complexe pentru condiţionarea seminţelor, laboratoare dotate cu utilaj şi aparatură de înaltă tehnicitate. În dotaţia institutului vor intra, totodată, noi maşini pentru mecanizarea completă a lucrărilor, atît pe terenurile experimentale, cît şi pe cele de producere a seminţelor elită. O parte din fondurile alocate institutului va fi folosită pentru specializarea unor cercetători în institute cu tradiţie de peste hotare.

Pentru aceste lucrări şi acţiuni, care vor dura 4 ani, statul nostru a alocat fonduri în valoare de 5 800 000 lei. Pe de altă parte, o contribuţie a fost acordată de O.N.U. în cadrul programului de dezvoltare, ţinînd seamă de importanţa internaţională pe care o pot avea cercetările de la Fundulea şi condiţiile deosebit de prielnice existente în ţara noastră.

Cercetarea ştiinţifică de la acest institut va putea astfel contribui mai substanţial, prin rezultatele ce vor fi puse la dispoziţia producţiei, la asigurarea unei eficienţe maxime a investiţiilor mari pe care le face statul în vederea dezvoltării în continuare a producţiei agricole. Institutul de la Fundulea va deveni în acelaşi timp un important centru de perfecţionare a cadrelor din ţară şi de peste hotare, cu largi posibilităţi de cooperare cu alte institute similare. De pe acum institutul face schimb de rezultate şi documentaţie ştiinţifică cu institute din peste 30 de ţări. Numeroşi cercetători de la Fundulea au făcut studii de specializare în renumite institute similare de peste hotare şi totodată numeroşi tineri cercetători din diferite ţări s-au documentat la institutul românesc.

Avînd o dotare tehnică modernă, institutul va deveni şi o mare unitate producătoare de seminţe elită, putînd aduce o contribuţie însemnată la schimbul de seminţe ce se face între diferite ţări.

CATALOGUL LUCRĂRILOR DE PROPAGANDĂ TEHNICĂ AGRICOLĂ CE SE DIFUZEAZĂ GRATUIT

Consiliul Superior al Agriculturii editează şi în anul acesta o serie de lucrări de propagandă tehnică agricolă — broşuri, informări tehnice şi pliante — care urmează să fie difuzate gratuit, la cerere, celor interesaţi, care lucrează în unităţile de producţie agricolă. Lucrările respective, ale căror titluri le publicăm pe profile, pot fi solicitate astfel: talonul tipărit se decupează şi se completează cu cifra corespunzătoare lucrării dorite (cel mult cinci broşuri, cinci pliante şi cinci informări tehnice), după care se expediază pe adresa : Redacţia Revistelor Agricole (S.E.P.), strada Pictor Grigorescu nr. 10 bis, raionul „16 Februarie" — Bucureşti.

I. CULTURA PLANTELOR DE CÎMP

BROŞURI

Nr. crt.	Titlul lucrării	Trimestrul de apariţie
1.	Recomandări privind folosirea raţională a suprafeţelor irigate	I
2.	Recomandări — protecţia plantelor ICCPT	II
3.	Recomandări privind păstrarea şi depozitarea corectă a produselor fitofarmaceutice	II
4.	Mediul în legătură cu teoria şi practica fertilizării	II
5.	Calendarul bunului cultivator	II
6.	Folosirea apei amoniacale ca îngrăşămînt lichid cu azot	I
7.	Interpretarea rezultatelor experimentale cu îngrăşăminte	III
8.	Agenda privind folosirea îngrăşămintelor chimice şi amendamentelor	IV
9.	Sfaturi — prevenirea şi combaterea eroziunii solului pe păşuni	II
10.	Din experienţa unor I.A.S. specializate în producţia vegetală	IV
11.	Agenda agricolă	III
12.	Sfaturi privind nematodul rădăcinilor	I

PLIANTE

Nr. crt.	Titlul lucrării	Trimestrul de apariţie
1.	Combaterea dăunătorilor din sol	II
2.	Cultura sfeclei de zahăr cu sămînţă şlefuită	I

TALON

I. Cultura plantelor de cîmp

Rog a mi se expedia gratuit următoarele :

	Indicele din catalog				
BROŞURI					
PLIANTE			—	—	—

Numele şi prenumele . . . .

ocupaţia . . . .

comuna . . . .

raionul . . . .

regiunea . . . .

TEZAURUL NOSTRU DE TRADIȚII

Asistăm la un proces de rapidă dezvoltare a agriculturii, de apropiere a satului de oraș. Civilizația, cu tot cortegiul ei de avantaje, face ca multe din obiectele, mobilele, uneltele, hainele tradiționale să dispară, iar doinele, baladele, cîntecele vechi să se modifice. Pentru a nu se pierde aceste comori materiale și spirituale — creații de valoare inestimabilă pentru cunoașterea trecutului poporului nostru — se fac eforturi susținute. În acest cadru trebuie așezată activitatea Institutului de etnografie și folclor al Academiei. Ne-am adresat prof. dr. docent Mihail POP, directorul institutului, care a avut amabilitatea să răspundă întrebărilor noastre privind activitatea acestui institut.

— Istoria institutului nostru reține cîteva date mai importante. În aprilie 1949, un grup de cercetători și pasionați iubitori ai comorilor folclorului românesc luau în primire arhivele fonografice, 35 000 de cîntece culese în mai toate regiunile țării, înregistrate pe cilindrii fonografi. Ei au constituit Institutul de folclor, separat de secția de etnografie de la Institutul de istoria artei. În anul 1963, aceste două unități ce urmăreau, una cultura materială, cealaltă cultura spirituală a poporului, s-au unit în cadrul Institutului de etnografie și folclor al Academiei, avînd asigurate condițiile materiale pentru dezvoltarea activității de cercetare.

Multe obiecte care formau altădată universul omului de la sat (războiul de țesut, donițele și vasele de lemn, furca și fusul, vetrele, pirostriile) sînt din ce în ce mai puțin folosite. Muzeele etnografice adună și păstrează pentru generațiile viitoare aceste valoroase documente scrise cu meșteșug în lemn, în piatră, în fier sau în pînză. În rîndul acestor muzee trebuie să amintim, în primul rînd, Muzeul satului, unde se pregătește în prezent o secție pavilionară și Muzeul de artă populară, apoi Muzeul de etnografie din Cluj, secția de etnografie de la Brukenthal-Sibiu, cu muzeul tehnicii populare din Dumbrava Sibiului — unic în lume în acest sens și încă altele.

Institutului de etnografie și folclor îi revine sarcina de a studia elementele cu caracter etnografic și folcloric, de a le încadra în diferitele trepte ale istoriei în civilizațiile materiale cărora le aparțin.

În anul care a trecut, etnografii au încheiat astfel trei lucrări — două despre păstorit și o monografie etnografică a Reșiței. De asemenea, ei au inițiat o lucrare de mare amploare: **Studiul agriculturii la români**, în care se cuprind capitolele — agricultura tradițională și agricultura contemporană. Se află în pregătire Atlasul etnografic al României, care va cuprinde, printre temele de cartografiat: uneltele agrare, structura și tipologia lor, răspîndirea lor pe hartă, tehnica și sistemul de muncă, rezultate din studiul a cîtorva sute de localități din țară.

O problemă încă nerezolvată este integrarea acestei culturi tradiționale în cultura contemporană. Tradiția de artă populară trebuie să se păstreze vie, meșterii să lucreze în condiții optime și să aibă ucenici care să asigure continuitatea.

Dacă obiectele tradiționale au o viață mai scurtă din cauza funcționalității lor, determinată de progresul rapid al tehnicii, asistăm, în schimb, la o înnoire continuă a folclorului, reflectînd, ca o oglindă, nivelul de trai, relațiile între oameni, climatul social al satului nou. Ce se întîmplă însă cu tot tezaurul de cîntece, doine, balade, povestiri, cu minunatele dansuri și obiceiuri care s-au transmis din generație în generație de-a lungul zbuciumatei noastre istorii? În vederea păstrării lor se lucrează în prezent la alcătuirea **Colecției naționale de folclor**, pentru care au fost adunate pînă în prezent (acțiunea aflîndu-se în plină desfășurare) 70 000 de piese — documente sonore și scrise — între care 2000 de basme și peste 1000 de dansuri culese în anii din urmă.

Înregistrarea pieselor de muzică și dans nu se mai face pe cilindru fonograf, ca acum 40 de ani; tehnica și-a spus cuvîntul și aici. Cercetătorii au la îndemînă acum două ajutoare nespus de credincioase și valoroase: magnetofonul și aparatul de filmat, care asigură un maximum de autenticitate materialului cules. Adus la București, materialul este copiat, catalogat. Apoi este pus la dispoziția cercetătorilor.

Colecția națională de folclor își propune să pregătească pentru tipar materialul cules. Catalogul, cuprinzînd povestirile populare, este pregătit; catalogul obiceiurilor (colind, nuntă, înmormîntare) e în lucru, ca și catalogul poeziei lirice. În acest an, neobosiți cercetători vor parcurge sate și zone întregi din Moldova, Maramureș, Crișana, Oltenia, în căutarea unor străvechi obiceiuri, pe care să le consemneze înainte ca uitarea să le acopere complet.

În încheiere, țin să apreciez pasiunea nestinsă și activitatea prețioasă a numeroși oameni din satele noastre pentru colecționarea pieselor istorice privitoare la așezările mai vechi de pe meleagurile țării, la modul de viață, cultura materială și spirituală a poporului nostru. Asemenea inițiative sînt deosebit de prețioase, ele trebuie salutate și sprijinite de toți.

Costum oltenesc executat de Florica Gămală, din Ghelmegioaia, raionul Turnu Severin.

Foto: AGERPRES

DIALOG redacție — cititori

Ing. Grigore NĂSTASE — comuna Dagîța, raionul Negrești:

Înscrierea în cartea de muncă a anumitor perioade de timp se face, de regulă, în baza actelor doveditoare din care să rezulte plata muncii efectuate. Perioadele de timp în care unii salariați au avut aprobarea instituției respective pentru concediul de studii în vederea calificării pot fi incluse la vechime în muncă numai dacă cei în cauză prezintă dovezi că au fost salariați pe timpul perioadei de studii.

Stagiul de activitate în învățămînt nu poate fi confundat cu vechimea în muncă, determinarea vechimii în învățămînt, în vederea salarizării, făcîndu-se după alte criterii.

Vasile DUMITRESCU — I. A. S. Deta, regiunea Banat:

Angajații pot fi rechemați din concediul de odihnă prin dispoziția scrisă a conducerii unității, dată cu acordul organului sindical din unitate și numai pentru nevoi de serviciu neprevăzute și urgente. În aceste cazuri, concediul se întrerupe, restul zilelor de concediu se reprogramează, iar salariații respectivi au dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport și a cheltuielilor legate de efectuarea concediului în altă localitate, egale cu sumele cheltuite pentru prestații de care n-au mai putut beneficia din cauza rechemării.

Ing. Marin GEOGIA — comuna Ceica, raionul Oradea:

Dreptul de a cere ajutoare în bani sau în zile-muncă, prevăzut în Statutul cooperativei agricole, îl au toți membrii cooperatori, indiferent dacă sînt sau nu pensionari de stat sau pensionari ai cooperativei agricole respective. Mărimea ajutoarelor se stabilește de către adunarea generală, în funcție de posibilitățile pe care le are cooperativa agricolă și după nevoile reale ale celor care solicită ajutor.

Iuliu CURE — Arad:

Uniunea Centrală a Cooperației de Consum (Centrocoop) a importat, în ultimii ani, iepuri de casă din cele mai valoroase rase, între care și din rasele solicitate de dv. Adresați-vă U. R. C. C. Arad care vă poate livra, la cerere, exemplare de reproducție.

Maria VELICU — Consiliul agricol raional Lehliu:

Perioada cît ați urmat cursurile pentru ridicarea calificării profesionale se consideră vechime în muncă (întrucît ați fost salariată), dar nu și vechime în specialitate. Prin urmare, nu îndepliniți condițiile pentru ocuparea postului solicitat, neavînd vechime de minimum 5 ani în funcție de specialitate.

Vela IORDACHE — tehnician hortiviticol la cooperativa agricolă Bordești, raionul Focșani:

Ne-au plăcut sinceritatea și încrederea cu care v-ați adresat revistei noastre. Ne scrieți că pe timpul cît ați urmat școala tehnică horticolă, cheltuielile de școlarizare au fost suportate de către cooperativa agricolă Bordești, cu care ați încheiat contract. Prin urmare, trebuie să lucrați în această unitate cel puțin 3 ani. Faptul că vă căsătoriți și plecați în altă localitate nu anulează obligațiile ce le aveți față de cooperativa agricolă Bordești, unde ați activat abia un an. Pentru ceilalți doi ani, în cazul că plecați, va trebui să achitați contravaloarea școlarizării dv.

Vă sfătuim ca în regiunea Bacău, unde urmează să vă stabiliți după căsătorie, să vă încadrați în aceeași funcție la o unitate agricolă care este dispusă să suporte, în favoarea cooperativei agricole Bordești, diferența din cheltuielile făcute cu școlarizarea dv. Vă dorim succes și multă fericire.

EXPRESIA CONVENȚIONALĂ A PRODUCȚIEI DE BLĂNURI

ANCHETĂ

O CĂCIULĂ LA 15 ANI

Căutăm zadarnic, în toiul iernii, cu capetele descoperite, cîte o căciulă. Firește, e vina noastră că nu găsim; n-am fost prevăzători, deși știam că omul gospodar își face vara sanie... Un vînzător ne spune că astă toamnă ne-ar fi servit, cu condiția să fi avut puțin noroc, să ne fi aflat la ușa magazinului în clipa cînd sosea un lot de marfă.

Încercăm la un centru de comandă. Meșterul ne iscodește dacă avem material.

— De unde? Nu sîntem crescători de oi.

— Duceți-vă la piață, în obor, poate aveți norocul să întîlniți acolo un producător...

Peregrinările pentru procurarea mult doritului articol vestimentar ne hotărăsc să aflăm, să descifrăm împrejurările care concură la crearea golurilor în aprovizionarea populației nu numai cu căciuli, ci cu gama completă a confecțiilor din blană.

Totul pornește de la un ghem de situații contradictorii. Să-l desfășurăm.

La Consiliul Superior al Agriculturii, dr. Filimon Leopold, din Direcția generală a creșterii animalelor, ne introduce în temă. În țară există un efectiv de peste 14 milioane ovine. Ceva mai mult și ceva mai puțin de jumătate din această cifră se află în proprietate particulară și, respectiv, în unitățile socialiste. Din ambele sectoare se creează anual un disponibil de sacrificare de aproximativ 7,5 milioane de ovine. Deci, în fiecare an se recoltează 7,5 milioane de piei de ovine.

Ce se întîmplă cu pieile de ovine? Urmărim drumul lor. La **Direcția pentru contractări și achiziții a Ministerului Industriei Ușoare**, tovarășul **director Nicolae Oancea** ne convinge că D.C.A. nu va atinge niciodată cota maximă; șapte milioane și jumătate constituie un ideal îndepărtat spre care năzuiesc, ce-i drept, întreprinderile însărcinate cu achizițiile... însă urcușul este greu! Ba, în 1967, s-a făcut un pas înapoi.

— Vasăzică n-ați realizat planul.

— Nu l-am realizat. Să vedeți, am avut un plan de preluări de la întreprinderile regionale pentru industrializarea cărnii de 3 150 000 de piei de ovine; însă ele ne-au livrat cu 600 000 de bucăți mai puțin. Ca să micșorăm întrucîtva handicapul, am sporit efortul pentru depășirea achizițiilor din sectorul particular. Am ajuns, cu totul, la 4 622 000 de bucăți.

Cu alte cuvinte, I.R.I.C.-urile și-au adus o parte însemnată de contribuție la deficitul de marfă resimțit de comerț, la sortimentul de blănuri. Pentru ele, pieile de ovine sînt un subprodus; ele acoperă relativ ușor restanțele la carnea de oaie, cu alte sorturi de carne — și așa ia naștere o justificare „obiectivă“: se înțelege că tăind bovine, ceea ce predai la D.C.A devine talpă, nu cojoc. Logic. Numai că dincolo de argumentul ăsta, șade, țeapănă, o cifră pe care au contat deopotrivă industria, comerțul, publicul, ale căror așteptări n-au fost satisfăcute pe deplin.

Mai departe. Sectorul particular al producției de blănuri oferă rezerve deocamdată insuficient puse în valoare. În 1967, D.C.A. a avut un plan de achiziții de la țăranii cooperatori care cresc oi în gospodăriile personale, de 1 600 000 de piei; intensificîndu-și activitatea, D.C.A. a izbutit să realizeze 1 974 000 de bucăți. Nu s-ar putea mai mult? Răspunsul e negativ, întrucît producătorii au ei înșiși nevoie de îmbrăcăminte călduroasă, îmblănită, chiar într-o măsură mai mare în comparație cu populația orașelor, iar în magazinele cooperației de consum confecțiile din blană sînt niște apariții rare, avînd un caracter aproape întîmplător. Observați? E un cerc vicios. Săteanului îi trebuie o șubă, însă constată că nu are de unde s-o cumpere; această împrejurare îl obligă să păstreze cîteva din pieile pe care le obține de la oile sale; pe de altă parte, rafturile magazinelor rămîn goale tocmai pentru că el nu valorifică integral pieile prin D.C.A.

Unii susțin că o asemenea stare de lucruri n-ar fi necesar să se clintească cu nimic. Nu au dreptate. Iată de ce. În mod normal, omul oprește pentru sine pieile cele mai bune, care prin prelucrare cu mijloace primitive suportă un grad de depreciere foarte ridicat. Practic, pieile crude stau atîrnate pe gard sau în podul casei, să se zvînte, pînă cînd producătorului îi vine la îndemînă să le argăsească în zer, în tărîțe de grîu, în diferite frunze de copaci — fiecare după „specialitatea“ sa. Hîrșiile rezultate sînt deseori arse, lipsite de elasticitate, strălucire, rezistență. Calitativ, deosebirile dintre pielicelele tratate prin procedee țărănești și cele înnobilate în fabrică sînt de-a dreptul incredibile; de la banala, modesta, mițoasa piele de oaie, pînă la eleganța mouton d'oré-ului este o distanță demnă de a fi luată în considerație de adepții ideii încurajării meșteșugului tradițional al argăsitului cu posibilități locale.

De asemenea, trebuie să se aibă în vedere și faptul că există doar 500 de cojocării în toată țara, aparținînd Centrocoop-ului, și 80 de blănării ale Ucecomului, din care cauză oamenii au de străbătut drumul pînă în localitățile unde pot să-și confecționeze cele trebuitoare; și îl străbat de cîteva ori — pentru comandă, probă și eventuale amînări.

În urmă cu doi-trei ani, industria, solicitată de organele comerțului sătesc, a produs un lot de căciuli țărănești, țuguiate, albe, pufoase, deosebit de aspectuoase, la un preț foarte accesibil — treizeci și ceva de lei. Ele au intrat în magazine... dar nu la sate, ci la orașe, și pentru că se vindeau ca pîinea caldă, au trecut de pe tejghele, sub tejghele și au continuat să înregistreze un neobișnuit succes în rîndul... femeilor. Fie vorba între noi, orășence purtînd căciuli ciobănești cu țugui n-au apărut pe nicăieri; moda n-a lansat așa ceva. Însă se impusese alt capriciu: cizmulițe căptușite cu blăniță de culoarea zăpezii, cu carîmbi răsfrînți. De la cap, la picioare... Sărmanele căciuli, ce destin!

N-am fi istorisit această împrejurare veche, dacă ea n-ar fi avut corespondență în actualitate.

Tovarășul **ing. Ion Dumitrescu, director general la Ministerul Industriei Ușoare**, ne furnizează următoarele date: pentru iarna 1967/68, locuitorii țării s-au „blindat“ împotriva gerului cu încă 166 800 de haine de balonseid îmblănite, 8 900 de veste de blană, 13 000 de mesade, 58 700 de gulere, 664 070 de căciuli, la care se adaugă confecții cu destinație specială: 35 000 de căciuli pentru țărani, 37 500 de șube pentru mecanizatori și 700 de cojoace mițoase lungi pentru ciobani.

Cît privește saricile, sîntem sceptici că moda ar reuși să le facă tentante pentru populația feminină a orașelor. Însă căciulile — leitmotivul nostru — este posibil ca, pe alocuri, să rătăcească drumul...

— Potrivit unor reglementări ale Ministerului Comerțului Interior și ale Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum — ne informează tovarășul **Armand Adler, director adjunct la Centrocoop** — în legătură cu repartiția articolelor din blană, comerțul sătesc primește 50 la sută din fondul de marfă în cazul sortimentului cojocărie și 10—15 la sută din hainele căptușite cu mesadă, paltoanele din blană pentru femei, confecțiile tip velur etc. Cam puțin, dar uneori și cantitățile acestea sînt ajustate. O scrisoare primită de la uniunea noastră de la Iași arată că Direcția comercială regională i-a dat numai 2 909 căciuli, dintr-o cotă de 5 500 de bucăți.

...Stăm de vorbă cu cîțiva munteni anonimi, care aduc în peisajul colorat al unei artere bucureștene de mare trafic o notă de pitoresc arhaizant. Portul lor e bucovinean. Duc pe umăr — spre vînzare — pielicele brumării și negre, cu lîna moale, cîrlionțată în inele fine. Karacul. Ne desfătăm privirile și simțim, atingînd cu degetele o hîrșie, mîngîierea ei mătăsoasă.

— Cît face?

— 500, pentru cine întreabă.

Scump. Dar oamenii coborîseră tocmai din Rădăuți și trebuiau să-și scoată cheltuielile. „Acolo pielicele nu prea au căutare, iar D.C.A.-ul dă pe un astrahan fain, neprelucrat, 120 de lei“.

Prețurile practicate de D.C.A. (stabilite în 1962) nu sînt stimulative. Lăsînd la o parte karacului, celelalte categorii de piei de ovine sînt plătite la calitatea a II-a — în care se încadrează cea mai mare parte a achizițiilor — de la 2 lei bucata piei bracuri, pînă la 35 de lei bucata piei țigăi mai mari de 50 dmp. Este adevărat că se încearcă diverse metode de a-i cointeresa pe producători să valorifice pieile prin D.C.A. Li se oferă, de exemplu, în loc de bani, sculuri de bumbac sau vase emailate cu defecte neînsemnate, pe care fabricile M.I.U. le soldează la prețuri inferioare celor de pe piață. Sistemul schimburilor dă, fără îndoială, rezultate satisfăcătoare... însă nu întrutotul mulțumitoare.

Ing. Ioan Probsdorfer, directorul Fabricii de blănuri „Vidra“ din Orăștie, ne ajută, într-un larg colocviu, să sesizăm și alte aspecte ale problemei, alte dificultăți ce se ivesc în calea sporirii resurselor de materie primă necesară industriei blănăritului.

— Trebuie să știți că țara noastră întrunește toate condițiile pentru dezvoltarea unei industrii de blănărie puternice. Dispunem de majoritatea raselor de oi, de o gamă variată de vînat, de zone geografice cu ape apte pentru prelucrarea pieilor brute; nu ne lipsesc nici specialiștii. În prezent există numai două unități care produc semifabricate de blănărie — la Orăștie și la Oradea.

— Și, în proiect, la Hîrșova — completăm noi.

— Aceste două întreprinderi realizează circa 600 000 mp de semifabricate de blănuri și cojocărie, din care s-ar putea realiza, dacă s-ar prelucra exclusiv în căciuli, o cantitate reprezentînd **la fiecare 15 ani o căciulă pe cap de locuitor.** Una din posibilitățile de a mări rezerva de materie primă depinde de vîrsta la care sînt sacrificate animalele. În alte țări admiterea la sacrificarea ovinelor este condiționată de atingerea greutății de 15 kg. Ce înseamnă asta din punct de vedere al asigurării necesarului de carne este o chestiune care urmează să fie studiată, dar în mod cert impunerea unor restricții la tăierile timpurii ar duce la o creștere simțitoare a fondului de blănuri. La noi, la Orăștie, producția realizată în 1966 a avut următoarele structuri: 54,5 la sută piei mici, 35,5 la sută piei medii și numai 10 la sută piei mari, cu randament bun la croire.

Un alt necaz: din stocul nostru de materie primă, aproximativ 20 la sută se sortează la meșină, din cauza unor deficiențe intervenite în procesul de conservare în depozitele D.C.A. — manipulări incorecte, încălzirea stivelor etc.

Acum știm totul și încă ceva pe deasupra, despre producția de blănuri. Ceea ce știm în plus este că acest vast bagaj de cunoștințe proaspăt acumulate... nu ne ține cîtuși de puțin de cald. Rămîne de văzut cînd, pe parcursul celor 15 ani, zodiile noastre nenorocoase ne vor hărăzi niște căciuli fumurii cu clape, asortate cu postav gri-fer... sau cum s-or nimeri...

Ion MARINA
Al. RAICU

Start în concursul „Cine cunoaște agricultură — cîștigă“, ediția '68

O veste importantă pentru cursanții de la învățămîntul agrozootehnic de masă. Recent au fost elaborate normele privind desfășurarea celei de a doua ediții a concursului republican „Cine cunoaște agricultură — cîștigă“, organizat de Consiliul Superior al Agriculturii, în colaborare cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și Comitetul Central al U.T.C. La concurs — care va cuprinde profilele: cultura plantelor de cîmp, creșterea animalelor, legumicultură, pomicultură, viticultură și mecanizare — pot participa cursanții din ultimul an al învățămîntului agrozootehnic de masă, ciclul de 3 ani, absolvenții acestei forme de învățămînt și cei înscriși la cercurile de aprofundare a cunoștințelor, precum și mecanizatorii din I.A.S., S.M.T. și stațiunile experimentale care frecventează lecțiile din cadrul învățămîntului agrozootehnic. De reținut că întrecerea — al cărei start l-au luat deocamdată mecanizatorii, angajați în faza pe fermă I. A. S. și brigadă S. M. T. în perioada 27 ianuarie-4 februarie — va fi dotată cu însemnate premii. Trecînd prin toate fazele, cîștigătorul primului loc pe țară, bunăoară, va putea dobîndi premii în valoare totală de 3000—3500 de lei.

Așadar, atenție concurenți!

IMPORTANT

Agențiile și filialele O.N.T. au pus în vînzare bilete pentru odihnă și tratament pe perioada februarie — mai a.c. în stațiunile: Bușteni, Borsec, Predeal, Păltiniș, Govora, Sinaia, Tușnad, Călimănești, Căciulata, Olănești, Herculane, Bazna, Ocna Sibiului, Slănic-Moldova, Sîngeorz, Buziaș, Vatra Dornei, Eforie Nord, 1 Mai, Sovata, Pucioasa.

— Locuri la Mamaia, Eforie Nord, Eforie Sud pentru 15—31 mai.

Tarife reduse.

Reduceri pe C.F.R. și D.R.T.A., pentru posesorii de bilete O.N.T.

VARIETĂȚI

Folosiți sfaturile noastre!

VIN DE MĂCEȘE. Punem într-un borcan mare de 10 kg, 3 kg de fructe de măceș coapte, culese prin noiembrie, 3 kg de zahăr tos și 7 l de apă rece. Legăm gura borcanului cu un tifon. Ținem vasul două luni la un loc cald și amestecăm din cînd în cînd conținutul. Obținem astfel un vin minunat la gust și la culoare și foarte tare, care se bea ca vin de desert, simplu sau cu sifon. Se păstrează în sticle.

Peste fructele rămase în borcan, mai punem 1 kg și jumătate de zahăr, 3 l și jumătate de apă și lăsăm să fermenteze încă 2 luni. Și acest al doilea vin este foarte bun.

VIȘINATĂ DE IARNĂ. Dacă nu am făcut din vară vișinată din vișine coapte, putem prepara vișinată din sirop de vișine sau zeamă de vișine din compot (conserve). Amestecăm siropul sau zeama cu un sfert din cantitatea lui de vin roșu, cu alcool după cît vrem să fie vișinata de tare și cîteva picături de esență de migdale.

Mai putem face „vișinată" fără sirop de vișine. Fierbem un litru de vin roșu, cu 700 g de zahăr și vanilie, pînă se dizolvă zahărul. Luăm de la foc și amestecăm cu alcool (cît vrem) și cu cîteva picături de esență de migdale. Astupăm în sticle.

ROM DE CASĂ. Putem face rom foarte gustos în felul următor : rumenim 10 lingurițe de zahăr și îl stingem, după ce îl luăm de la foc, cu aproape 3 pahare de ceai. Repunem la foc mic, pînă se topește caramelul, lăsăm să se răcească și amestecăm cu jumătate de litru de spirt rafinat și 50 g de esență de rom. Turnăm în sticlă și îl lăsăm să stea cîteva zile înainte de întrebuințare.

VERMUT DE CASĂ. Putem face vermut alb în felul următor : dintr-o sticlă cu vin alb, de trei sferturi de litru, punem la fiert o jumătate de pahar, cu o jumătate de pahar de zahăr. Cînd se dizolvă zahărul în vin, amestecăm și restul vinului rece, fără să-l mai punem la foc. Atunci adăugăm puțină esență de vermut (pelin) picurat din sticlă. Gustăm, ca să nu punem esență prea multă. Apoi amestecăm cu un sfert de pahar de alcool rafinat. Dacă culoarea vinului este prea deschisă, colorăm vermutul cu zahăr ars. Se poate face vermut și din vin roz.

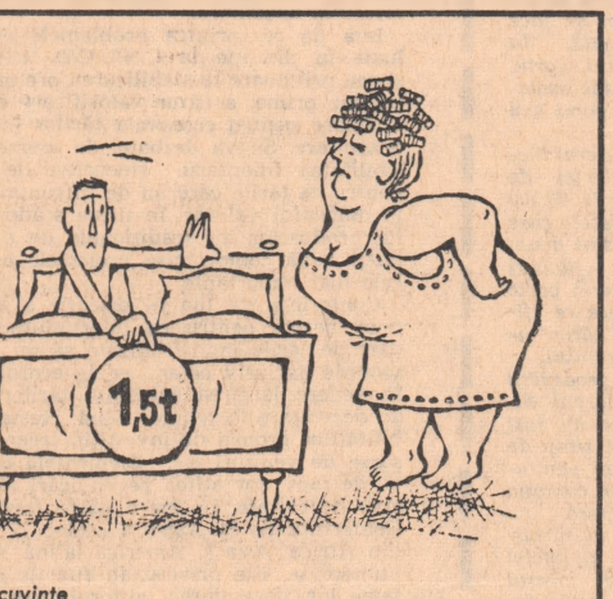

Fără cuvinte

„Neue Deutsche Bauern Zeitung" (R. D. Germană)

DIN ISPRĂVILE VINULUI

S-a spus, nu o dată, că „vinul a fost dintotdeauna bucuria popoarelor". Dar, fără îndoială, tot vinul a fost acela care a adus și nenorocire, pentru cei ce nu l-au gustat cu măsură. Așa cum spunea filozoful grec Pyrron, „vinul luat cu măsură întărește corpul, dar în prea mare cantitate, îl slăbește..."

Vinul curgea gîrlă la banchetele din Iliada și Odiseea. Întrucît vinurile vechi erau foarte tari, grecii le amestecau în mod obișnuit cu apă. După cum relatează Xenofon în „Statul spartan", se puneau 3 măsuri de apă și una de vin. „În ulcior să pui vin și apă de trei ori pe atîta", suna sfatul lui Hesiod.

Dar, după cum arătau și cronicile vremii, nu toți și nu întotdeauna au respectat regulile stabilite cu privire la consumarea vinului. Diogenes Laertios, în „Viețile și doctrinele filozofilor", pomenește, printre altele, și de numeroasele „jertfe" ale celor ce au murit — mai mult sau mai puțin bătrîni — din cauza excesului de vin.

Astfel, dacă despre Zenon ni se povestește că obișnuia să bea numai cîte un pic de vin (dar cu „buchetul fin"), alături de plinișoare cu miere, despre filozoful Arcesilaos se spune că a murit din cauză că a băut prea mult vin neamestecat cu apă, ceea ce i-ar fi luat și mintea la bătrînețe. Hrysip, fiul lui Apollonios, ajuns la vîrsta de 73 de ani în deplină putere, fiind invitat de discipolii săi la sărbătoarea unui sacrificiu, muri subit din cauza băuturilor tari, cu care nu era obișnuit. Obligat de împrejurări să bea vin dulce, neamestecat cu apă, a fost cuprins de o amețeală curioasă și spre uimirea tuturor nu și-a mai putut reveni.

Lacydes — succesorul lui Arcesilaos și întemeietorul noii Academii — a murit în urma unei paralizii pricinuite de prea multă băutură. Cu privire la această împrejurare vorbește destul de clar epitaful care i-a fost scris de același Diogenes Laertios :

„Aflu, Lacydes, acum, o nouă poveste cu tine :
Luat de Bacchus te-ai dus într-al lui Hades tărîm
Știe oricine că el, Dionysos, în corp dînd năvală
Membrele-a dezlegat : „dezlegător" nu e el ?"

Însuși Epicur, după cum relatează Hermip în ale sale „Scrisori", a murit bînd vin neamestecat cu apă. Vîrîndu-se într-o baie de bronz cu apă caldă, el a cerut vin curat și după ce a golit cupa și-a dat sfîrșitul, după cum arată rîndurile următoare ce i-au fost compuse de contemporani :

„...Stînd într-o baie călduță și bînd vin fără apă
Astfel cu vinul sorbi moartea, cumplitul ei frig..."

Lupta împotriva excesului, a neajunsurilor pe care le poate provoca beția a început tot în vechime. Filozoful Anacharsis spunea că „vița de vie poartă în ea trei feluri de fructe : unul aduce PLĂCEREA, *altul* BEȚIA *și altul* DEZGUSTUL". *Întrebat cum ne putem feri de a cădea în beție, el a răspuns :* „Avînd în fața ochilor priveliștea dezgustătoare a omului beat".

Platon sfătuia pe cei beți să se uite în oglindă, căci numai așa ar putea să se abțină în viitor de la această patimă. Filozoful Pittacos a prevăzut, pentru greșelile comise în stare de beție, pedepse duble. (Atenție, conducători auto !)

Orice exagerare este un viciu, spune o maximă binecunoscută. Și exagerarea de orice fel, în imperiul lui Bacchus, se plătește scump. Numai cel ce știe să se cumpănească poate să guste cu folos vinurile alese. Și numai în acest fel, vinul este viață !

C. R.

INIMA – „VEDETA" ZILEI

PERSPECTIVA ÎN DOMENIUL GREFELOR CARDIACE VĂZUTĂ DE PROFESORUL BARNARD

Ocupîndu-se recent de ceea ce ar putea deveni grefele de inimă în următorii 20 de ani, profesorul Chris Barnard, care a devenit cunoscut în lumea întreagă în urma celor două grefe de inimă de la om la om, a deschis publicului un domeniu pe care mulți cercetători îl păstrează secret : perspectiva medicală.

Chirurgul sud-african a declarat, în speță, că **„porcul ar putea fi un donator foarte convenabil din punct de vedere anatomic".** Grefarea unei inimi de la un animal la un om ar îndepărta obstacolele de ordin moral care planează asupra transplantărilor cardiace de la om la om. Pentru aceste grefe, viața unui individ nu poate fi în prezent prelungită decît prin moartea altuia.

Porcul, ca și maimuța și vițelul, constituie cele trei specii de animale care ar putea, eventual, să furnizeze inimi transplantabile la om.

Porcul domestic este un animal a cărui inimă are un volum puțin inferior față de acela al omului. Din acest motiv, prof. Barnard plănuiește să creeze o rasă de porci uriași. Operația inversă, crearea unei rase de mini-porci, a reușit mai de mult. Ea permite, în special, experimentarea produselor anticoncepționale de sinteză în laborator. De altfel, profesorul francez Jean-Paul Binet a grefat cu succes la om valvule de porc.

Folosirea inimii de maimuță este deja practicată de cîțiva ani. La 23 ianuarie 1964, chirurgul american James D. Hardy, din Jackson (Mississippi), a grefat o inimă de cimpanzeu unui om care suferea de insuficiență cardiacă foarte gravă. Bolnavul a murit la cîteva ore după intervenție. Și în acest caz s-a ridicat problema legată de mărimea inimii. Maimuța care posedă inima cea mai asemănătoare ca volum cu cea a omului este gorila. Această specie fiind pe cale de dispariție, nu se poate lua în considerație, pentru moment, posibilitatea de a ne servi de inima gorilelor.

Rămîne vițelul. Dimensiunea inimii acestui animal este satisfăcătoare pentru o astfel de intervenție. Dar, în acest caz, afirmă anumiți specialiști, trebuie să se spere ca inima de vițel să nu crească. Se pare că această posibilitate este lipsită de fundament, în măsura în care bolnavul căruia i se grefează inima este o persoană în vîrstă al cărei organism nu mai secretă mult hormon de creștere.

Alți medici sînt de părere că în viitor ne vom servi mai curînd de animale „purtătoare de grefă". În acest sens au și avut loc unele experiențe. De exemplu, unei maimuțe i se grefează la nivelul gîtului inima unei alte maimuțe. Animalul trăiește deci cu două inimi. Atunci cînd este nevoie de o inimă pentru a o grefa la alt animal, este suficient să se dezimplanteze inima în plus pentru a o grefa animalului care are nevoie de ea pentru a supraviețui.

Această tehnică ar permite, în special, să se rezolve problema conservării organelor, cum ar fi : rinichiul, inima sau pancreasul.

Problema conservării organelor este una din problemele în care specialiștii mai șovăie. În stadiul actual al cunoștințelor, o inimă nu poate fi conservată decît cel mult trei ore. Aceasta limitează numărul donatorilor posibili.

Toate soluțiile par a fi încă de domeniul ficțiunii științifice și, totuși, faptul că numeroase experiențe se desfășoară în acest domeniu în diferite țări ale lumii arată că ceea ce astăzi este o ficțiune ar putea foarte bine să devină mîine o realitate.

AȚI ȘTIUT ?

● **INIMA, organ format din țesut muscular și avînd o greutate de 200—250 de grame, este o pompă cu o forță uriașă. Ea pompează în 24 de ore o cantitate de 10 000 kg de sînge, realizînd un travaliu echivalent cu acela al unui motor care ridică o greutate de 75 kg la o înălțime de 210 m. Într-o viață de 60 de ani, forța cheltuită de inimă pentru a asigura funcționarea organismului este echivalentă cu aceea necesară pentru a ridica mai mult de o tonă, la înălțimea de peste 300 000 m !**

● **FORȚA de propulsie a inimii este menită să asigure împingerea sîngelui pe un „itinerar" de aproximativ 100 000 km lungime, reprezentat de arterele, venele și capilarele corpului omenesc. Numai arterele mari sînt vreo 880, fără a vorbi de arteriole, al căror număr, după calcule aproximative, se ridică la cîteva sute de mii. Vasul sanguin care deține întîietatea în ce privește grosimea este artera aortă, care are la adulți un diametru mediu de 3 cm. Cele mai mici vase, capilarele, sînt în număr de peste patru miliarde și au un diametru de 7 miimi dintr-un milimetru. Puse cap la cap, vasele capilare singure ar putea înconjura de două ori globul pămîntesc la Ecuator.**

● **VITEZA sîngelui la ieșirea din inimă este de 10—20 cm pe secundă, în timp ce în ultimele vase — capilare, el circulă de 700 de ori mai încet.**

● **ÎNTR-UN MINUT, inima bate la un copil nou-născut de 120—140 de ori, la un copil de vîrstă școlară de 90 de ori iar la un adult între 72—74 de ori.**

● **DAR CÎND se odihnește inima ? Într-un minut ea se odihnește aproximativ 20 de secunde ; după fiecare bătaie, ea devine, pentru scurt timp, insensibilă la orice excitație nervoasă, adunîndu-și astfel forță pentru bătaia următoare. Prin urmare, ea se odihnește cam 8 ore din 24 de ore, dar... pe nesimțite.**

● **NICI O MAȘINĂ de pompare a lichidelor nu se poate compara cu inima. S-a calculat că o pompă cu roți dințate, care ar funcționa 67 de ani fără întrerupere — durata medie a vieții omenești, astăzi — ar avea nevoie de 20 de reparații capitale, în timpul cărora să fie înlocuite piesele, 20 de reparații medii, 60 de reparații mici și 600 de revizii. În total, minimum 330 de zile în care pompa nu funcționează ; inima însă, nu se oprește niciodată.**

Dr. E. ROȘIANU

Cuvinte încrucișate

FANTEZIE

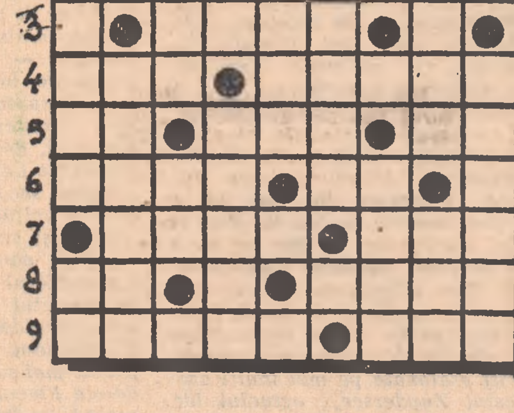

ORIZONTAL : 1) Înclinație deosebită ; 2) Plantă erbacee aromatică din familia umbeliferelor, cu un rizom gros și cărnos — Compoziție muzicală cu caracter liric ; 3) Nume feminin ; 4) Violet — Sulfură de fier naturală ; 5) Astfel — Colț de stîncă — Aproximativ ; 6) Șa mare de povară — Uscat ; 7) Castravete... la butoi — Arbore din pădurile umede de la șes ; 8) Fibră textilă — A ocoli ; 9) Preparat din carne bătută cu ciocanul de lemn — Îmbinat.

VERTICAL : 1) Idee de bază — Pește de apă dulce ; 2) Sîrguință — Steaguri ; 3) Fructul unui arbust de munte — Vehicul rustic ; 4) Acoperă corpul păsărilor — Ademenite ; 5) Drăgălășenie — 6) Putere, vigoare ; 7) Mărgele pe firul vieții — Comodă ; 8) Amabilă — A ascunde ; 9) Piatră semiprețioasă de culoare albă sau verzuie — Produs metalic obținut prin prelucrare.

NOTA

Scrieți în careu cuvintele rezultate din definiții... dar, fără inițială !

Ion PASCAL

Dezlegarea jocului din numărul trecut

„AGRICOLA"

Orizontal : 1) Stog — Seceriș ; 2) Tavala — Arate ; 3) El — Lopatar — M ; 4) Lamă — Ap — Tara ; 5) Aba — Grapa — An ; 6)Tarare — A — Ora , 7) A — Ire — Arăcit ; 8) Combină — At ; 9) So — Alb — Ta — An ; 10) Asana — M — Vată ; 11) Caterpilar — P ; 12) Iși — În — Plivi.

50 – VITEJI, 22 – BOLNAVI

La 19 octombrie 1869 s-a inaugurat linia ferată București-Giurgiu. Festivitatea s-a desfășurat în prezența cîtorva mii de bucureșteni și a demnitarilor invitați să participe la cea dintîi cursă a trenului. Din 72 de invitați nu s-au prezentat însă, pentru a lua loc în vagoanele trenului, decît 50 — cei mai curajoși. Ceilalți, temîndu-se de năstrușnicul „car cu foc", au făcut pe bolnavii, rămînînd acasă. Amănuntul îl aflăm din ziarul ROMÂNUL, care scria, la 20 octombrie 1869 : „Calea ferată de la București la Giurgiu s-a inaugurat ieri cu bine și cu noroc. Un singur lucru a cam întunecat această serbare. Mai mulți cetățeni, dintre cei mai însemnați, n-au luat parte. S-au îmbolnăvit mai toți membrii curții de conturi ; s-a îmbolnăvit însuși domnul ministru din Intru (de interne). Ce vînt o fi cauzat această „boală" ?".

Așa fiind, cele două vagoane ale trenului inaugural — avînd 72 de locuri — au dus pînă la Giurgiu și înapoi, cu viteza amețitoare de...40 km pe oră, numai 50 de cutezători.

Dentistul Johann Lampe din Bremen (R.F. a Germaniei) crește mici animale domestice numai pentru propria-i plăcere. Cel mai recent succes al său : iapa „Heiderose", înaltă de 50 de cm, pe care o puteți vedea în imagine.

În continuare, Lampe vrea să crească animale sălbatice în format „de buzunar" și anume leoparzi care să nu fie mai mari decît pisicile și nici mai agresive decît acestea. Experți și amatori din Germania și din străinătate manifestă un viu interes pentru animalele pitice ale dentistului german.

PREGĂTIRI PENTRU OLIMPIADA ALBĂ

● **După cum se știe, la 6 februarie, în Franța, la Grenoble, va fi inaugurată cea de-a X-a ediție, jubiliară, a Jocurilor Olimpice de iarnă. Iată cîteva amănunte interesante despre organizarea acestui mare eveniment sportiv.**

● **Torța olimpică va sosi pe stadion în ziua inaugurării jocurilor ; ea cîntărește 1,750 kg și nu se stinge chiar la o viteză a vîntului de 80 km pe oră,deoarece este prevăzută cu un ingenios... paravan.**

● **Borna pe care va flutura drapelul olimpic are o înălțime de 30 m și este construită în întregime din aluminiu. La bază, ea măsoară un metru, cîntărind în total 2 tone și jumătate.**

● **Pentru menținerea ordinii circulației mașinilor și a autobuzelor și spre a degaja rapid marile artere în timpul desfășurării jocurilor olimpice de iarnă, au fost mobilizați 6 391 de agenți de poliție.**

● **Pe aleea lungă de 300 m ce duce la stadionul jocurilor olimpice de iarnă din Grenoble, au fost plantați 3 000 de arbori. Peste 9 000 de figuranți vor fi folosiți în scopul unei vaste montări în vederea creării unei atmosfere de fast, în ziua inaugurării jocurilor.**

● **Trei elicoptere vor lansa deasupra publicului stadionului central 50 000 de trandafiri (această floare fiind emblema orașului Grenoble).**

● **Șeful bucătăriei centrului de presă va beneficia de asistența a... 150 de bucătari și ajutoare pentru a pregăti circa 2 000 de porții în timpul unui serviciu. În fiecare zi a jocurilor bucătăria centrului de presă va pregăti cîte un meniu absolut specific unei regiuni din Franța.**

PENTRU VÎNĂTORI ȘI PESCARI

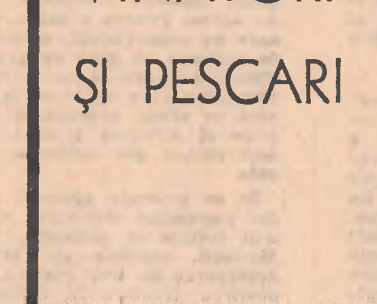

● **În scopul asigurării stocurilor de reproducție a vînatului sezonul de vînătoare la iepuri s-a închis anul acesta la 14 ianuarie, iar la fazani la 31 ianuarie.**

În prezent, este permisă vînătoarea la mistreți, la vînat de baltă (rațe și gîște sălbatice) și la răpitoare (rîși, lupi, vulpi, grive, coțofene etc.).

● **Anul acesta, între 24—28 mai, se vor desfășura în țara noastră, la Mamaia, lucrările Adunării generale a Consiliului internațional de vînătoare, care împlinește 40 de ani de la înființare (țările fondatoare fiind Franța, România, Polonia și Cehoslovacia). Cu ocazia acestui important eveniment, se vor organiza o expoziție cu fotografii de vînătoare și o prezentare a principalelor trofee de vînat din țara noastră, pe care o va realiza A.G.V.P.S.**

● **În fondul de vînătoare nr. 32 Bordeeni își făcuse de curînd apariția o haită de lupi. Din inițiativa comitetului de conducere al filialei Cîmpina a fost organizată o vînătoare colectivă, în cursul căreia au fost împușcați 2 lupi și răniți grav alți 2 (ulterior și aceștia au fost uciși de o grupă de vînători din filiala Ploiești).**

● **În ultima ședință de lucru a comisiei tehnico-științifice pentru vînătoare de pe lîngă A.G.V.P.S. s-a analizat stadiul elaborării statutului viitoarei organizații ornitologice române, în curs de înființare.**

● **Conducerea organizației regionale București A.G.V.P.S. a adus de curînd unele clarificări în ce privește pescuitul la copcă. Începînd din iarna aceasta, pescuitul în bazinele amenajate și populate cu pește pașnic a fost oprit. Este vorba de fondurile de pescuit de pe văile Pasărea, Cîlnău, Berceni-Dobreni, Urlui, Nanov, Zboiul, Măgura, Periș, Zona canalelor de la Slobozia, iazurile Gogoșari, Giurgiu, ca și altele a căror denumire a fost afișată la filiale.**

Se poate practica pescuitul sportiv la copcă la fondurile de pe valea Colentinei, între Cernica și Crevedia (cu excepția lacurilor Herăstrău, Băneasa, Tei și Floreasca), lacul Căldărușani, zătoanele 1—3 Zimnicea, Veriga-Giurgiu și alte bazine.

În îndrumările date se precizează că gheața trebuie să aibă o grosime de cel puțin 10—15 cm și să nu prezinte fisuri. De asemenea, pescarii sportivi trebuie să însemne vizibil locurile de perforare a gheții, pentru a nu expune la accidente pe alți pescari.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 4 — 10 februarie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 11,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 3,00 ; 4,00 ; programul II : 6,30 ; 7,45 ; 9,30 ; 16,00 ; 19,00 ; 0,55 ; programul III : 15,00 ; 19,30. **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6,00 ; 6,30 ; 9,00 ; 11,00 ; 12,15 ; 15,00 ; 18,00 ; 20,00 ; 24,00 ; 1,00 2,00 ; 3,00 ; 4,00 ; programul II : 7,30 ; 8,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 18,55 ; 21,00 ; 0,55 ; (sîmbătă și la ora 1,55) ; programul III : 18,00.

RADIOJURNAL : duminică : programul I : 13,00; 20,00 ; 22,00; programul II: 14,00; 21,00; 23,00; programul III: 21,30. **În fiecare zi de lucru :** programul I : 7,00 ; 12,45 ; 16,00 ; 19,00 ; 22,00 ; programul II : 14,00 ; 17,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 9,50. Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU : programul I : 5,50 — Jurnal agrar.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 9,30 ; 14,30 ; 16,00 ; 17,15 ; 18,00 ; 19,00 ; 20,10 ; programul II : 6,00 ; 7,00 ; 7,52 ; 9,15 ; 12,30 ; 16,50 ; 21,40. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 8,00 ; 11,05 ; 14,15 ; 15,00 ; 17,30 ; 18,15 ; 18,30 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,40 ; 23,00 ; 0,05 ; — 5,00 ; programul II : 7,30 ; 10,30 ; 12,45 ; 14,10 ; 14,30 ; 15,30 ; 16,30 ; 19,05 ; 20,00 ; 20,15 ; 21,10 ; 22,00 ; 23,50 .

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,15 ; 18,45 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 11,40 ; 14,08 ; 16,00 ; 19. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 15,45 ; 19,30 ; 21,44 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,35 ; 0,05—5,00 ; programul II : 8,00 ; 10,30 ; 15,15 ; 16,20 ; 17,15 ; 20,00 ; 20,43 ; 22,00 ; 0,03 ; programul III : 23,04.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 18,45 ; 20,17 ; 21,30 ; programul II : 7,00 ; 8,35 ; 10,45 ; 14,08 ; 16,00 ; 18,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 9,55 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,40 ; 19,30 ; 20,30 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,00 ; 23,20 ; 0,05 ;—5,00 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,45 ; 13,15 ; 15,15 ; 16,39 ; 17,33 ; 18,30 ; 20,00 ; 20,45 ; 21,50 ; 0,13.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,55 ; 18,50 ; 21,00 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 11,45 ; 13,30 ; 18,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,50 ; 14,50 ; 15,45 ; 18,15 ; 19,30 ; 20,20 ; 21,45 ; 22,20 ; 22,35 ; 23,00 ; 0,05 ; 5,00 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,45 ; 13,17 ; 15,15 ; 16,00 ; 16,45 ; 17,33 ; 18,40 ; 20,00 ; 20,45 ; 24,00 .

JOI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 10,00 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 11,40 ; 14,08 ; 16,40. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 11,30 ; 12,26 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,40 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,52 ; 23,32 ; 0,05—5,00 ; programul II : 8,00 ; 10,45 ; 12,45 ; 15,15 ; 16,00 ; 16,20 ; 18,00 ; 18,45 ; 22,30 ; 23,07 ; 24,00.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 9,30 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,45 ; 20,17 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 13,50 ; 16,00 ; 17,55. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,05 ; 9,55 ; 10,45 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,45 ; 16,35 ; 18,15 ; 18.50 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22.35 ; 23,00 ; 0,05—3,55 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,45 ; 13,00 ; 15,15 ; 17,32 ; 18,40 ; 24,00.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 14,15 ; 15,05 ; 16,55 ; 18,50 ; 20,17 ; 21,45 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,45 ; 13,40 ; 16,00 ; 17,30 ; 22,30 ; **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9.05 ; 9,30 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,20 ; 14.35 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,35 ; 0,05—6,00 ; programul II : 8,00 ; 10,28 ; 12,45 ; 13,00; 15,30; 16,45; 18,00; 19,00; 22,45; 23,07; 24,00; 1,00;

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : 9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi ? ; 9,10 — Pentru copii și tineretul școlar : ● Poftiți la circ ● Film serial : „Wilhelm Tell" ● Poșta copiilor ; 10,30 — EMISIUNEA PENTRU SATE ; 12,15 — Concert simfonic ; 17,15 — „Careul magic" — emisiune sportivă ; 17,30 — „Neicuță, de-atîta dor..." — muzică populară românească ; 18,00 — Curierul artelor — emisiune de actualitate teatrală, muzicală și plastică ; 18,30 — Magazin 111 ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,50 — Desene animate ; 20,10 — Film artistic : „Falstaff" cu Orson Welles și Jeanne Moreau ; 22,00 — „Steluțe de zăpadă" — emisiune muzicală ; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 22,55 — Telesport.

MARȚI : 16,00 — Jocurile olimpice de iarnă. Ceremonia de deschidere. Transmisiune de la Grenoble ; 17,30 — Curs de limba franceză (lecția a 2-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — În direct... ; 18,30 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA; 20,00 — Aventurile lui Tarzan ; 20,30 — Concert de muzică ușoară (I). Transmisiune de la Brașov ; 21,30 — Seară de teatru : „Jurnalul unui nebun" de N. Gogol ; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 17,30 — Curs de limba engleză (lecția a 2-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Telecronica economică ; 18,30 — Emisiune pentru copii ; 19,10 — Alma Mater — emisiune pentru studenți ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 20.00 — Concert de muzică ușoară (II). Transmisiune de la Brașov ; 21,00 — Avanpremieră ; 21,20 — Jocurile olimpice de iarnă. Rezumatul filmat al competițiilor zilei ; 21,35 — Telecinematecă : „Viața ei". Film artistic cu Bette Davis și George Brent ; 23,10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : 12,45—15,00 — Jocurile olimpice de iarnă. Proba de coborîre — bărbați ; 17,30 — Curs de limba germană (lecția a 2-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Studioul pionierilor. „Izvor de apă vie" — emisiune folclorică de C. Banu ; 18,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19,00 — Jocurile olimpice de iarnă : ● Hochei ● Bob de două persoane ● Rezumatul filmat al competițiilor zilei ; 21,35 — „Mult e dulce și frumoasă..." — emisiune de limbă română ; 22,00 — Seară de operă : „Ora spaniolă" de Ravel. Montaj pentru televiziune ; 22,30 — de la Giotto la Brâncuși ; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI : 11,00—12,00 — Jocurile olimpice de iarnă. Patinaj viteză : proba de 500 m. — femei ; 17,30 — Curs de limba rusă (lecția a 2-a) ; 17,58 — Sumarul zilei ; 18,00 — Pentru școlari : „Albatros" — revistă literară ; 18,30 — Jocurile olimpice de iarnă. Hochei : U.R.S.S. — S.U.A. ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 20,00 — Studioul muzical : Cultura muzicală de-a lungul timpului ; 20,30 — Tainele profesiunilor ; 21,00 — Reflector ; 21,20 — Jocurile olimpice de iarnă. Rezumatul filmat al competițiilor zilei ; 21,35 — Film artistic : „Profesorul Fabre" ; 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : 10,00—11,30 — Jocurile olimpice de iarnă : Patinaj viteză : 1 500 m. — femei și Fond 15 km. ; 12,45 — 14,15 — Proba de coborîre — femei ; 17,30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 2-a); 17,58 — Sumarul zilei; 18,00 — Pentru noi, femeile ! 18,30 — Emisiune pentru copii ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 20,00 — Teleenciclopedia ; 21,00 — Film serial : „Evadatul" ; 21,50 — Jocurile olimpice de iarnă. Patinaj artistic : Proba de figuri libere — femei ; 24,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

Anunțuri

Magazinul intercooperatist pentru desfacerea produselor secțiilor anexe ale C.A.P. din regiunea Brașov — situat în Piața Traian-Brașov, **OFERĂ SPRE VÎNZARE,** la preț de catalog sau de normă internă, următoarele :

— coșuri din nuiele verzi pentru transportul produselor
— coșuri din nuiele pentru gospodine
— cozi de diferite unelte, finisate și nefinisate
— var bulgări
— cărămidă STAS
— țiglă
— cărămidă pentru sobe de teracotă
— căruțe mari tip „Brașovean" și tot felul de articole de cărutărie
— perii industriale și perii pentru utilizări casnice
— frînghii
— ghivece de flori de orice mărimi.

Pentru informații și comenzi adresați-vă magazinului, pe adresa Uniunea regională Brașov a cooperativelor agricole, Oficiul regional de aprovizionare, Bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 11, Brașov. (3).

Cooperativa agricolă de producție „Prietenia Româno-Bulgară" din satul Ceacu, comuna Cuza Vodă, raionul Călărași, regiunea București, oferă spre **VÎNZARE** întreprinderilor agricole de stat și cooperatiste 150 de **CAI** de ham. Prețul la înțelegere, plata prin virament. (3).

AGRICULTURA PE GLOB

DIN PRESA DE SPECIALITATE

Mecanizarea unei operaţii dificile

În ultimii ani au fost efectuate numeroase cercetări pentru mecanizarea uneia din cele mai dificile operaţii în creşterea taurinelor — evacuarea gunoiului de grajd.

În funcţie de tehnologia folosită pentru îngrijirea vitelor au fost aplicate diferite metode. În cazul îngrijirii în stabulaţie fixă a vacilor, se folosesc de cele mai multe ori transportoare perimetrice cu lanţuri şi racleţi, şi, în mai mică măsură, instalaţii de du-te-vino ; foarte rar se folosesc instalaţii de tip screper. În unele ţări se utilizează în acest scop şi apa sub presiune.

În cazul creşterii vitelor în stabulaţie liberă se aplică procedeul de stringere a gunoiului de grajd şi de aruncare a acestuia cu o lamă de buldozer, cu furci sau cu alte dispozitive.

În urma cercetărilor efectuate în unităţile agricole din R. P. Bulgaria, s-a stabilit că, prin folosirea transportoarelor cu lanţuri şi racleţi, se obţine o sporire neînsemnată a productivităţii muncii. Timpul necesar pentru evacuarea mecanizată este aproape la fel de mare cît timpul pentru evacuarea manuală a gunoiului de grajd, deoarece, în ambele cazuri, este necesar ca gunoiul de grajd să fie adus în jghiabul anume prevăzut într-o zonă cu o lăţime de 0,3... 0,5 m şi o lungime de 80... 130 m, iar uneori şi mai mult. Pentru această operaţie se pierde 60 la sută din totalitatea timpului de lucru necesar pentru curăţirea şi aruncarea gunoiului.

În unele grajduri cu boxe lungi, jghiabul pentru banda de transport a gunoiului este realizat la o distanţă de 1,95 m pînă la 2,25 m de la partea anterioară a ieslelor, astfel că munca pentru curăţirea adăpostului creşte şi mai mult, cu toată existenţa mecanizării. O cantitate mare de muncă şi timp se pierde şi pentru curăţirea racleţilor.

După opinia autorilor articolului — G. Grozev şi M. Spasov — rezolvarea acestor probleme poate fi făcută în trei direcţii : eliminarea manoperei necesare înlăturării gunoiului de grajd din boxe ; evitarea nevoii de curăţire manuală a racleţilor, în jurul cărora se string în timpul funcţionării resturi de paie, fîn etc. ; evitarea folosirii neproductive a remorcilor şi căruţelor, care sînt menţinute continuu sub transportoarele înclinate, fiind supuse la o uzură rapidă din cauza acţiunii corozive a urinei şi a celorlalte componente ale gunoiului.

Mehanizaţia i electrificaţia na selskoto stopanstvo

Prima problemă ar putea fi rezolvată prin adîncirea jghiabului pentru gunoi, lărgirea acestuia şi ascunderea lui sub grătare. Adîncirea se poate face spre iesle, astfel încît în timpul alimentării vacilor, picioarele dinainte ale vitelor să ajungă în dreptul grătarelor, iar atunci cînd vitele nu se hrănesc, picioarele lor să stea pe grătare.

Pentru ca să nu se înfunde canalul, acesta trebuie adîncit de la 0,12 m la 0,20 m şi lăţit de la 0,42 m la 0,52 m. În mod corespunzător, trebuie lungiţi cu 0,09 m şi racleţii transportorului.

Grătarul poate să aibă o lungime de pînă la 2 m, o lăţime de 0,58 m, o lăţime a orificiilor de 0,05 m, o grosime a nervurilor de 0,04 m. Cu ajutorul grătarelor se măreşte în mare măsură suprafaţa utilă a clădirii, înlăturîndu-se dezavantajele provocate de trecerea incomodă a vitelor deasupra canalului descoperit.

Curăţirea racleţilor ar putea fi realizată cu ajutorul unui dispozitiv relativ simplu — un dispozitiv de curăţire (pîrghie cu două braţe) şi un arc de întoarcere, amplasate deasupra canalului pentru transportorul înclinat. În timpul deplasării lanţului, racleţii sînt prinşi de acest dispozitiv de curăţire şi curăţiţi de resturile de paie, gunoi de grajd etc.

Rezolvarea celei de a treia probleme poate fi obţinută prin organizarea curăţirii continue a gunoiului. Pentru ca această operaţie să poată fi făcută la orice oră din zi, cu participarea unui număr cît mai mic de mijloace de transport, este indicat ca, la o anumită înălţime, sub transportorul înclinat, să se prevadă un buncăr din lemn sau din tablă, cu fund mobil. Dimensiunile minime ale acestuia trebuie să fie în funcţie de cantitatea de gunoi care este evacuată în decurs de 24 de ore sau în cursul unei operaţii de curăţire. Astfel gunoiul adunat de la toate grajdurile poate fi transportat pînă la platformă cu o singură remorcă sau căruţă.

Dacă buncărele sînt mai mari, golirea lor poate fi făcută o dată, iar dacă sînt mai mici, de două sau de trei ori pe zi. Este necesar ca buncărele să fie fixate în mod stabil şi la o înălţime care să permită trecerea pe sub ele a tractorului cu remorcă sau a unei căruţe cu cai. Acolo unde condiţiile terenului şi lungimea transportorului înclinat nu permit amplasarea comodă a acestor buncăre, poate fi realizată o mică adîncire a locului de sub buncăr, pentru modificarea pantei transportorului de evacuare, iar în caz extrem poate fi mărită şi lungimea acestuia.

Pentru evitarea risipirii urinei este necesar ca sub transportorul înclinat să se construiască un cămin adînc de 2—3 m.

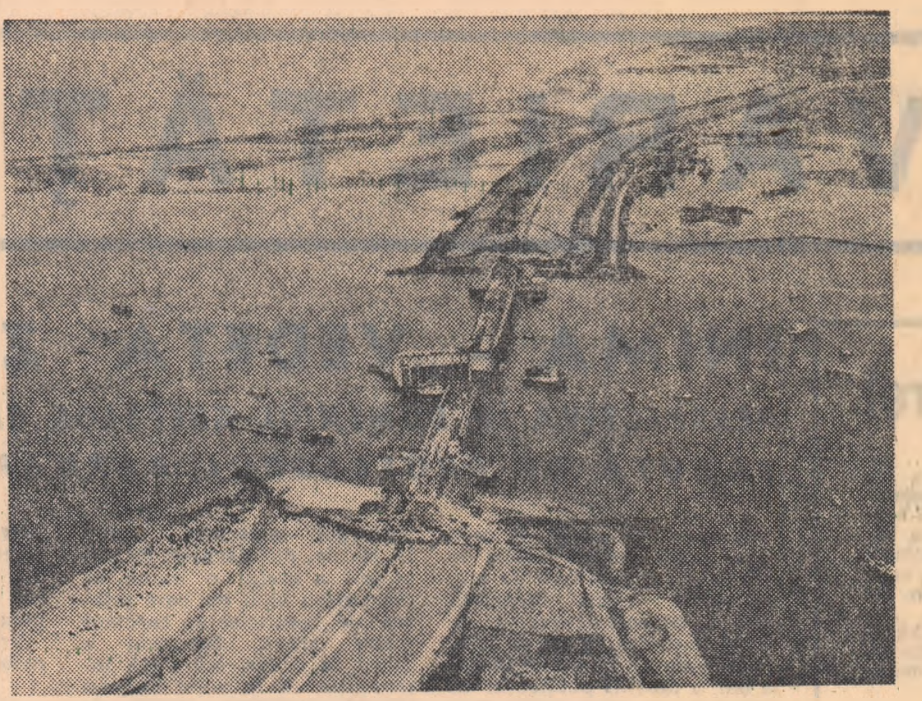

Fază a lucrărilor planului „Delta" : legarea a trei insule.

„Ţara de sub apă" îşi cucereşte pămîntul

Încă din avion, Olanda apare brăzdată în toate direcţiile de canale cu apă. Îndată ce părăseşti aeroportul Schipol, de lîngă Amsterdam, ai o imagine mai bine conturată a acestui peisaj tipic olandez. Canalele cu apă, mai mici sau mai mari, se întîlnesc la tot pasul. Ba mai mult. La un moment dat, autostrada care duce spre Haga se încrucişează cu un canal navigabil suspendat deasupra şoselei. Vaporaşul care-l străbate pluteşte parcă spre vămile văzduhului. Lucrul este explicabil. Multe canale navigabile se află deasupra nivelului terenului din jur, care a fost smuls mării prin lucrări de hidroamelioraţii.

Este un fapt notoriu că Olanda şi-a cucerit şi continuă să-şi cucerească pămîntul într-o luptă acerbă cu apele. Mai mult de jumătate din populaţia ţării trăieşte pe un teritoriu care, în absenţa digurilor, ar fi supus unei catastrofale inundaţii maritime. În timp ce digurile puternice făurite de om de-a lungul veacurilor o apără de furia mării, canalele asigură evacuarea continuă a apelor din întreg cuprinsul ţării. Acestui scop i-au servit, din cele mai vechi timpuri, morile de vînt. Din obişnuinţă li se spune mori. Dar ele nu aveau rolul de a măcina bucatele, ci de a ridica apele din canalele de desecare şi a le trimite spre mare. Şi astăzi numărul lor este destul de ridicat, dar sînt păstrate mai mult ca decor pentru a încînta privirea turiştilor. Fără canalele de desecare, fără morile de vînt, care sînt înlocuite, în zilele noastre, cu puternice staţii de pompare acţionate electric, nu ar fi fost cu putinţă crearea unei agriculturi moderne în Olanda.

Mulţi au învăţat la geografie despre golful Zuydersee. Astăzi acest golf nu mai există. Printr-un dig lung de 30 km el a fost separat de Marea Nordului. Astfel s-a format un lac de mari proporţii pe care olandezii l-au denumit Ysell. Cum adîncimea lui nu este prea mare, în medie 3—5 metri, s-a prevăzut secarea lui. Fiind vorba de o întindere de 350 000 de hectare, lucrările au fost eşalonate pe mai mulţi ani. Deşi fostul Zuydersee, actualul lac Ysell, continuă să fie încă o întindere uriaşă de apă, el a cedat omului suprafeţe mari de pămînt — „poldere" — cum le numesc olandezii. Cîştigarea lor a necesitat o luptă de mari proporţii, greu de imaginat pentru cel care nu a văzut, la faţa locului, grandiosul efort al olandezilor, în desfăşurare.

J. Dykstra, inginerul şef al lucrărilor, ne conduce la un muzeu care prezintă vizitatorilor istoria lucrărilor de hidroamelioraţii din zona Zuydersee. Inginerul Dykstra cunoaşte ca în palmă polderul Flevoland, fundul vechiului golf. E şi firesc : lucrează aici de peste 10 ani şi a contribuit, prin calculele sale şi prin acţiunile pe care le-a coordonat, la scoaterea la lumina soarelui a pămîntului acoperit de cînd lumea de apă.

Cel care vizitează polderul are posibilitatea să vadă toate stadiile prin care trece acest pămînt în continuă transformare. Pot fi văzute aici terenuri în parte acoperite cu apă sau cu plante de baltă, unde maşinile continuă săpatul canalelor de evacuare. Mai încolo, terenurile sînt zvîntate şi au fost cultivate cu diferite culturi. Specialiştii olandezi au elaborat o metodă originală de cultivare treptată a terenurilor recuperate pentru agricultură. La început, cînd folosirea tractoarelor întîmpină mari dificultăţi, pămîntul este însămînţat din elicopter cu diferite graminee. Ele contribuie la formarea structurii solului. În al doilea an se face desţelenirea şi se cultivă rapiţă. În anii următori se însămînţează grîu, sfeclă de zahăr. Abia apoi se fac asolamente normale, se plantează pomi sau se cultivă legume.

În timpul cînd vizitam polderul Flevoland era în toi recoltatul sfeclei de zahăr. Producţia era evaluată la 50 000 kg în medie la hectar. Suprafeţele care au fost amenajate la început sînt acum cultivate cu legume, iar pe alocuri plantate cu pomi fructiferi. Într-o parte a polderului cresc păduri dese ce sfidează apele din vecinătate, al căror nivel este deasupra suprafeţei solului.

Am făcut cunoştinţă şi cu proaspeţii locuitori ai polderului. Sînt ţărani colonizaţi aici, pe terenuri care au fost cultivate în prealabil de stat timp de 4—5 ani de zile. Noii stăpîni ai pămînturilor smulse mării locuiesc în comuna Dronten — o localitate prosperă, cu magazine, instituţii sociale şi culturale. La o distanţă de numai cîţiva kilometri de Dronten se construieşte oraşul Lelystad, denumit astfel în cinstea inginerului Lely, care a elaborat, încă la sfîrşitul secolului trecut, planul de secare a golfului Zuydersee.

Aceeaşi activitate domneşte pretutindeni pe pămîntul smuls apelor mării. La polderul Wieringermeer au intrat în circuitul agricol 20 000 ha. La Noordoastpolder — 48 000 ha. După Flevolandul oriental, despre care am vorbit mai sus, se lucrează acum la polderele Flevoland meridional şi Markerwaard. Pe drumul de întoarcere la Haga am revăzut fostul golf Zuydersee, transformat în cîmpii roditoare. Numeroşi turişti îşi aşează campingurile lîngă malul apelor care despart polderele. O dată cu evoluţia lor economică, pămînturile noi devin locuri atractive de recreaţie şi odihnă.

Actualmente în Olanda este în curs de execuţie planul „Delta", prin care se urmăreşte punerea în valoare a terenurilor aflate la vărsarea în mare a Rinului şi Meusei.

Olanda, ţara de sub apă, trebuie să ducă o luptă neîntreruptă împotriva mării. Este ceea ce îndîrjeşte acest popor să preţuiască pămîntul şi să-l lucreze cu atîta hărnicie încît pare o grădină fără sfîrşit.

Ion HERŢEG

ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÎNĂ

C. N. U. C. D. – II

Astăzi se deschide la New Delhi a doua Conferinţă a Naţiunilor Unite pentru Comerţ şi Dezvoltare (C.N.U.C.D.-II) la care şi-au anunţat participarea aproape 1 500 de delegaţi din 132 de ţări, precum şi experţi ai mai multor instituţii specializate ale O.N.U.

Cele aproape 20 de probleme înscrise pe ordinea de zi a conferinţei reflectă preocuparea pentru o dezvoltare mai armonioasă a omenirii, astfel încît ţările în curs de dezvoltare, care şi-au cucerit recent independenţa naţională, să beneficieze mult mai larg de schimburile economice, pentru a progresa. Faptul că recomandările primei Conferinţe pentru comerţ şi dezvoltare, care a avut loc la Geneva în 1964, nu au fost îndeplinite integral constituie, după părerea observatorilor, mai degrabă un imbold de a orienta comerţul internaţional spre ţelurile dezvoltării, de a adopta măsuri concrete, eficiente în folosul ţărilor în curs de dezvoltare. Tocmai de aceea Conferinţa de la New Delhi a fost concepută ca o întîlnire care urmăreşte să realizeze — pe lîngă elaborarea unor principii în sprijinul dezvoltării — un ansamblu de rezultate practice. Însăşi organizarea C.N.U.C.D.-II într-o ţară în curs de dezvoltare exprimă simbolic recunoaşterea necesităţii de a se acţiona în direcţia împletirii intereselor statelor puternic industrializate cu ale celor ce se străduiesc să lichideze rămînerea în urmă.

Deşi în ultimul deceniu şi jumătate, schimburile economice internaţionale s-au triplat (400 de miliarde de dolari anual), două treimi din omenire nu au primit decît 20 la sută din beneficiile acestui comerţ, iar dezechilibrul se accentuează pe măsura adîncirii decalajului între nivelurile de dezvoltare. Una din componentele acestui dezechilibru o constituie tendinţa — care se manifestă cu tot mai multă ascuţime — de creştere a preţurilor produselor industriale şi de scădere a preţurilor produselor agricole şi materiilor prime în ansamblu.

Iată de ce, printre problemele ce vor fi luate în discuţie la C.N.U.C.D.-II figurează şi cea privitoare la stabilizarea preţurilor materiilor prime, a căror valorificare este hotărîtoare pentru economia ţărilor în curs de dezvoltare. Se va dezbate, de asemenea, posibilitatea finanţării stocurilor de rezervă, pentru ca ţările care au de înfruntat greutăţi în domeniul valutar, în urma scăderii preţului produselor lor tradiţionale de export, să nu-şi vadă compromise proiectele economice cele mai importante.

Conferinţa va lua în discuţie şi stabilirea unor norme pentru ca împrumuturile acordate de ţările industrializate să nu aducă avantaje exclusiv celor... ce le acordă. Se are în vedere lărgirea accesului ţărilor în curs de dezvoltare la tehnica nouă, creşterea posibilităţilor proprii de investiţii, crearea de noi surse de venituri etc. Elementele ordinii de zi, de fapt tot atîtea revendicări ale ţărilor slab dezvoltate, în mare parte formulate la Conferinţa de la Alger a „celor 77" de ţări din Africa, Asia şi America latină, sînt mai numeroase. Ele privesc, în funcţie de gravitatea lor, dezvoltarea, viitorul unei părţi însemnate a populaţiei lumii.

Poziţia delegaţiei române la prima Conferinţă pentru comerţ şi dezvoltare în favoarea unei dezvoltări armonioase a tuturor ţărilor s-a bucurat de o deosebită apreciere. Actul final a consemnat propunerea românească privitoare la livrarea de instalaţii pe credit cu plata în produsele instalaţiilor respective sau în alte mărfuri, iar recenta „Cartă de la Alger" adoptată de „cei 77" a înscris-o ca una din cerinţele „lumii a treia".

În preajma actualei întîlniri de la New Delhi, Comitetul naţional pentru pregătirea participării României la lucrările celei de-a II-a Conferinţe a Naţiunilor Unite pentru comerţ şi dezvoltare a luat în discuţie problemele ce vor fi abordate acolo. Călăuzită de orientarea politicii externe a partidului şi statului, delegaţia română la conferinţă va acţiona în spirit constructiv pentru a contribui la obţinerea unor rezultate cît mai rodnice.

Z. FLOREA

■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■

Luni a sosit la Budapesta o delegaţie a Consiliului Superior al Agriculturii condusă de David Davidescu, vicepreşedinte al consiliului. Delegaţia va purta tratative la Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare al R. P. Ungare în problemele dezvoltării în continuarea colaborării româno-ungare în acest domeniu.

O delegaţie a Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie şi Consiliului Superior al Agriculturii, condusă de Constantin Iftodi, vicepreşedinte al Uniunii Naţionale, a plecat marţi seara la Praga pentru a participa la lucrările celui de-al VII-lea Congres al Cooperativelor Agricole Unite din R.S. Cehoslovacă, care va avea loc între 1 şi 3 februarie.

„BUCĂTĂRIE" PENTRU FERME DE PORCI

Săptămînalul iugoslav „IT Novine" a publicat o ştire în care se arată că uzina constructoare de maşini agricole din Belie produce „bucătării" pentru ferme de porci. În cîteva cazane se amestecă substanţe nutritive cu apă ; hrana preparată astfel ajunge la animale, prin conducte, în doze stabilite pentru fiecare porc, în funcţie de vîrstă şi greutate. Ea este consumată mai bine de porci şi, întrucît este umedă, nu mai rămîn resturi, iar cheltuielile pe fiecare kilogram de spor în greutate sînt mai mici. Porcii hrăniţi în aceste condiţii cresc în greutate cu 500—600 de grame pe zi.

CENTRE AGROCHIMICE

În R. D. Germană se creează centre agrochimice ; ele reprezintă o unitate intercooperatistă, care deserveşte suprafeţe agricole de 9 000—17 000 ha.

Primul centru de acest fel a luat fiinţă la sfîrşitul anului 1967, în districtul Halle, din care fac parte cooperative agricole de producţie şi ferme experimentale. Anul acesta, în districtul Potsdam vor fi create încă şase centre agrochimice. În următorii 10 ani, în R. D. Germană vor lua fiinţă în total 350—400 de centre de acest fel.

SUBSTANŢĂ USCATĂ ASIMILABILĂ ÎN HRANA VACILOR DE LAPTE

După părerea doctorului M. Anderson, de la Universitatea din statul Utah (S.U.A.), cantitatea de substanţă uscată asimilabilă în hrana vacilor de lapte creşte o dată cu mărirea cantităţii de boabe din hrană.

Studiul efectuat a arătat că, pe măsură ce creşte conţinutul de boabe în hrană, sporeşte consumul global de substanţă uscată (fîn şi boabe la un loc), iar asimilabilitatea hranei creşte o dată cu sporirea volumului de concentrate.

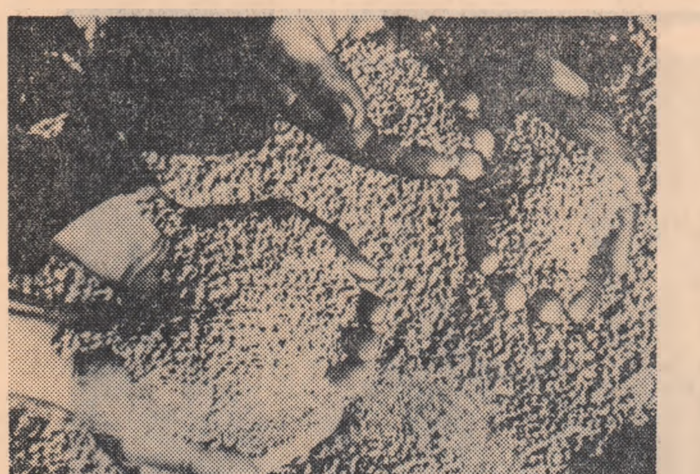

„Grîul". Din expoziţia de fotografii „Uniunea Sovietică în imagini" deschisă luni, la Casa prieteniei româno-sovietice, din Bucureşti.

„TERREMOTO IN SICILIA"

Cutremur în Sicilia ! — acestea erau cuvintele care circulau în întreaga Italie în zilele de emoţie şi durere ce au urmat duminicii de 14 ianuarie, cuvintele care au dominat ziarele italiene timp de aproape o săptămînă. După 60 de ani de la cea mai teribilă tragedie care a lovit Sicilia, insula a fost din nou zguduită cîteva zile în şir.

În prima zi se părea că nu va fi prea grav : trei cutremure de uşoară intensitate, care s-au soldat cu un număr mic de răniţi, cu dărîmarea cîtorva zeci de case şi prăbuşirea unui pod. Duminică noaptea — alte două cutremure şi de atunci în fiecare zi, pînă joi. Un alt cutremur, care a făcut noi victime, s-a produs în 25 ianuarie, dimineaţa. Cea mai gravă mişcare seismică înregistrată a fost cea din cursul nopţii de 14 spre 15 ianuarie, la orele 3,02. Atunci a avut loc dezastrul. Clădirile care suferiseră crăpături în prima zi s-au dărîmat, prinzînd sub ruine pe locuitori, pămîntul a deschis guri mari, înghiţind totul. Zona catastrofei a cuprins triunghiul Palermo — Trapani — Agrigento, devenit „triunghiul morţii".

Chiar şi primele bilanţuri, deşi incomplete, dau o imagine sugestivă a ravagiilor provocate. În provincia Palermo, trei comune au fost în mare parte distruse : Camporeale, Chiusa Sclafani şi Contessa Entellina. În provincia Trapani, care a suferit cel mai mult de pe urma cutremurului, comunele Gibellina (6 410 locuitori) şi Salaparuta (2 943 de locuitori) au fost complet distruse. Poggioreale (2 698 de locuitori) este pe jumătate dărîmată, iar din Santa Ninfa (5 826 locuitori) nu au mai rămas decît o treime din case. Daune grave s-au înregistrat la Salemi şi Partanna. În Agrigento, cea de a treia provincie : comuna Montevago (peste 3 000 de locuitori) — distrusă în întregime, Santa Margherita Bellice (7 811 locuitori) — 80 la sută din clădiri dărîmate. Dar cîte comune se mai află pe listele celor care au avut de suferit...

„Am zburat deasupra infernului", declara profund mişcat pilotul unui elicopter militar, venit să aducă ajutoare sinistraţilor. Singurul mijloc de acces au fost la început elicopterele, care făceau legătura între continent şi zona cutremurului, aducînd medicamente, sînge şi plasmă pentru transfuzii, hrană, pături şi corturi pentru populaţie. Pompierii, carabinierii şi armata au sosit primii în întreaga zonă. A început o muncă titanică : cu grabă, dar şi cu grijă trebuiau scoşi de sub dărîmături răniţii. Sub mormane de moloz se auzeau strigăte. Alteori ajutorul nu mai sosea la vreme, pentru că mulţi au murit chiar în momentul cutremurului sau au fost descoperiţi prea tîrziu. Cu greu puteau uneori carabinierii să-i îndepărteze pe cei care, stăpîniţi de groază, săpau cu mîinile sub mormane de moloz pentru a-i găsi pe cei dragi. După două zile de la cutremurul care a distrus Gibellina, un ţăran povestea la spitalul din Castelvetrano : „Şapte ore am stat îngropat sub dărîmături. Picioarele îmi erau imobilizate de o grindă grea. Am strigat încontinuu după ajutor. Abia la 10 dimineaţa am auzit voci în apropiere... Au trebuit să vină mai mulţi ca să mă elibereze... Nu ştiu nimic despre ai mei". Fiecare supravieţuitor al cutremurului poate să spună o poveste zguduitoare...

Faptul că zona sinistrată prezintă caracteristicile unui teren muntos, distrugerea a 23 de poduri, frigul şi zăpada au făcut şi mai dificile operaţiunile de salvare. La toate acestea s-a adăugat panica. Trenurile au fost luate cu asalt în toate sensurile : spre insulă — de cei care, plecaţi în căutare de lucru, se întorceau să-şi salveze familiile ; spre continent — de localnicii care voiau să-şi găsească un adăpost sigur. Populaţia satelor, formînd convoaie lungi, a străbătut, în majoritatea cazurilor pe jos, drumurile exodului.

Preşedintele guvernului regiunii autonome Sicilia, Vincenzo Carollo, anunţa că — după cele 53 de mişcări seismice de intensitate mai mare sau mai mică — numărul sinistraţilor este de 80 000.

Pagubele materiale se cifrează, după primele aprecieri, la 80 de miliarde de lire. Numai în sectorul agricol s-a stabilit că au fost distruse 90 la sută din ferme, 90 la sută din întreprinderile pentru reforme funciare şi 85 la sută din canalele de irigaţie, lacurile artificiale, căile de acces. Pentru a salva vitele care au supravieţuit, a fost pus în aplicare un plan de urgenţă. Planul prevede concentrarea animalelor care rătăcesc în prezent pe cîmp, procurarea furajelor şi salvarea a ceea ce a mai rămas din culturile agricole.

În ce priveşte ajutorul acordat populaţiei sinistrate, ministrul italian al sănătăţii, Luigi Mariotti, sublinia că trebuie desfăşurat în trei etape : adăpostirea acestora în corturi şi clădiri publice — fază care este în curs de realizare în momentul de faţă. (Însuşi preşedintele Italiei, Giuseppe Saragat, a adăpostit în propria sa reşedinţă oficială, de la Roma, zece familii sinistrate). A doua etapă prevede asigurarea unor construcţii prefabricate şi a barăcilor pentru înlocuirea provizorie a clădirilor ; reconstrucţia propriu-zisă a localităţilor distruse şi consolidarea caselor care au suferit daune. Dacă se va primi avizul geofizicienilor, comunele vor fi amplasate în imediata apropiere a celor distruse. Aceasta va face posibil ca un număr mare de sinistraţi să primească de lucru. Guvernul Italiei a luat o serie de măsuri urgente pentru acordarea de ajutor financiar, material şi a asistenţei sanitare. Pe lîngă acestea, se studiază planul de reconstruire a aşezărilor distruse, s-au stabilit alocaţii pentru refacerea şoselelor, podurilor, edificiilor publice şi a căilor ferate avariate. Toate acestea trezesc sicilienilor speranţa revenirii la viaţă. Şi speranţa este îndreptăţită, cu atît mai mult cu cît în sprijinul lor a venit întreaga Italie. Ca şi în 1966, cînd inundaţiile au pustiit Toscana, poporul italian şi-a mobilizat toate forţele pentru a veni în ajutorul sicilienilor. Şi nu numai Italia, ci şi numeroase alte ţări, printre care şi România, au fost alături de sicilieni, oferind ajutor necesar sinistraţilor.

Silvia COMAN

„Este imposibil să se facă un bilanţ aproximativ al victimelor. Nu vom fi în măsură să avem un asemenea bilanţ decît peste cîteva săptămîni sau chiar peste cîteva luni" — a declarat după consumarea celui mai tragic episod al evenimentelor Vincenzo Carollo, preşedintele guvernului Regiunii Autonome Sicilia.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate, Editura Scînteia, Bucureşti, Oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

40.000